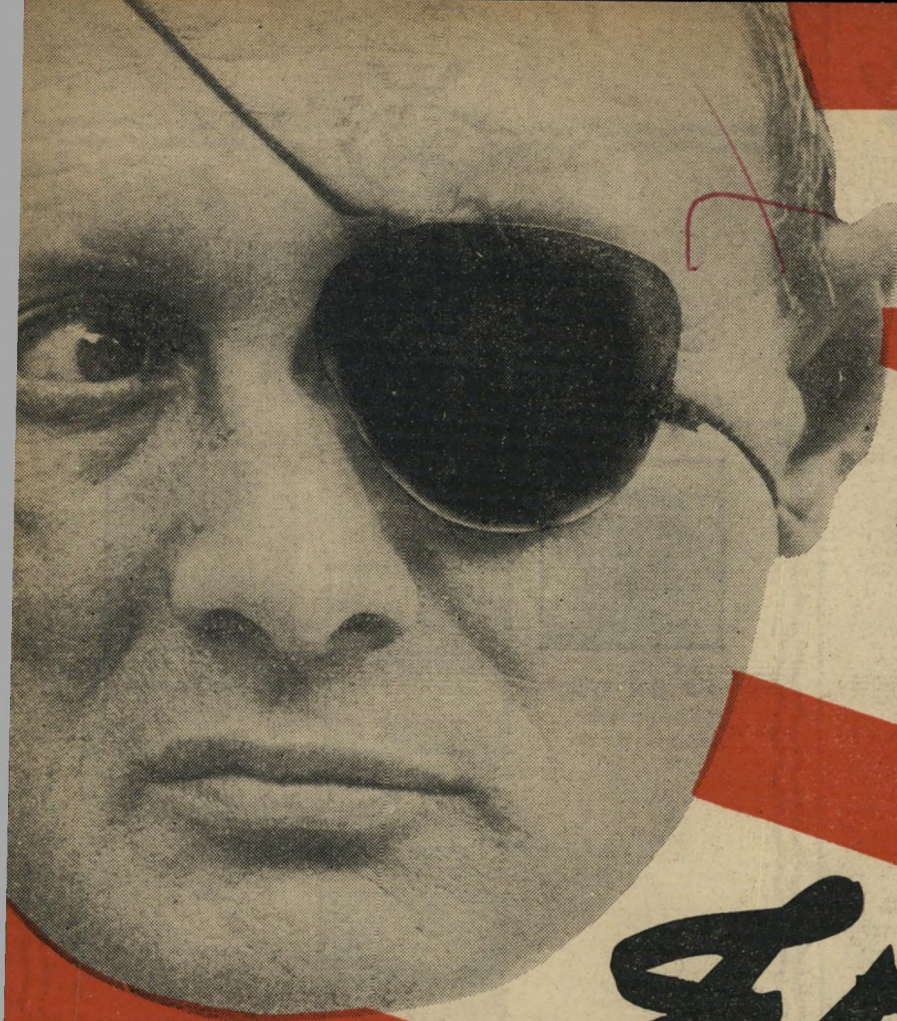

העובד

20 בי"ד

13 חמ"ד

את משה ציון

עברו

ק/א ירי

"העולם הזה" נמצא בחודשים אלה בעיצומה של מהפכה. היא אינה נוגעת לצד הרציני, וגם לא לאותם מדורים קבועים שהתרגלת אליהם במשך שנים ארוכות. המהפכה נוגעת למתכונתו הכללית של השבועון: אין יעדה להחליף חלקים של העולם הזה בחלקים חדשים, כי אם להוסיף מדורים חדשים לקיימים. מבחינה כמותית, מתבטאת המהפכה זו בהגדלה ניכרת של מספר העמודים — 32 מ"עמודים ל-40 עמודים.

וזה אינו סוף-פסוק.

מבחינה איכותית מתבטאת הרחבה זו בהגשת חומר מסוג חדש, הבא יהשלים את התוכן הקבוע של העיתון, כדי להפוך את העולם הזה לשבועון של כל המשפחה. שלוש תוספות בולטות, בכיוון זה, הם המדורים תדיר, לוחט וזהיט, ועולם הגשה.

למנשה הוקמה מערכת נוספת — מאורשת בעיתונאים, צלמים וגראפיקאים חדשים, הפועלים בצד המערכת הקבועה — אשר תפקידה לבצע מה שאנו מכנים "תוכנית הפיתוח" של העולם הזה. התגובות המגיעות למערכת על חידושים אלה הן מעוררות. יש בהן לא רק שבחים כי אם גם ביקורת עניינית, הצעות מעשיות ועצות. הן זוכות בתשומת-הלב המירבית, ועוזרות למערכת לגבש את המדורים הנוספים החדשים.

זרקור על צה"ל

מדור חדש שאנו עומדים להנהיג, החל משבוע זה, נוגע דווקא לצד הרציני. אולי הרציני ביותר בחיי המדינה כיום: צה"ל. ברור שכל מה שקשור בצה"ל זוכה לכיסוי שוטף ובולט — שכן הפעולות הצבאיות תופסות חלק גדול בחיינו. גם להבא נמשיך בדיווח שוטף על המאורעות הגדולים, אשר עיניהם משאיר צה"ל את חותמו.

אבל צה"ל אינו עוסק רק בפעולות הדראמטיות, המגיעות באופן אוטומטי לכותרות. הגוף הדינאמי והתוסס מפתח גם פעילות שקטה, רצופה חידושים הי משפיעים באופן ישיר על תנאי-החיים ותנאי-הלחיה של כל חייל בצה"ל. על פעולות אלה — ועל האנשים העומדים מאחוריהן — ידווח לך בקביעות המדור זרקור על צה"ל, בעריכתו של ראש המערכת אלי תבור, שהוא גם הכתב הצבאי של העולם הזה.

לא במיקרה בחרנו, לפתיחת המדור, דווקא בחיל אפור וצנוע: חיל-ההספקה של צה"ל. תפקידו לרכוש, לייצר ול- הביא לחיל בחזית כל מה שדרוש לו שם — עד לפריט האחרון בלבשו וב- מזונו. הדו"ח על חיל זה הן בחידושים שהוכנסו — ואלה הנמצאים עדיין ב- שלבי תכנון — ואשר יש בהם כדי לשנות באופן קיצוני את רמת-החיים של החיל.

בשבועות הקרובים יאיר זרקור

על צה"ל פינות אחרות של הישגיו ובעיותיו של הצבא — כדי שתקבל מושג מוסמך וערכני על המהפכה שהתחוללה, ועדיין מתחוללת, בצה"ל מאז מלחמת-ששת-הימים.

אצלם בוודאי תמצא!

השבוע פנה למערכת רופא תל-אביבי, ובפיו בקשה בלתי רפואית. הוא הציג את עצמו כיליד יוגוסלביה, שקיבל פנייה מפתיעה מהפרופסור שלו בעיר סקופליה. "הפרופסור כתב לי, שבעיקבות רעש-האדמה הכבד שפקד את העיר סקופליה, אבדו גם הארכיונים של נבחרת הכדורגל. מכיון שהנבחרת שיחקה גם בישראל, הוא ביקש ממנו להשיג תמונות שלה מאז, כדי לעזור להרכיב מחדש את הארכיון שאבד."

הדוקטור התל-אביבי פנה, באופן טבעי, להתאחדות הכדורגל בישראל. שם הצטערו שאין ביכולתם לעזור לו, אבל אמרו לו: "יש רק מקום אחד להשיג את הדברים האלה. פנה להעולם הזה. יש להם ארכיון תמונות גדול ומסודר. אצלם בוודאי תמצא את התמונות שאתה צריך."

אני שמח שבמיקרה זה היתר המחמאה מוצדקת, ויכולנו לספק לפרופסור בסקופליה תמונות שצולמו לפני 15 שנה בדיוק, באיטליה ומת-גן. כי בארכיון הצילומים של העולם הזה מוחזקים למעלה מ-500 אלף תצלומים, בצורה המאפשרת לנו למצוא תוך דקות כל תמונה ותמונה אשר צולמה על-ידי צלמי המערכת, במשך עשרים ה- שנים האחרונות.

איש כפ

המועדון החדש

של תנועת העולם הזה — כוח חדש

(בית ציוני אמריקה, רח' דניאל פריש 1)

ביום רביעי זה, 26.3.69, בשעה 8.30 בערב

שלום כהן
יראין את

שמואל שי
סודותיו של
מראיין מיקצועי

סילבי קשת
מחברת
חץ מסילבי קשת'

אמנון זכרון

מאחרי הקלעים
של הכנסת

ירדנה הדר
תוכנית זימרה

בגלל החגים יתקיים המיפגש הבא של המועדון ב-16.4.69.

100
טיונים מודרכים
זסט
לאירופה
ולמזרח הרחוק

חוברת עם פרטים
מלאים בכל
משרדי הנסיעות

הטיון
האוב ביותר עם

אירופה טורס
EUROPA TOURS

חדש!

זו המשחה
אותה תאהב
בשפופרת
החדשה
עם פס זהב

לגלוח חלק
מהיר כבזק!

התכשיר החדש אשר חולל מהפכה רבתי באירופה ובארצות-הברית!

לאשה "למודת-הצביעה" ולטירונית החוששת מפני "הפתעות",
"לספרית של עצמה" ולמביאה תכשיריה למספרה, לכולן.....

צבעי-השמפו החדשים - 'COLORSILK' של רבלון

אין הפתעות - ניתן לקבוע בודאות את הצבע מראש
הצבע פרמננטי - טבעי ואחיד בגוונים מרהיבים
תכשיר מיוחד - שמפו, הזנה (הלבנה) וצביעה - באחד
נוסחה מוכנה - לשמוש ביתי, מהיר, קל, נקי וחסכוני

היום, כבר אין הכרח לקבל את תכתיבי הטבע בכל הנוגע לצבע-השערות. לבחירתך — תוכלי להיות שחורת-שיער או בלונדינית, כסופת-שיער או ברונטית, בעלת שיער זהוב או חום מבלי להתחשב בצבע שערך הטבעי. לרשותך שלל גווני-שיער מרהיבים ובנקל תוכלי "לרכוש" אחד מהם, ולהיות בטוחה כי הצבע שבחרת, אכן יהיה צבע שערך.

ה-"COLORSILK" הוא צבע פרמננטי שאינו יורד בשטיפה ובחפיפה, אינו מקלקל את הסלסול התמידי או את יישור השערות ומחזיק מעמד לזמן ארוך. ה-"COLORSILK" מכיל מרכיבי הזנה-פרוטאיניים ואינו גורם נזק לשערות דוגמת צבעי-השיער המתכתיים והמהחזרים המקובלים במספרות "המערבבות" צבעים. גם השמפו נמצא בתוך התכשיר ואין צורך בשמפו מוקדם לפני הצביעה. לאחר הצביעה ב-"COLORSILK" אין צורך במייצבים כמו RINSE & CONDITIONER הנמצאים כבר בתוך התכשיר.

אין צורך בשקילה, בערבוב, בהפרדה וכד' — כמויות המרכיבים מדודות מראש. אין צורך בקיצוב זמן להשארת התכשיר על השיער. הרכב התכשיר קוצב אותו אוטומטית, ובגמר הפעולה היא נפסקת מעצמה. קל מאד לצבוע את השיער בעצמך ב-"COLORSILK". אין צורך לסדר שבילים בשיער, אלא פשוט לחפוף את השערות ב-"COLORSILK", להשהותן 15—30 דקות והשיער זהיר בצבעו-החדש. וכל זאת בביתך, בניחותא, מבלי לכלוך את הבגדים, מבלי להזמין תור במספרה ולבזבז בה שעות ארוכות.

צבעי ה-"COLORSILK" בטוחים יותר, נוחים יותר, זולים יותר ואפשר לעשות בהם שימוש עצמי בבית או להביאם למספרה, כדי שהספר יוכל מיד לאחר הצביעה ב-"COLORSILK", לסדר את התסרוקת.

האריזה של "COLORSILK" שלמה ומכילה צבע, מפתח-צבע, כפפות ובקבוק יציקה —

זה כל הדרוש כדי לצבוע את השיער ו"להתאימו" לגיל, למעמד, לאורח החיים, לעונת השנה ולמצב-הרוח...
"COLORSILK" מוצע בישראל ב-15 גוונים מרהיבים — שחור, רים, אפורים, חומים, זהובים, שטניים ובלונדיניים.

REVLON 'COLORSILK'

The Mistake-Proof Hair Color

ההתפטרות התקבלה

התפטרותה של אישיות בכירה מתפקידה הממלכתי, ששימשה בשבועות האחרונים נושא לסערה, התקבלה עלידי הממונים עליה, אחרי שנכשלו כל הנסיונות לשכנע

שותף העיריה הבאה, בהתאם להסכם הבין ארצי של המערך הקובע כי לפחות בשתי ערים גדולות יציג המערך מועמדים שו"מ לראשות העיר.

ראש-עיריית באר-שבע הנוכחי, אליהו נאח, יתמנה כנראה לשגריר באחת ממדינות אפריקה, אם לא יקבל בממשלה הבאה תפקיד של שר לענייני ערבים, אליו נשר אות עניו.

תובעים העלאת שיעורי מס-הכנסה עוד לפני הבחירות

ראשי משרד-האוצר ומנהל הכנסות-המדינה שוקלים באחרונה העלאת שיעורי מס-הכנסה עוד לפני הבחירות לכנסת, שיתקיימו בסוף שנה זו. לדברי יוזמי ההצעה, ההעלאה היא הכרחית עקב הגידול בהוצאות, ובהוצאות הביטחון בפרט, דבר אשר ימנע, במסגרת שיעורי המס הקיימים, למלא את דרישות התקציב לשנת-המס הבאה — 71-1970. סענה נוספת המושמעת עלידי מצדדי ההעלאה היא שכן ניתן יהיה לספוג את עודפי הכסף

המפלגה בבחירות לכנסת השביעית. במקומו ייצג את הקיבוץ הדתי שמחה פרידמן, איש מירת-צבי.

מזון מבושל קפוא ישווק בישראל

לפחות חמש חברות גדולות עורכות עתה מחקר תעשייתי ומחקר שווקים מתוך מטרה להקים בישראל מפעלים לייצור מזון מבושל-קפוא. הכוונה היא לארוחות מבושלות שלימות, הכוללות בשר, דגנים, ירקות ופירות, שכדי להגישם לאכילה יש רק לחמם במים חמים. חלק מהחברות עומדות להשיג תמס ביידיע שחייצי ואילו אחרות ביידיע אמריקאי. הצורך בפיתוח ענף זה נובע בעיקר מן דרישותיהם של חברות התעופה והספנות. ארוחות מבושלות מוקפאות עשויות להוזיל במידה ניכרת את הוצאות חברות אלה. אך למ הייצור יהיה כדאי רק לחברה שתבטיח לעצמה אספקת מזון מבושל קפוא גם לי צה"ל ולשוק האזרחי. בין החברות המתעניינות בנושא נמצא גם השק"ם, ה" עורך ניסויים במזון מבושל קפוא המיובא משתייץ.

צפוייה אבטלה אקדמאית

כתוצאה מהצימצום במימון האמריקאי למענקי-מחקר, עבור ממשלת ארצות-הברית או רק בעידודה, יהפכו כ-1400 בעלי תוא ארים אקדמאיים העוסקים כיום במחקרים במימון אמריקאי, למוזכלים. הצימצום הוא במסגרת המגמה להקטין את הוצאות ארצות-הברית בחו"ל. גורמים ממשלתיים מתכננים עתה דרך בה ידאגו למישרות עבור אותם מובטלים פוטנציאליים. מסירת התעסוקה להם תהיה במיבצע מיוחד, ולא באמצעות ה" מיסגרת הרישומית של לשכות-העבודה. נראה שחלק מהמובטלים-העתידיים יועסקו במעבדות-מחקר של ממשלת ישראל.

הקידוח התת-ימי הראשון — בסוף יולי

בסוף חודש יולי הקרוב תתחיל חברת "בלקו" — בעלת הרישיון לחיפושי נפט ב" כל מדף היבשת של ישראל — בקידוח-ה" תת-ימי הראשון של באר נפט, מול חוף אשדוד או אשקלון. נקודת הקידוח תהיה ב" מים רדודים, בעומק עד 120 רגל. לשם-כך תגיע לארץ ספינת הקידוח טייפון, שבבע" לות חברת סטורמ-דריילינג, יחד עם צוות ימאים ו" קודחים אמריקאיים. בשלב מאוחר יותר יש בדעת ה" חברה הקידוח להחליף את צוות הספינה בצוות ישראלי. חברת בלקו, אשר חברת שירותי נפט הממשלתית מחזיקה ב" 40 אחוז ממניותיה, עומדת בשלב שני לקידוח בארות נוספות, במים עמוקים יותר, מחירו של קידוח כזה הוא מיליון דולאר ומעלה.

בגליון זה

גיבור ציריך

מרדכי גור על עצמו שתיקה, עד לביור משפטו בשווייץ. אבל הוא בכל זאת קיבל את כתב "העולם הזה" לשיחה כנה, בה תוכל למצוא את התשובה לשאלה: מי אתה, מרדכי רח" מי? (עמוד 15).

השודד הערבי הנוראי

מה אתה יודע על אברג'ילדה? בוודאי פחות ממה שתוכל לקרוא בעמוד 18.

הפיצוץ האווילי

על פיצוץ אחד לא קראת בשום עיתון בישראל: פיצוץ בתים של אורחים ישראלים בנגב, דור קא בידי שוטרים ישראלים. הסקופ על "איך לחפץ ידידים לשונאים" (עמוד 23) לא ישאיר אותך אדיש.

שנה ועשרה חודשים אחרי שהפך לרמות בינלאומית, שוב עמד הקצין הישראלי הצעיר, סרן יוסי, במרכז ההתעניינות של כתבי העתונות הזרה. ביוני '67 זכה סרן יוסי לפירסום בינלאומי, כאשר פורסמה תמונתו, כשהוא טובל במימי תעלת-סואץ ומניף רובה, "קלצ'ניקוב", בשער ה"לייף". השבוע, כשערכו כתבי העתונות הזרה בישראל סיור לאורך תעלת-סואץ, הם עדיין מצאו את יוסי שם. הפעם הוא לא היה במים ולא החזיק "קלצ'ניקוב". "אבל אם אני כאן, סימן שזה בסדר", אמר סרן יוסי לעיתונאי-החוק, אשר צילמוהו ככל צר.

המסתובבים בשוק, והמהמים גורם אינפלציוני. דווקא אנשי מס-הכנסה הם המהמרים ל" העלאת שיעורי המס. לדבריהם, ההעלאה תיגרום להגברת קשוי הגבייה. אולם לעומתם טוענים אנשי-האוצר, כי אפילו חוגים כלכליים שונים השמיעו לא-פעם את הסענה כי העלאת-מס עדיפה על מילות כרצון או מחובה, אשר גבייתם והחזרתם כרוכה בהוצאות ובטירדה רבה. אם יוחלט, בסופו של דבר, להעלות בכל זאת את המיסים לפני הבחירות, יש להניח כי האוצר יסתייע כמענה זו, וכן בהסברת צרכי הביטחון הגדלים והולכים.

ח"כ משה אונא יפרוש מהכנסת

שיניים צפויים גם ברשימת המפד"ל בבחירות ה" באות. כבר עתה ברור שח"כ משה אונא, נציג הקיבוץ הדתי ברשימת המפד"ל, לא יופיע עוד ברשימת מועמדי

את האיש להמשיך בתפקידו הנוכחי. בימים הקרובים עומדת האישיות להודיע על פרישתה מכל שירות ממלכתי.

שינויים בנציגות הנגב במע"י

שינויים פרסונאליים רבים עומדים להתחולל לקראת הבחירות הקרובות בין נציגי הדרום והנגב של מפלגת העבודה. כמעט ברור שאהרון אוזן, סגן שר החקלאות, לא יוצג עוד כמועמד מושבי ה" נגב לכנסת. נראה שאת מקומו ימלא אורי סכא, מ" כיר מועצת פועלי באר-שבע. סבאג כבר השיג את תמיכתו של דוד הרפז, מזכיר העבודה בבאר-שבע, תמורת הבטחתו לתמוך במועמדותו של הרפז לסגן ראש-עיריית באר-שבע בפועל בקרנציה הבאה. שניהם יחד יתמכו במועמדותו של זאב ריזון, סגן ראש העיר מטעם מפ"ם, לרא"י

אקוה ולוה - המתנה המתאימה לגבר

לך
עם
הזמן...

ה ש ת מ ש ב • I C E B L U E A Q U A V E L V A
לאחר הגילוח, התז מעט אקוה ולוה, והבטח לעצמך התחלה
מוצלחת ליום מהנה. אקוה ולוה קריה, מרענן ו...גברי!
היא תאהב זאת... ואתה תהנה מהרגשה מצוינת.

WILLIAMS מוצר של **AQUA VELVA**

סיוצר בישראל ע"י בלמון בע"מ * המפיצים - חב' נורית בע"מ.

מכתבים

חמשת הגדולים

במקום ארבעה

לאור ההתרחשויות האחרונות בתבל, גור צר מצב שהמציאות הצדיקה את העמדה הרישמית של המימסד הישראלי, לגבי בעיות האיוורור. עמי דת' שבוכאה עלייך אבא אבן, לאמור: אין ישראל רואה אפשרות להסדר כי אמצעות הסכם בין "ארבעת הגדולים", העובדה בעינה עומדת: אין טעם ב"הסכם הארבעה". ערכו ממילא לא היה עובר מרחק של יותר מעשר שנים. לא בליכך בגלל הימצאות צר-

כרמי

פת ובריטניה בין החותמות, דבר שלא היה אומנם מוסיף, אך קרוב לוודאי גם לא היה גורע במיוחד. אך בשנות השמונים ממילא לא יהיה ערך להסכם עליו הסינים אינם חתומים.

משה פ. כרמי, ראשון לציון

אותו

האיש

לפי דעתי, הייתם צריכים להבליט יותר את הגילוי הסנסציוני, שאיכרהים תאופיק יוסף (העור)

צפירי

טוביה צפירי, רעננה

לס הזה (1646) הוא למעשה האיש שהשתתף בחטיפת מטוס אל-על לי אלג'יריה ובהתנקשות במטוס אל-על בגלל התעופה של ציריך.

זהו אחד הגילויים המעניינים ביותר שלכם בזמן ה"אחרון".

המצב

בקרית מלאכי

קראתי בעיתונכם מיכתב של מורה מ"בית הספר יסודי בקרית מלאכי, שבו הוא מתאונן וכימטט שממין את ההנהגה המקורית של קרית מלאכי (העולם הזה 1640).

יש לי מיספר שאלות לאותו מורה:

(1) מה עשית, ר' מה הינך מתכוונן לעשות, להשתדל שות צעירי העולם החדשים, המחפשים גשר וקשר לצעירי רים ותיקי ד'שוב? (2) ההלכת למר' עדוני-הנוער ובתי-הנוער, לחדר-הדר' כה ולמועדון לק' שישים, לראות הי פעולה העניפה והמבורכת הנעשית שם ערב-ערב

אביצוק

עצתי לך: הפשל שרוחלים, והטה שכם למשוך את העגלה יחד עם כולם. אל תשים יתדות לעושים במלאכה, למרות ו"הרף שגיאותיהם! מביקות בלבד לא ניושע!

יעקב אביצוק, קרית מלאכי

פלמטין:

חלום או מציאות?

לפני הרבה שנים, כשעוד לא היו פליטים, וכשביפו גרו כל הערבים, והרכבת היתה חוצה את רחוב הרצל — הוטל בבוקר אחד רימון מתוך חלון הרכבת שנסעה מ"תל-אביב ליפו, על הקהל שעמד בצידו ה"מסילה.

התוצאה היתה טראגדיה. וזהו רק מיקרה אחד מרבים מאוד. האר"ם החליט לבסוף לחלק את ארץ ישראל בין היהודים והערבים. היהודים

סרטי נח
מציג

הצגת בכורה עולמית

סרטי ישראל החג של הבאת מנהל

אוצר האור. זבנה פיקולסטין

מבוא שלי

בהשתתפות:

אבנר חזקיהו * אריק לביא * אריה אליאס * ברכה נאמן * אברהם רונאי * יוסף שילוח * טובה פרדו * אושיק לוי * ליה דוליצקיה * יעקב בנאי * תרצה ארבל * עירית שילה ... ויעקב בודו

מוסיקה: דב זלצר * שירים: אוריאל אופק * זמרה: יהורם גאון
צילום: יעקב קלח * עריכה: דב הניג * הפקה: יורם גלובוס

שבוע הבכורה החל ממוצ"ש 29.3 הוענק לערי הגבול

בית שאן בחסות ראש המועצה מר מחלוף יעקב	אילת בחסות ראש העיר מר אשר אזר	קרית שמונה בחסות ראש המועצה מר דוד מורה
---	---	--

הצגת גאלה בירושלים

בקולנוע "ציון", יום ה', 3.4, ב-3.45

בחסותו האדיבה של שר האוצר המסחר והתעשייה

מר זאב שרף

ובהשתתפות שחקני ויוצרי הסרט

כל ההכנסות קודש למוסדות א.א.ע.

תל-אביב "מוגרבי" החל ממוצאי-החג 3.4	ירושלים "ציון" החל ממוצאי-החג 3.4	חיפה "ארמון" החל ממוצ"ש 5.4	באר-שבע "חן" החל ממוצאי-החג 3.4	נתניה "שרון" החל ממוצ"ש 5.4
--	--	--	--	--

החל מוזג הפסח — בעת ובעונה אחת

הכינו כרטיסים מראש — הנחות והוזמות בטלות

רבי-המכר העולמי

בעברית

הקוף העירום

יופיע בראשית אפריל

ה מ נ ו י

קיבלת

חשבונך,

פרע נא

אותו בחקדם.

חשוב

לשחקנים ולדוגמניות

אין צורך להיות רקדן מקצועי כדי לרקוד ג'ז

הרקדן-הכוריאוגרף שמעון לוי, בוגר אולפני-מחול בני-יורק ובלוג' דון, יקנה לך תוך חודשים ספורים כושר-תנועה ומיקצב.

קורסי-בוקר וקורסי-ערב

(2 שיעורים בשבוע בכל קורס)

פרטים: טל. 13 17 25 8.00 — 10.00 97-נח"צ: 17.00—20.00 (בערב).

לידיעת מנהלי המשרדים. פקידות. כתבניות ועורכי-דין!

חסוך בזמן וכסף והשתמש במוחקי הפלא למכונות כתיבה. תוך שניה ביכולתך למחוק כל אות יחד עם ההעתק.

הזמן סט ענק וחסוך 35% באופן נמשי. סוכנו ישמח לבקרך להדגמה בלי שום תחייבות.

לובקס — טל. 441692 תל-אביב

תד. 6031, תל-אביב

הסכימו, אבל הערבים רצו את כל הארץ בשביל עצמם בלבד. לכן פרצה מלחמת העצמאות. מלחמה זו תימשך כל עוד יתנו ערבים ויהודים בשכנות. כך הוכיח הנסיון. והמסקנה היא שרעיון הקמת מדינה פלסטינית בשטחים המשוחררים הוא חלום מתוק, שאין לו שום אחיזה במציאות — לכן לעולם לא יוכל להתגשם.

אריה גזע, חולון

מה פיתאום

מדור לאשה

תרשו לי להשמיע את המדור החדש שלכם, עולם האשה. מה פתאום הכנסתם מדור כזה לי העולם הזה?

גרין

אני אשה, כבר 22 שנה, וקוראת את העיתון הזה חמש שנים, ואינני חושבת שצריכים את המדור, למרות שלכשעצמו הוא בסדר גמור. היה כדאי לנצל את העמודים האלו לדברים יותר חוקפניים.

זיוה גרין, חיפה

כגון?

תמונת השבוע

קדים יום-יום חיי-אדם, וכן על הכומר ה' מטיף לאהבה ומוסר — ניצלו לרעה את עמדתם ופעלו בשורות החבלנים, במטרה לזרוע הרס והרג בציבור היהודי, בלי להבחין בין זקנים, נשים וילדים. אולי עתה יתעוררו סוף-סוף חוגי הימשפט ונציגנו בכנסת (לרבות אורי אבנרי, שבנקודה זו דיעותנו חלוקות) להרהר בכי נון חוק-מחלל לחבלנים.

כי כבר הוכח מעל לכל ספק שהקייט"נה" בבית-סוהר ישראלי, לא רק שאינה (המשך בעמוד 8)

תגובה רפלקסיבית), ובמיקרה הנדון עתיד היה הווג להסתובב עד ליומם האחרון. **מאיר דרור, קב' אילון**

● תמונת השבוע — ראה תצלום — מזכה את הקורא מאיר דרור בפרס של 10 ל"י.

בעד

עונשי-מוות!

מחריד ומוזעזע היה לקרוא פה שמנתח ערבי בבית-חולים בישראל, אשר בידו מוש-

תחרות

הציורים

הקרפד בתמונה הוא מיקרה-עין קשה, פאצינט רציני אצל רופא אף-אוזן-גרין. אחרת קשה להבין מה לקרפד ולסלמנדרה. ולא סתם סלמנדרה, אלא סלמנדרה בקאלי-בר רציני. הפיקאנטי שבציור הוא שברגע שרגלי הקדמיות של הזכר נסגרות סביב הנקבה (בעזרת כעין יבלות), אין הוא יכול להשיג תחריר באופן רצוני, עד להורעה (וזהי

סכני גילוח "אדיסון" במקום הראשון במשאל עם 1969.

מר נמיר מעניק פרס ראשון במשאל העם לשנת 1969 למונהלת הכללית של המפעל. גב' אלוה אלבינה קלוצמן-וינוקור.

"אדיסון" הצליח להעמיד לרשות הגבר הישראלי, זו השנה החמישית ברציפות, סכין אלחלוד מעולה ביותר באיכותו ברמה בינלאומית ואשר גרם בצאתו לשוק לפני 5 שנים. למהפכה רבתי בכל מושגי הגילוח של הגבר המודרני.

מכתבים

(המשך מעמוד 7)

ברחיקה, אלא אף מעודדת. ולדענו איש
זו ורופא, המוכנים לסייע ברצח נפשות
חפות מפשע, אחת דתם — עמוד החליי?

ליאון כרמן, הונגריה

• זוהי הדרך הבטוחה ביותר להבטיח
שגם שאר הרופאים והמכרים בשטחים ה-
מחוזיים יצטרפו למחתרות.

פכטיבך זמר

יותר מעניין!

בחי שצדקתם מאד אחוז בביקורת של
כס על פסטיבאל סן-רמו, במדור לוחט
ולחט (העמוד הזה 1646). אב מרי הופסין

מכתב השבוע

זה עידודי

יודעה, זה?

כרדה

שמעתי השבוע בקווי-ישראל את דברי
הגברת זונה הרמן, מהמרכז לדמוגרפיה.
שסיפרה בהתלהבות איך היא מתכננת את
עיון הילודה אצל הישוב היהודי בישראל.
לא היה גבול להתפעלותי כאשר שמעתי
נפיה שהפגיון ב-
משפחתה הידועה ב-
ישראל יצאה אחרי
שהיא הצא לבערבת
הסברה, כמה ילדים
ניספים ניספים או
שר למשפחה.
חרשי לי להגיד
לך משהו, הגברת
הרמן. אני יודעת
מתי ילדת בפעם ה-
אחרונה, אבל דברי
ההסברה שלך על ה-
אושר שמביאים יל-
דים נוספים לא יבי-
או לעמני יל אחד נוסף. אף אחד גם לא
רוצה לקבל ממך כסף בעד זה שיש לו
יותר ילדים. אבל אם את רוצה באמת
לעודד את הילודה בארץ, תשכנעי את ממי
שלת-ישראל שתפסיק לרמות את האזרחים,
ובעיקר את הילדות.

את וואי יודעת שכל יולדת צריכה לקבל
מהבטוחה הלאומי 280 ל"י להוצאות ראשו-
נות לילד. אבל זאת רק אחיות-עניים. כי
אפילו אם ילדים בבית-חולים ממשלתי,
לוקח בית-חולים 200 ל"י בעד הלידה.
ביס-הלי ששאריות אי-אפשר לקנות
אפילו חיתולים לחינוק.

אנחנו כבר נדאג לפרנס ולגדל את ילדי
נו ולהסב להם אושר, הגברת הרמן. אבל
אם הממשלה רוצה יותר ילדים, אז לפחות
שתחוקק חוק שכמו שיש חינוך חינם —
ככה תהיה גם לידה חינם, ובתי-חולים
העירוניים והממשלתיים לא יגולו מהיולדות
את כל מה שמעניק להן הביטוח הלאומי.

ח. כרדה, חולון

לא היחה מופיעה שם — זה היה בכלל
קטטרופה אחת גדולה. היא היחידה שיש
לה קול.

אני רק מקוה שעורכי פסטיבאל-הזמר
שלנו, שייערך ביום-העצמאות, ישללו ל-
שות משהו יותר מעניין מאשר הפסטיבאל
האיטלקי.

אורי אבייגיל, תל-אביב

• כתבה על פסטיבאל הזמר הישראלי,
ועל ההכנות מאחורי הקלעים, ואה במדור
לוחט ולהט בגיליון זה.

קוראים השוחדים מכתבים,
מתבקשים לנסח אותם בקי-
צרה. עדיפות תינתן ל-
מכתבים קצרים.

זכות קדימה תינתן למכי-
תביהם של קוראים המצרי-
פים הצולמוהם למכתבים.

לא תאמין עד שתתקלח עם

בת-אורן

הידעת כי בת אורן
הוא יסבון ללא סבון?
המסבן, מנקה
ומרחיק זעה!
ריח האוונים הטבעי והקצף השופע
של בת אורן, יפגו מאד את החוש
מעניקו לך חושפה טובה

Nuit
DE LONGCHAMP

הבושם המעולה

הבושם הצרפתי
המשווה לך עידון אצילי
תוצרת "LUBIN" פריז

להשיג בכל הפרפומריות
המובחרות

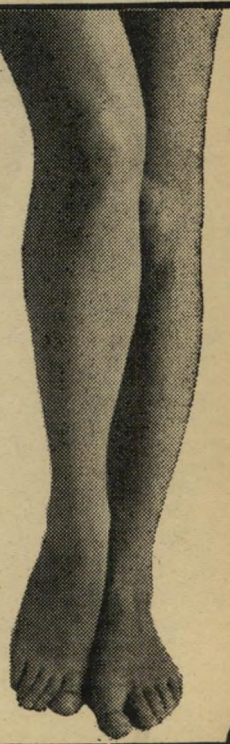
המפיצים
רמת גן, טלפון 725594

Lon

דפילטור

הביאי את היופי אל רגליך...

דפילטור 'לון' מסיר את שערות הרגליים
במהירות וביעילות. והודות להשפעתו על
שרשי השערות נחלשת הצמיחה לאחר
שימושים חוזרים. לדפילטור 'לון' ריח נעים.
והוא מתאים לשימוש גם על חלקי טף אחרים.

לפני שמחליטים — הכרחי
לבקר בחנות „פזגז": שם מוצג
המבחר הגדול ביותר של
תנורים לכל גודל מטבח, ולכל
תקציב, בנוסף למבחר עשיר
של כיריים מודרניות.

פזגז
יכולים לסמוך

שינוי כתובת

מנוי המבקש לשנות את כתובתו מתבקש
להודיע על-ידי שבויעים מראש, על-מנת
למנוע עיכוב במשלוח העתון למע' החדש

יש גברים שנולדו לשלוט
על אוצרות, על אומות, על ארצות
ועל נשים.

שלוט גם אתה! אסוף אוצרות. בנה ממלכות. כבוש נשים.
הצטרף למועדון הגברים.

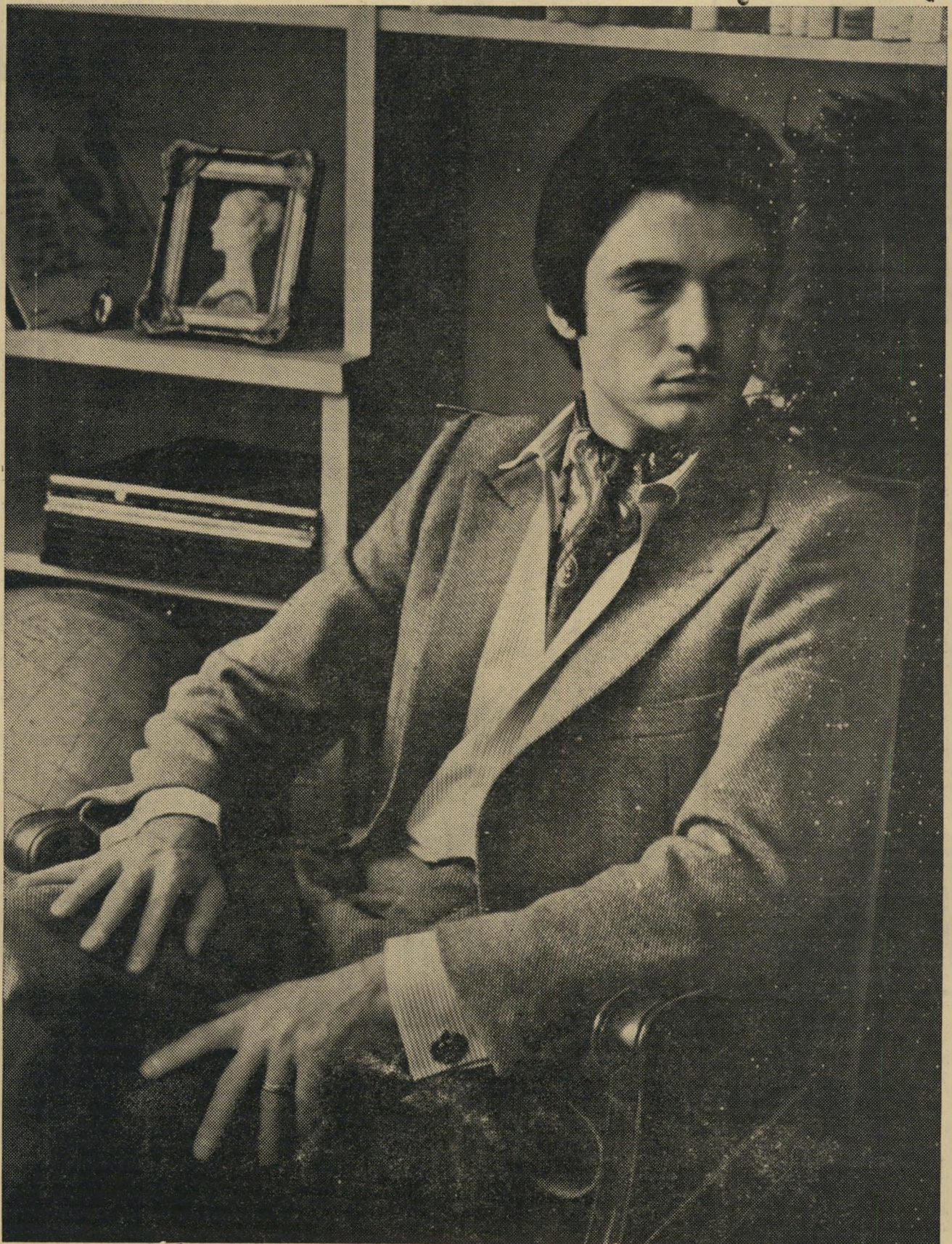
הם פועלים בהחלטיות נמרצת — כמעט אכזרית. הם תאבים
לסכנה. הם תובעים סיפוק ומקבלים אותו מלא חופנים.
עבורם: Men's Club — ניחוח גאה, פראי והחלטי, בשורת
תכשירים לטיפוח גבר מודרני:

Eau de Cologne, After Shave Lotion, After Shave Emulsion,
Pre-electric Shave, Hair Tonic, Talc, Deodorant Stick.

חלקם גם באריות מתנה או באריזה פלסטית לגבר הנוסע.

Men's Club by Helena Rubinstein

תמרורים

נחוג • יום-הולדתו ה-52 של מי שהיה, בין השנים 49'–52', ראש המטה ה' כללי של צה"ל — רבי-אלוף (מיל.) **יגאל ידין**. יליד ירושלים, בוגר הגימנסיה העברית רמת-רחביה, שהמשיך ולמד באוניברסיטה ה' עברית ארכיאולוגיה וספרות ערבית, הפסיק יגאל סוקניק ב-1936 לזמן קצר את לימודיו ויצא לשרות בהגנה, חזר לספסל הלימודים, סיים אותם, והתגייס לפלוגות-השדה של וינגייט. ב-1938 עבר קורס למדריכי-נושק, כשהוא ממשיך, במקביל לשרותו הביטחוני, בלימודים ובמחקר ארכיאולוגי. עם קום ה' מדינה, מונה, בדרגת אלוף, לקצין-המבצעים הראשי במטה הכללי, מילא למעשה את מקום הרמטכ"ל החולה בימי המלחמה, ושנה אחרי זה הפך עצמו לרמטכ"ל. מאז שיחרר-ו מהצבא, ב-1952, עוסק ידן במחקר אר-כיאולוגי, משמש כפרופסור לארכיאולוגיה באוניברסיטה העברית.

נישאו • בטכס נישואין אורחי, ש-נערך בעיריית לונדון, הרוק האחרון מבין החיפושיות, **פול מקארטני** (26), וארוס-תו מזה חודשיים, **לינדה איסטמן** (27). בנייהוג ניסו לשמור בסוד את מקום ומועד

מקארטני ולינדה

חתונתם, אך הידיעה דלפה, ובמקום התקב-צו מאות מעריצים, שבכו וצווחו באכסטה, וכמעט ולא איפשרו לנהל את הטכס.

נישאו • בניברלטר, בטכס אורחי, הזמר חבר החיפושיות, **ג'ון לנון** וחברתו היפאנית **יוקו אונו**. רעייתו הקודמת של לנון קיבלה ממנו גט לפני כמה חודשים, לאחר שבית-הדין החיש את הדין, משום שידירתו היפאנית היתה בהריון, אולם בינ-תיים הפילה את ולדה.

נפרדו • אחרי 20 שנות נישואין, השחקנית האיטלקיה, שהתפרסמה לראשונה לפני 20 שנה, כשהופיעה בסרט האורז המר, **סילבנה מנגאנו**, מבעלה, מפיק הסרטים האיטלקי **דינו דה-לורנטיס**. הווג, שלו ארבעה ילדים, ניהל חיי-משפחה למופת, כש-סילבנה מקדישה את רוב זמנה למשפחתה. משום כך נדהמו ידידיהם לשמע הפירוד. מאחר ובאיטליה אין הכנסיה מתירה גירור-שין, ספק אם לאחר הפרידה יתגרשו כחוק.

חלתה • השחקנית האמריקאית **ליז טיילור**. לפי ידיעות שהתפרסמו בעיתונות האמריקאית, סובלת ליז — המאושפזת עתה בבית-החולים ארוי הלבנון בהוליווד — מ-

טיילור וברמן

סרטן-עמוד-השדרה. עיתון אחד אפילו ציין כי קיבל עליך אישור רשמי מאחד מרופאי בית-החולים, שהודיע שמצבה של ליז "מדי-איג מאוד". ידיעה אחרת, בעיתון איטלקי, מספרת כי ליז כבר הכינה את צוואתה, בה היא משאירה את רכושה, הנאמד בעשרים מיליון דולאר, לבעלה ריצ'ארד ברטון, ולי-ארבעת ילדיהם (כולל הבת המאומצת מריה).

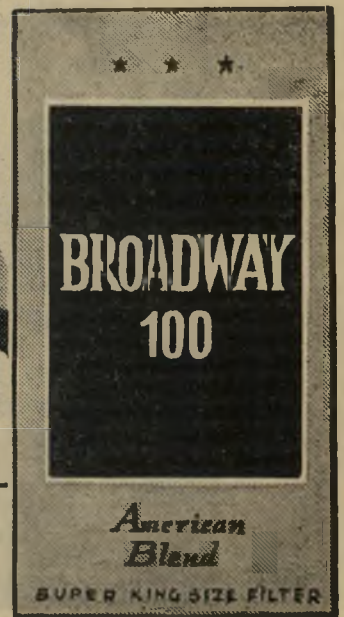
נפטר • בתל-אביב, בגיל 88, מי ש-היה ותיק הצועדים בצעדת המכביה האחר-וה, **אברהם ציפר**. ציפר, שהיה ממייסדי מכבי בקושטא, עלה לארץ ב-1950, שימש, בגיל 75, מדריך ספורט בברית-מכבים-עתידי, טיפל בהכנות למכביה של 1953, התמסר ב-שנותיו האחרונות לסיתוח תורת ההתעמלות לקשישים.

★ ה "מיני"
★ יותר ויותר
★ קצר
★ הסיגריה
★ יותר ויותר
★ ארוכה!
★

BROADWAY
100

ה"סופר קינג-סייז"
הראשונה בישראל.
100 מ"מ אורך. פילטר
ארוך במיוחד, לכן
עישונה מעודן יותר.
תערובת אמריקאית.
קנה! נסה! ותהנה!

20 סיג. בחפיסת זחב 1.50 ל"י

חוצרת דובק - ערבות לטוב!

שיחה בכפר סבא

גדול, אבל בפוליטיקה אתה עוד ילד. עוד יש לך הרבה ללמוד מן השועלים הזקנים, כמו בן-גוריון ואשכול. הם סידרו את זה יופי!

דיין: הם סידרו? מה זאת אומרת?
ספיר: אני רואה שנפלת בפת, כמו כולם. יש לך כאריזמה-שמאריזמה, אבל עוד יש לך הרבה מה ללמוד. אז תשמע: כשראנו שלא יהיה טוב בבחירות, סידרנו פילוג. בן-גוריון הקים את רפ"י. חצי העם תמך בבן-גוריון, כדי לסלק את זקני מפא"י, וחצי העם תמך במפ"ל. כדי להציל את הדמוקרטיה מבן-גוריון. שכתו את כל שאר המפלגות. זה היה פנטאסטי.

דיין: אתה רוצה לומר שזה היה מסובך? ששמעון המיסכן סתם רץ, כמו משוגע, ונאם על תמורה ושינוי, ואוטומציה וטכנולוגיה, וכל הזמן אתם יושבים וצחקתם?
ספיר: (צחקק).

דיין: שמענא, זה באמת השיא! ואפילו אני האמנתי לזה!

ספיר: זה מה שאמרתי. יש לך עוד הרבה מה ללמוד, חתחת. קיבלתם עשרה מנדטים, ואחרי כמה זמן חזרתם למפא"י, כמו ילדים טובים. אז היום יש לנו רוב מוחלט

דיין: או מה? אתה דואג לבידור?
ספיר: (צחקק). זה טוב, חתחת. אבל ברצינות — אני דואג לדמוקרטיה. זה לא בריא כשיש בחירות בלי מתחרים אמיתיים. זה כימטט כמו ברוסיה.

דיין: אתה דואג לדמוקרטיה? שמע, פינייה, אל תצחק אותי. מה באמת אוכל אותך?
★ ★ ★

ספיר: נו טוב, אגיד לך. המצב הוא לא הכי טוב. לא אוהבים מפלגה ענקית אחת. אנחנו נאבד קולות בכל הצדדים.

דיין: נאבד? למי?
ספיר: לכולם. לא הרבה, אבל קצת. חרות, למשל, יכולה להרויח מאיתנו שניים-שלושה מנדטים. אתה יודע, ארץ-ישראל השלימה, נחלת אבות, כל מיני שטויות כא-לה. יש כאלה שאוכלים את זה, בייחוד בעצירות הפיתוח.

דיין: אז מה? מי עוד?
ספיר: הדתיים יחזיקו מה שיש להם, ואולי אפילו יקבלו עוד מנדט. והשייג' הזה, מה שמו, מהעולם הזה — יכול לקבל שלושה, או אפילו ארבעה.

דיין: מה פיתאום? ממי?
ספיר: מהעיונות של מפ"ם. יש שם חברה שמקבלים את הדיבורים על השלום ברצינות, וגם ממה שהיה רפ"י. אתה יודע, אלה שחשבו ברצינות על תמורה, ושינוי, וכולי. וגם סנה יכול לקבל עוד מנדט.

דיין: מגיע לו. בזמן האחרון הוא כל-כך לאומי שהוא שם אותי בכיס. אני מפחד להופיע איתו על במה. עוד מעט הוא יתחיל לדבר על אף-שעל-אדמה.

★ ★ ★
ספיר: שמע, זה לא מצחיק. אני מודאג. אנחנו יכולים לאבד בסך-הכל איזה חמישה-שישה מנדטים. נהיה פחות מ-60, בלי הערבים שלנו.

דיין: נו, באמת, מה זה חשוב? חמישה פחות, חמישה יותר. אנחנו נשלוט ממילא. אין בעייה לקבל את התמיכה של המפד"ל ול"ע. אתה יודע מה המחיר.

ספיר: לך קל לדבר. אבל אני אחראי. יאשימו אותי. זה יהרוס אותי. יגידו: ספיר כבר זקן, לא יודע לעשות בחירות.

דיין: זה באמת נורא. עוד מעט אויל דמעות. חגיד, פינייה, מה אתה באמת רוצה ממני?

★ ★ ★
ספיר: תראה, משה, אדבר איתך גלויות. אני יודע שאתה חושב שאני שונא אותך. אז דע לך שזה לא נכון. אני דוחק רוצה שתגיע לשלטון, כשתהיה מוכן לכך. בזמן הנכון. אני דואג לך. אבל בעיקר אני דיאג למפלגה. לכן אני רוצה להציע לך הצעה.

דיין: הצעה?
ספיר: אהה, אני רואה שאתה מתעורר. אז שמע: יש לי בשבילך דבר גדול. אני רוצה שתעמוד בראש רשימה.

דיין: בראש הרשימה?
ספיר: כן, כן, בראש רשימה. אני רואה שאתה באמת מופתע.

דיין: מופתע? אני המום. אתה מציע לי לעמוד בראש הרשימה?

ספיר: רשימה, רשימה. אתה לא כל-כך מבין אותי. אני רוצה שתעמוד בראש רשימה חדשה.

דיין: חדשה? לא של המערך? לא של מפלגת העבודה?
ספיר: אתה מתחיל להבין. רשימה חדשה. רשימה שכולה שלך. רשימה של דיין. איך אני בשבילך?

דיין: חכה רגע. אתה רוצה שאפרוש? שאקים רשימה לחוד, כמו שרוצים המסורפים האלה שעושים לי החתמות ברוחב?

ספיר: בדיוק. נשי וינדזור העליונות, חתחת-חח. כן, כן, זה בדיוק.

★ ★ ★
דיין: אני חושש שאני לא מבין. אתה רוצה לסלק אותי? דבר ברורות.

ספיר: לסלק אותך? חלילה. אני צריך אותך. לא מאהבת המן אלא משנאת... לא, זה לא ככה. התבלבלתי. לא חשוב. אני רואה שצריכים להסביר לך. אז תראה, אתה זוכר מה שקרה ב-1965? כשבן-גוריון פרש, והקים את רפ"י...

דיין: כן, זה היה שגעון. הזקן לא ידע מה שהוא עושה. אתה יודע שלא רציתי להצטרף עד הרגע האחרון. ידעתי שזה טירוף.

ספיר: טירוף? דחקא לא. שמע, משה, אתה גנרל

א תמוז צילצל הטלפון בביתי. הרמתי את השופרת ואמרתי: "האלו!"

"האם זה חבריה-כנסת אבנרי?" הקול היה עמום, כאילו דיבר האיש דרך מיטפת כדי שלא יזהו את קולו. אחד הפחד ממכשירי-האזנה.

"כן," אמרתי.
"האם אתה מעוניין בסקופ עזמי?"

"אז תרד למטה. בתיבת-המכתבים שלך תמצא מעטפה. זה יעניין אותך, תאמין לי." קליק.

★ ★ ★
יירדתי למטה, ומצאתי מעטפה לבנה, בלי כתובתו של השולח. כתב-יד על המעטפה היה עקום, כמו של אחד הכותב ביד שמאל, כדי שלא יזהו את כתב-ידו. אחד שפחד מהשיניים.

אגיד את האמת: הייתי מסוקרן. וכאשר התחלתי לקרוא את המיסמך שהיה במעטפה, גברה סקרנותי עוד יותר.

המיסמך נראה כמו פרוטוקול סטנוגרפאי של שיחה שהתקיימה ביום א' זה — יום לפני

דיין

בכנסת, יחד עם המנדטים שנתנו לכם. ועכשיו אנחנו צריכים לדאוג שיהיה לנו רוב גם בכנסת הבאה.

★ ★ ★

דיין: ואתה מציע שנעשה שוב את אותו הדבר?
ספיר: מה יש להגיד, תפיסה יש לך. כמו גאליצאי. זה בדיוק. אתה תקום בעוד חודש — אגיד לך בדיוק מתי — ותכריז: אני לא יכול יותר, אני זר במפלגה, אני פורש. מי לאוהבים אלי. למען ההתנחלות, וכו' וכו'.
דיין: אבל מי יאמין לזה? הרי אין כל הבל בין מה שאני אומר ומה שאומר יגאל אלון, ואבא אבן, וגולדה מאיר, ובכלל.

ספיר: לא יאמינו? ועוד איך יאמינו! אצלנו מאמינים לכל לוקש!

דיין: אבל מה אני אגיד?

ספיר: הממ, ובכן, אמרתי לבחורים שלי להכין כמה טיוטות של מודעות-בחירות בשבילך ובשבילנו. ככה, באופן נסיוני, כמובן. אם תסכים. רק כזי שתראה. אז הנה מודעה בשבילך.

דיין: נראה. "הגיע הזמן לקבוע עובדות בשטחים... שילוב תושבי השטחים הוא צו השעה... העסקנים הוקי, נים, שחיסלו את הדמוקרטיה במפלגה, אינם מסוגלים... בשעה היסטורית זו דרושה לנו אישיות צעירה ודינאמית ליד הגה השלטון... למען משה לא נחשה..." זה בס' דר. אבל תן לי גם לראות מה שאתם תגידו.

ספיר: טוב, אבל שלא תיעלב. אתה מבין, צריכים לדבר קצת בסגור חזק. בשביל הרושם. אז הנה, למשל: "הדמוקרטיה בסכנה... שילטון הרחוב מאיים על אשיות חברתנו... נגד דיקטטורה של גנרלים... דיין פירוש: (המשך בעמוד 12)

ספיר

שיחת-הטלפון המיסתורית — בביתו של פיני חם ספיר בכפר-סבא. ואולי — מי יודע — לא היה זה דו"ח סטנוגרפאי, אלא תרשים של דברים שנקלטו במכשירי-האזנה.

תמהתי אם לפרסם מיסמך זה. אחרי ככלות הכול, אין לי כל הוכחה לכך שהוא אמיתי. אולי זה סתם פירוק. אולי זאת אפילו מתחזה. התלטתי בכל זאת לפרסם. כי הדברים מעניינים בפני עצמם.

אני רק מבקש מן הקורא לזכור כי אני מפיץ רב בהחלט לקבל אחריות דאמיתות מיסמך זה. אם יתבעו אותי לדין לפי חוק לשונית-הרע, אני אכחיש. בהחלט אכחיש.

★ ★ ★

ספיר: אה, טוב שבאת, משה. זה יפה מצידך. תאכל? חשתי?

דיין: תודה, אני לא שותה. כבר אכלתי.
ספיר: אתה חושב שזה מורעל? (קולות צחקק). אז ניגש ישר לעניין. כמו שאתם הצברים אומרים: דוגרי.

דיין: בערבית אין גימ"ל. אומרים דורי.
ספיר: בסדר, דוגרי. אז שמע, משה. התחלתי לחשוב על מערכת-הבחירות הבאה עלינו לטובה.

דיין: מה זה נוגע לי? אני שר-ביטחון.
ספיר: בחדאי, בחדאי. זה לא נוגע לך. אבל חשבתי שאולי כדאי לעניין אותך קצת בבעיות. אני קצת מודאג.

דיין: מודאג? למה? הרי אין לנו בכלל מתחרה.
ספיר: זה בדיוק. אתה גאון. תיכף תפסת. זהו בדיוק העניין: אין מתחרה. מערכת-הבחירות תהיה משעממת.

(המשך מעמוד 11)

מלחמה... מסכן את האוסי היהודי של המדינה... אויב מנהג הפועלים... מועד מד הריאקציה והרבינים... זה כרוז של אריג, אורחים רוצים בגולדה, פרופסורים, וכאלה מין, בשבילך נקים אתה, אורחים תומכדין, כמו האחד הזה במשל של העצים בתנין, חתימה.

דיין: נדמה לי שזה אטד, בטיית. **ספיר:** טוב, או אורחים טומכדין. מה זה חשוב, העיקר שנדוסק את כולם. **דיין:** איך?

★ ★ ★

ספיר: מה זאת אומרת, איך? הרשי מה שלך חוריו איזה חמישה מנדאטים מגחיל, ולפחות שנים מהמסד"ל, אומרים לי שהעצורים הדחיים האלה משתנים ממך, ואח המרכז החופשי בכלל נקבר. לא יכבדו אסילו אלף קולות. שמע, זאת תהיה שתיסה! לשנינו רוב מוחלט בטוח. **דיין:** ולא חקים קואליציה? **ספיר:** למה לא? אבל חיוס, חביבי, הדחיים יבואו על ארבע, אין מה לרבר על רשיונות לבנקים, אולי חוקי-שבת אחד או שניים, וזהו זה. וגחיל — בלי חקים, כמו קודם.

דיין: הם כבר רוצים חקים? **ספיר:** בגין לא. הוא תמים. אבל היוסף ספיר הזה — יש לו כבר רשימה שלימה. מיסחר ותעשייה, ורשיונות, וכסף. שיטח אם יקחו אותו בלי חקים!

★ ★ ★

דיין: ומה יצא לי מזה? עם עשרה או חמישה-עשר מנדאטים אני אחיה סתם דפוק.

ספיר: דפוק? אתה תדע שצורת לי מפלגה. תהיה מערכת-בחרות פוסטאטית. איש לא יזכור שיש מפלגות אחרות. מה זה, אנשים יצחו אחד את השני למען דיין ולמען גולדה!

דיין: כן, אבל מה יצא לי? **ספיר:** הממ, כן, יצא לך, ועוד איך יצא לך! למחרת הבחירות הרשימה שלך תתאחד עם מפלגת העבודה, ותקבל את חיק הביטחון. **דיין:** זה יש לי כבר. **ספיר:** בחדאי, בחדאי, אבל אחר-כך: אתה תהיה יורש-העצר.

דיין: מתי?

ספיר: מתי? מה זאת אומרת, מתי אחרי קיום גולדה, איזה שנה-שנתיים, אחר-כך אני, רק לזמן קצר. כדי להרגיש מה זה. ואחר-כך — אתה, אני מבטיח לך בהן צדק.

דיין: ויגאל?

ספיר: יגאל? עזוב, הוא יהיה סגן. איכפת לך שיהיה סגן שלך?

דיין: (צחק) חאלה, אתה עארס! אתה מבטיח שתעבירו לי את השילטון ב-1973? בלי חוכמות?

ספיר: בלי חוכמות. לא איכפת לי שתהיה ראש-ממשלה, באמת לא. תשאיר לי את המנגנון ואת הכלכלה, ותוכל לי הצטלם כמה שאתה רוצה. מטסים? **דיין:** מטסים.

★ ★ ★

ספיר: אולי תשחה בכל זאת משהו? זה קוויאק לא רע.

דיין: טוב, אבל רק קצת. טיפ-טיפה.

ספיר: לחיים, דיקטאטור שכמוך! אויב הדמוקרטיה!

דיין: לחיים, תבוסן עלוב, נציג המגן גנון הרקוב!

ספיר: נציג הרחוב, נשי וינדזור ה-עליוות, האספסוף!

דיין: אויב הדור הצעיר, מחזיר שט-חיס, בוגד!

ספיר: מתחרר מלחמה! הרפתקן!

דיין: איש הגטו! מבזבז פירות ה-ניצחון!

ספיר: למען שלום ובטחון!

דיין: למען בטחון והתנחלות! (צחק).

★ ★ ★

ה בוקר צידנל אצלי הטלפון שוב. אוחו קול עמום דיבר אלי מבדל לי מיטפתח.

"קיבלת את זה?" "כן, אמרתי, אבל חכה רגע. הקול שלך נשמע לי קצת מוכר. אולי אתה אחד מאנשי יגאל?" קליק.

★
חידון אמנותי
נושא פרסים

שיא השלמות

מקלטי הטלוויזיה
שאוב-לורנץ
מ צ ט י י נ י ס

- בטכניקה מעולה
- בקליטה חדה
- בעצוב מודרני

ITT SCHaub-LORENZ

★ חברת "שאוב-לורנץ" מכריזה על חידון אמנותי נושא פרסים. מודעה זו היא אחת מתוך 6 מודעות, שתופענה בעתון זה ואשר בהן תוצגנה יצירות אמנותיות של פסלים מפורסמים. על המשתתפים לזהות את שם היצירות ויוצריהן, לגזור את המודעה ולשלוח עם הפתרון לת.ד. 2306 תל-אביב, עבור: "שאוב-לורנץ" — שיא השלמות. הפותרים נכונה ישתתפו בהגרלת פרסים: פרס ראשון — נסיעה לחו"ל, פרס שני — דיור-טרנזיסטור ביתי "שאוב-לורנץ", פרס שלישי: טרנזיסטור "שאוב-לורנץ" יעוד 10 שרטים של ספרי אמנות.

קונים
במחירים גבוהים
מלוה קליטה
גם 1964
מלוה בטחון
גם 1968
"נוה" שד' רוטשילד 15
תל-אביב, טלפון: 54931.
8.30 בבוקר עד 6 בערב.

חליפות הדיון
כיצור מיוחד
תאם
ח"א שד' מסדיק 19
אולובוס 62 25 19 12

חיש-קל ובהצלחה בטוחה
תלמדו
קצרנות
עברית ו/או אנגלית
ב-אולפן גרג (ברקמא).
25.3 (עד 1.4) מחקים בתל-אביב
בהנחה מיוחדת
קורס בוקר של שבוע אחד.
אחרי פסח שוב קורסי ערב
גם בירושלים ובחיפה.
פרסים והרשמה:
תל-אביב: גורדון 5, טל. 236209
ירושלים: "המקדי", בצלאל 18
חיפה: "במעלה", שמריהו ליון 30

על השאלה המטרידה השבוע כל אדם במדינת ישראל:

מה הולך כאן? מי השתגע — האמריקאים, אבא אבן, העיתונות או אני? — שאלה זו יכולה לעלות השבוע בליבו של קורא-עיתונים ישראלי, שעקב במתיחות אחרי הכותרות הראשיות. יום אחד נראה כאילו ישראל מאבדת את בעלת-כריתה האחרונה בעולם. למחרת היום באה הודעה מרגיעה הקובעת שלא קרה שום דבר, שהאמריקאים לא שינו את עמדתם בכלל. כעבור יום באה שוב ידיעה שהאמריקאים בוגדים בנו, כמו הצרפתים. ובמערבולת זו של ידיעות סותרות, שדופו זו את זו, התבלבל הכל. רק דבר אחד נשאר בטוח: משהו מאוד-מאוד אינו בסדר. האזרח הבחין בכך — אם כי לא יכול היה לדעת מה קרה. הוא הבחין בכך באופן ריגשי, על פי נוסח הדברים שנתפרסמו.

הפער היה קיים תמיד

אולם הדברים שקרו השבוע, בעת ביקורו של אבא אבן, היו הגיוניים בתכלית. לא היה בהם שום בילבול. העמדה האמריקאית היתה ברורה ועיקבית. הבילבול שנוצר נבע מתופעה שאינה קשורה בכלל באמריקאים. מזה שנתיים מפעיל

האם

„בוגדת“

ארצות

הבכרית?

משרד-החוץ, באמצעות כתבי-העיתונות באמריקה ובישראל, שיטות של שטיפת-מוח. שיטות אלה היו מכונות בעיקר כלפי העולם, אך הם השפיעו רק על ישראל. כתוצאה מכך קיבלו האזרחים הישראליים (ובכלל זה השרים וחבררי הכנסת, שקיבלו את אותה האינפורמציה) תמונה מסוימת לגמרי של המצב.

לכן, בעוד שבחשיגנטון התגבשה דיעה אחת, היה נדמה בישראל כאילו שוררת שם דיעה אחרת לגמרי — הדיעה של אבא אבן וחבריו, אנשי הליכוד הלאומי. הובר בולט, למשל, לגבי בעיית הגבולות:

בישראל נתקבל זה מכבר הרושם כי האמריקאים השלימו עם עמדת הליכוד-הלאומי, שישאר צריכה לספח שטחים נרחבים כדי להגיע לידי „גבולות מוסכמים, בטוחים ומוכרים“, כלומר, לפי הגירסה הישראלית, לגבולות שהם באמצע, בין קווי ה-4 בינוי ובין קווי ה-11 בינוי. למשל: תוכנית אלון, הכוללת סיפוח שטחים גדולים מאוד. רושם זה מוטעה מוסדור. אפילו בשיא הידידות הישראלי-אמריקאית, בימי הנשיא ג'ונסון, שמפלגתו היתה תלויה בקולות היהודים, לא הסכימה אמריקה מעולם לשום סיפוח שטחים. היא לא הכירה אפילו בסיפוח ירושלים המזרחית. הדיעה האמריקאית היתה ונשארה שבאים כחשבון רק תיקוני-גבול קלי-ערך.

כדוגמה אחרת יכולה לשמש בעיית המשא-ומתן הישיר: בישראל נתקבל הרושם כאילו האמריקאים תומכים בהחלט בדיעה הישראלית, שאין אפשר להסכים לשום הסדר אלא אם הושג במשא-ומתן ישיר בין ישראל וממשלות-ערב, שיסתיים בחוזה-שלום רשמי וישר.

אולם האמריקאים לא קיבלו נוסח זה מעולם. להיפך: בעיניהם זוהי התקשורת ילדותית של ישראל על שיטה של משא-ומתן, בעוד שהדבר החשוב היחיד הוא תוצאת המשא-ומתן.

כלומר: חשוב לקבוע מה דורשת ישראל, מבחינת הגבולות ושאר הבעיות. ולא באיזו טכניקה של משא-ומתן תשיג את דרישותיה.

כך היה קיים פער עצום בין עמדות ירושלים וושינגטון בכל 23 החודשים מאז הלחמה. אולם פער זה לא בא לידי ביטוי ממש. וזאת משלוש סיבות:

- **ממשלת ג'ונסון** לא התכוונה לנקוט שום יוזמה מצידה, מפני שהיתה עסוקה בוויתור וגם מפני שהיתה תלויה בקולות היהודים. דובריה השמיעו הודעות פרו-ישראליות לשם רכישת קולות, אך מבלי לשנות את העמדה העקרונית של הממשלה.
- **ממשלת ישראל** היתה מעוניינת להעלים את הפער, מטעמים פנימיים וחיצוניים. הערבים והרוסים לא נקטו בשום יוזמה חיובית שיכלה להבליט את הניגודים.

מה מריץ את ניכסון?

מצב זה השתנה עם כניסת ממשלת-ניכסון לתפקידה. היא הכניסה לעמוד-מפתח סוג חדש של אישים, בעלי גישה רעננה ונכונות ליטול יוזמה לסיתרון בעיות. ביניהם: יועצו המדיני של ניכסון, הנרי קיסינג'ר, שהוא שר-החוץ האמיתי; צ'ארלס יוסט, שר

אבא אבן עם ויליאם רוג'רס

לוח מונחים

- **„חווה שלום בין הצדדים“:** הדרישה של ממשלת-ישראל. חווה שעליו יחתמו ישראל וממשלות ערב, בעיקבות משא-ומתן ישיר ביניהן.
- **„הסכם חווי“:** הנוסח של ניכסון. הסדר אשר הצדדים יסכימו לו במיטמכים חתומים, אך לא-ידועא בחוזה ישיר ביניהם. למשל: הסדר שיתקבל בכתב בנפרד.
- **„שלום כפוי“:** הסדר-שלום שהגדולים יחליטו עליו בלי הסכמת הצדדים, ויכפו אותו על הצדדים בכוח.
- **„שלום מוסכם“:** אותו הדבר, אחרי שהגדולים ישכנעו או יכריחו את הצדדים להסכים לו בפירוש.
- **„גבולות בטוחים ומוכרים“:** נוסח שנלקח מהחלטת מועצת הביטחון ט' ה-22 בנובמבר 1967, האומרת שלכל מדינה במרחב יש זכות „לחיות בשלום בתוך גבולות בטוחים ומוכרים, כשהיא חופשית מאיומים ומפגועות-אלימות.“ מנוסח החלטת ברור כי הכוונה היא, פחות או יותר, לגבולות ה-4 בינוי, שהי ערבים יכירו בהם רשמית ושהאויס או המעצמות יתנו להם ערובות ביטחוניות.
- **„גבולות ביטחון“:** ההיפך מן הנל, נוסח של חסידי-הסיפוח בישראל. הכוונה היא לומר כי אופיים הביטחוני של הגבולות אינו נובע משלום או מערוי בית, אלא ממיקומם הגיאוגרפי.
- **„גבולות מוסכמים, בטוחים ומוכרים“:** הנוסח של ממשלת-ישראל. המילה „מוסכמים“ נוספת כאן לנוסח של החלטת מועצת-הביטחון, כדי להתנות את קביעת הגבול בחתימת חוזה-שלום עם הערבים.
- **„תפקיד ירושלים“:** משהו שאפשר לתת לערבים כדי לתת להם אח ההרגשה שלא ויתרו על ירושלים, בעוד שהעיר תישאר מאוחדת בידי ישראל. למשל: ריבונות על המקומות הקדושים לאיסלאם.

בממשלה וראש המשלחת באו"ם, שהוא מומחה ותיק לענייני המרחב; ויליאם רוג'רס, שהוא שר-החוץ הרשמי. לאנשים אלה ניתן גיבוי חזק מצד ניכסון, מפני שמנוי וגמור עימו להיכנס להיסטוריה כנשיא מוצלח ונמרץ, הפותר בעיות.

בניגוד לג'ונסון, אין ניכסון תלוי בקולות היהודים, שלא בחרו בו ממילא. לעומת זאת יש בממשלתו השפעה ניכרת לחברות-הנפט, שיש להן עניין מיוחד במרחב, התומכות תמיד במפלגה הרפובליקאית.

המגיעים הדוחפים את ניכסון ואנשיו להשיג בכל האמצעים הסדר במרחב הם, לפי סדר-החשיבות:

- **מוניעת מדחמתי-עולם.** ושינגטון משוכנעת כי במצב הנוכחי עלולה לפרוץ בכל עת מלחמה בין ישראל וארצות-ערב. מלחמה כזו עלולה לאלץ את ברית-המועצות לשגר לעזרת הערבים כוחות יבשה, אוויר וים, ואפילו טילים, דבר שיכריח את ארצות-הברית להתערב אף היא. כך יכול להיגרם עימות גרעיני, שיפיל מאות מיליוני חללים. מחשבה זו מטביעה את חותמה על כל מעשי ושינגטון, והאמריקאים משוכנעים כי היא קיימת באותה מידה גם במוסקבה. הישראלים, החיים בעולם משלהם, אינם מסוגלים לתפוס את מלוא משמעותה של דאגה זו.
- **מוניעת חדירתה של סין.** מול האיום הסיני העולמי, שהוא מהפכני, קיים אינטרס משותף של המימסד הסובייטי והמימסד האמריקאי להגן על הסטאטוס-קו. הדבר בולט במיוחד במרחב. יש מימסד פרו-אמריקאי (ישראל, ירדן, לבנון, סעודיה, כחית, וכיו') ויש מימסד פרו-סובייטי (מצרים ובעלות-בריתה).
- על המימסד הכפול הזה מאיימת עתה התנועה המהפכנית הפלסטינית, המערערת את כל המישורים במרחב. בעוד שישראל מנסה להתעלם מקיומה, בזילזול שמקורו בבורות, מתייחסים האמריקאים, ועוד יותר הסובייטים, בדאגה חמורה ביותר לתנועה זו. קיים אצלם החשש כי התנועה הפלסטינית תתקשר בקרוב עם סין, כפי שכבר עשה אחד

תנאי השלום של המעצמות

● **הפסקת הלוחמה.** כל הצדדים יכירו בגבולות החדשים ויצהירו על הפסקת הלוחמה. פירוש הי דבר הכרת מדינות ערב בקיומה הריבוני של ישראל.

● **בעיית הפליטים.** בעיית הפליטים תיפתר עליידי החזרת מיספר מסויים לישראל, ויישוב האחרים בארצות-ערב. הדבר ינוסח כך שיתקבל כהגשמת החלי טת האו"ם, הקובעת כי לפליטים הזכות לבחור בין שיבה לישראל ובין קבלת פיצויים.

● **ערובות.** המעצמות הגדולות יתנו ערובות לי קיום הסדר זה, אם במישרין ואם באמצעות האו"ם. ערובות אלה יכולות ללבוש צורה של קיום צבא מטעם המעצמות או מטעם האו"ם, שיתפוס את קווי-הגבול. בניגוד לכוח החירום של האו"ם לפני מלחמת ששת הימים, לא יהיה כוח זה "אורח" של מדינות המרחב, שיוכלו לסלקו בכל עת, אלא יהיה כפוף במישרין ל פיקוד המעצמות או האו"ם, כך שלא יוכל לנטוש את הקוים אלא בהסכמת כל ארבע המעצמות.

● **רצועת עזה.** תעבור לידי ירדן, עם סידורים למעבר אכסטרטוריאלי בינה ובין הגדה המערבית.

● **רמת הגולן.** כל עוד אין סוריה מגלה נכונות להשתתף בהסדר, ניתן לדחות בעייה זו. היא לא תיכלל בהסדר, כך שיישמר רפאטוס קו.

● **הציהאי סיני.** יחזור כולו למצרים, תוך התחייבות שצבא מצרי לא יחזור אליו. לגבי שארם אלי שייד יסדלו למצוא אצטוהו פיתרון שיספק את ישראל, כגון נוכחות צבאית זרה.

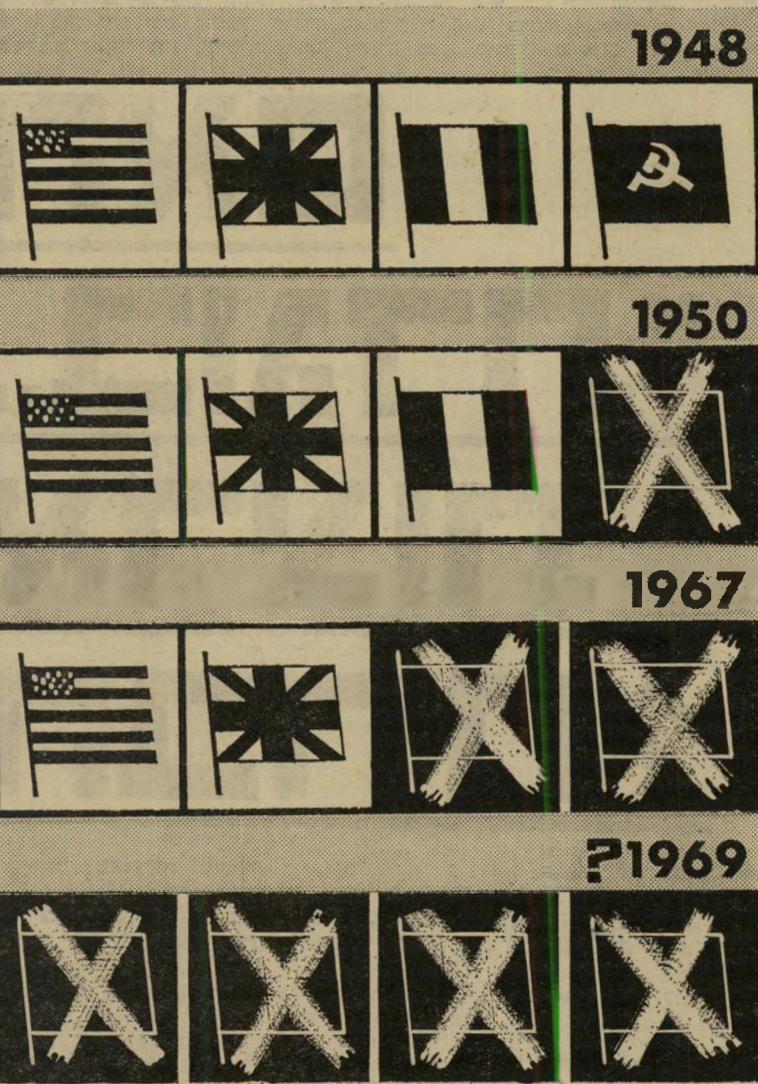
● **נתיבי מים.** אוניות ישראל יעברו במיצר טיי ראן ובתעלת-סואץ.

● **מידורי ביטחון.** הגדה המערבית, רצועת עזה וחציהאי סיני יפורזו

תנאי השלום, כפי שיתגבשו תחילה בין שתי מעצמות העל, ולאחר מכן בוועידה של ארבעת הגדולים, יהיו כלהלן. אפשר להגדירם כיום על פי העמדות של ברית המועצות וארצות-הברית, שבאו לידי ביטוי במגעים דיפי לומטיים, באיגרות סודיות, בהודעות פומביות ובהכרזות בעלות-בריתן בעולם הערבי:

● **גבולות.** "הגבולות הבטוחים והמוכרים" יהיו גבולות ה-4 ביוני 1967. יוצאים מכלל זה: שינויים מסוימים לאורך הקו הירוק (לסרן), אזור קלקיליה, גוש עציון וכו'.

● **ירושלים.** ירושלים תישאר בידי ישראל, אולם לירדן יינתן "תפקיד" בה, התפקיד: ריבונות על המקור מות הקדושים, בצורה של מובלעת או פרודזור, כפי שהוצע עליידי משה דיין אחרי המלחמה.

ההסדר, הם יכולים ללחוץ על ממשלות ערב, כדי למנוע מהן להגיע להסדר.

מכל התקת האלה, השלישית היא החוקה ביותר. עבדאלנאצר משתדל לחסלה, עליידי כריתת ברית עם אל-פתח ושיתוף יאסיר עראפאת בכל הדיונים. ייתכן כי נשיא מצריים יעמוד על הזמנת אירגוניהחבלה כצד למעידת ארבעת-הגדולים, יחד עם שאר הממשלות הערביות, כשם שהזמין חואטקונג למעידת-פאריס. אך ספק אם אירגוניהחבלה בשלים לכן.

לקראת משבר רבתי

ש **ליחותו של אבא אבן** לארצות-הברית היתה, איפוא, דר-משמעת במהותה:

● **האמריקאים** הזמינו אותו כדי "להתייעץ" עימי, כחלק מן השלב הראשון של תוכנית ניכסון (ראה מיסגרת). כלומר: הם רצו לשמוע מפיו מה הם תנאי-השלום הישראליים.

● **ממשלת-ישראל** אסרה מראש על אבא אבן אף להיכנס לדיון כזה. היא הטילה עליו לחבל בתוכנית ניכסון בכל האמצעים, ובעיקר עליידי גיוס דעת-הקהל היהודית והלא-יהודית בארצות-הברית.

על רקע זה יש להסביר את ההודעות הכותרות של עיתונאי ישראל בירושלים ובווינגטון. הם התנדנדו בין הודעות שטיפת-המוח של משרד-החוץ הישראלי ובין ההודעות ההפוכות של משרד-ההחוץ האמריקאי.

לעומת זאת השתדל אבן, כמיטב יכולתו, להשפיע על דעת-הקהל באמצעות העיתונות, הרדיו והטלחזיונה.

מאבק זה נמצא עדיין בראשיתו. ניתן לדחות לכמה חודשים, אולי בתירוף ששום ממשלה ישראלית אנה יכולה להסכים להסדר של נסיגה עד אחרי הבחירות.

אך אין ספק שאם לא יחול שינוי מכריע במצב, הולכת ישראל לקראת משבר המור ביותר עם ארצות-הברית — משבר העולל לבווד אותה כליל, לנתק אותה ממקורות הרכש הצבאי והמימון הכספי גם יחד.

(המשך מעמוד 13)

מפלגה הפורשים. משום כך יש עניין משותף לאמריקאים ולסובייטיים להגיע להסדר שיבצר את המימסד הערבי והישראלי, ושיאפשר את חיסול התנועה הפלסטינית.

● **הגנה על עמדות אמריקה במרחב.** לאמריקה יש אינטרסים חזקים במדינות-הערביות, מצד אחד, וב ישראל, מצד שני. היא רוצה להגן על אינטרסים אלה. במלחמת-ששת-הימים התחזקו העמדות האמריקאיות, מכיוון שמצריים תלויה עתה בכסף הסעודי והכיתית, והשפעתה בתמן ובדרום-תימן חוסלה. אמריקה חוששת שאם תסרוץ עוד מלחמה, עלולים התהליכים המהפכניים לחסל את המישטרים הפרואמריקאיים. מכל הסיבות האלה, ורבות אחרות, עז רצונם של מדינאי חשינגטון להגיע לידי הסדר אמריקאי-סובייטי במרחב.

כל פעולת-החבלה המוכיחה את עליית האירגונים הפלסטיניים, וכל פעולת-הקרב המוכיחה שהמצב במרחב עולל להתפוצץ, מגביר דחיפה זו. זוהי אחת הסיבות הממריצות את המצרים לחמם את גיורת תעלת-סואץ, אפילו בכחיר אכידות יקרות. ואילו ה"נציגים" בישראל עוזרים במישרין להכשרת הקרקע לירחמת המעצמות.

עמדת "אל-פתח" עוללה להכריע

מ **צב זה מבליט**, לפתע, את כל הניגודים בין העמדה האמריקאית ובין העמדה הישראלית — ניגודים שהיו קיימים מאז יוני 1967, אך שטושטשו בהסכמה הדדית. ניגודים אלה נוגעים הן לשיטה, הן לתוכן ההסדר.

לגבי השיטה דוגלת ישראל, בעקשנות עלילית, במשאומתן ישר, כדרך יחידה ובלעדיית להסדר. עם עליית גולדה מאיר, התבצרה עקשנות זו עוד יותר. האמריקאים סבורים כי זוהי עקשנות ילדותית. אין האמריקאים מבינים שזוהי דחאק עקשנות מחוכמת מאוד: מכיוון שממשלת-ישראל יודעת ששום ממשלה ערבית אנה יכולה להסכים למשאומתן ישר, פוטרת אותה עקשנות זו מלהחליט על נסיגה משטחים.

הגישה הישראלית לא נועדה, איפוא, להגיע להסדר, אלא להיפך: לקיים את הסטאטוס-קו, המאפשר החזקת כל השטחים הכבושים.

האמריקאים, לעומת זאת, רוצים להגיע להסדר בכל האמצעים. לשם כך פיתחו תוכנית מפורטת, מחוכמת יותר, להשגת הסדר כזה. היא פותחה לראשונה עליידי צ'ארלס יוסט, ערב התמונתו לתפקידו (בין השאר בשיתוף עם אורי אבנרי, העולם הזה 1627) ומאז פורטה עליידי הנשיא ניקסון (ראה מיסגרת).

לגבי התוכן, קיים פער עצום בין הצדדים. עיקרו: בעוד שהאמריקאים סבורים שיש לקיים, שחות או יותר, את הגבול הקודם של ישראל, תוך שינוי המצב במרחב — רוצה ממשלת הליכוד-הלאומי בשינוי גמור של הגבולות, אפילו אם כתוצאה מכך יישאר המצב הקיים בין ישראל והערבים על כנו.

האמריקאים רוצים בשלום כלי סיפוח, ממשלת-ישראל מעדיפה על כך סיפוחים כלי שלום.

מכיוון שאין לממשלת-ישראל שום אשלייה לגבי טיב תנאי-השלום שיתגבשו בשיתוף שני הגדולים, או בחזקת ארבעת הגדולים (ראה מיסגרת), מנוי וגמור עימה לחבל ביוזמת ניקסון עוד בשלביה הראשונים. היא תולה את תקותיה בכמה גורמים:

● **גיוס דעת-הקהל היהודית**, שיש לה השפעה עצומה על אמצעי התקשורת בארצות-הברית.

● **הקשיים** העומדים בפני כל הסכמה אמריקאית-סובייטית. למשל, אם לא יימצא הסדר בחיאט-נאם.

● **עמדת אירגוניהחבלה הפלסטיניים**. אם אלה יתנגדו לרעיון

4 השלבים של תוכנית ניכסון

הטכניקה של הנשיא ניכסון להשגת השלום במרחב, שהוכנה עליידי קיטינגר ויוסט, כוללת את ארבעת השלבים הבאים:

● **שלב ראשון:** השגת הסכמה אמריקאית-סובייטית על עיקרי ההסדר המבוקש, תוך התייעצות עם ישראל והערבים, ותוך שיחות שירות בין מדינאים אמריקאיים וסובייטיים.

שלב זה נמצא עתה בעיצומו. לצורך זה הוזמן אבא אבן עליידי אנשי ניכסון לחשינגטון.

● **שלב שני:** עם השגת ההסכמה האמריקאית-הסובייטית, תכונס ועידה של ארבעת הגדולים. לשלב זה אין חשיבות רבה. הוא נועד רק לתת לבר-טים ולצרפתים את ההרגשה שמתחשבים בהם, ושמשתפים אותם בהכרעות. צרפת קרובה ממילא לעמדה הסובייטית, ובר-טינה לעמדה האמריקאית.

● **שלב שלישי:** הזמנת ישראל וממשלות ערב להשתתף בוועידה זו. הדבר בא כדי לאפשר לממשלת-ישראל לטעון כי זהו משאומתן ישר, פנים אל-פנים, בעוד שהערבים יוכלו לטעון כי אין זה משאומתן ישר, אלא שוסד בינלאומי, כמו עצרת או"ם, שגם בה משתתפים הערבים בצד ישראל. כך יוכלו שני הצדדים ללחוץ בעמדותיהם המוצהרות.

(גישה זו מבוססת על ההנחה כי שני הצדדים במרחב מטורפים במיקצת. וגם ילדותיים במיקצת, וכי הגדולים המבוגרים צריכים לאפשר להם לשמור על עמדותיהם המטופשות.)

● **שלב רביעי:** קביעת הסדר מוסכם על כל הצדדים. הסדר זה ילבש צורה של החלטת הוועידה, כמו החלטות יאלטה ופוטסדאם שקבעו את הסדר השלום באירופה, או הצהרה של האו"ם. שני הצדדים יקבלו על עצמם בככת התחייבות לשמור על הסדר זה. זהו, בלשון הדיפלומאטים, "הסכם חזוי", להבדיל מ"חזון שלום".

במד'נה

העם

דור הולד

A black and white portrait of a man, likely a politician, resting his chin on his hand. The man has dark hair, a high forehead, and is wearing a suit and tie. He is looking directly at the camera with a serious expression. The image is framed by a thick black border.

חיושי (באזכרה לאשכול)
האיש החזק

אִישׁ

מר חיפה

כאשר התפרסם באחד העיתונים, לפני כ שנה, כי מלאו 70 שנה לאבא חושי — רגו ראש עיריית חיפה. הוא לא רצה לקלקל את תדמיתו כאיש ציור.

הוא היה בן דורם של אנשים השואלים בתמימה „מה זה דיסקוטק?“ אבל אחת מן הפועלות והפובליקות האחרונות היתה בחתור'נה של מלכת היופי מירי זמיר.

למרות שמוה שנים כבר לא עמד לו כוחה לעלות את סיורי-השחר שלו במרדנות העיר ובפועלותיה, כדי לפקח על עבודות-הנקיון, נשמרה דמותו בעיני תושבי חיפה דווקא כפי שהצטיירה באותן שנים פעלתנית.

יוצא חיפה לארומה. בתחילת 1951 נבחר אבא חושי, ראש רשימת מפא"י, לראשונה כראש עיריית חיפה. מאז ועד מותו משבץ'ל השבוע, היה „מר חיפה“. אבל לפני כן היה „החבר חיפה“ — האיש החוק של ההסתדרות בעיר הפועלים. הוא קבע את הדפוסים שהעניקו לעיר את השם „חיפה הארומה“, המכשיר שלו היו פלגות הפועל, והמוני הפועלים של נמל חיפה.

כאשר עלה ארצה מות'ן הכרה; הצטרף ל' היה איש-פרולטריון מות'ן הכרה; הצטרף ל' בית-אלפא, הקיבוץ הראשון של השומר-הצעיר, סלל כבישים, ייבש ביצות, למד ער' בית — וכעבור שבע שנים עבר לחיפה.

מיזמו הראשון הגיע אל השטח שנועד להיות מעוז'לשטנו: הנמל. הוא אירגן את הפועלים הערביים והיהודיים נגד הקבלנים, יום העלאתם ארצה של 500 סווארים יהודיים מסלונקי, עלה משם לכהונת מזכיר ליסת'ה-העבודה ומזכיר מועצת הפועלים.

חוך כדי כך נהיה חבר חשוב במפא"י.

הקרן הסודית. מאחורי ההופעה הנאה והחסודה, היה אבא חושי איש יחידא. הוא ניהל את ענייני הפועלים — והמאות (המת'ד בעמוד 18)

ג'יבור צ'ידיך

מספר על עצמו

קיבלו אותו בכבוד מלכים. מאות וידידים נשאוהו על כפיים. ראשיה ממשלה אירחה אותו בראיון אישי. זרייה פרחים מכל קצות הארץ הציפו את ביתו, במושב אליכין שליד חדרה. אבל הצעיר התמיר ויפחתהוואר, בעל החיוך הנבון, שחפץ בן־לידה לגבור לאומי, נשאר אפס מיסתורין.

תפקידו, והעובדה שהוא נמצא בעיצומם של הליכים משפטיים, מנעו ממנו לספר את גירסתו על מה שאירע בציריך ועל תפקידיו הבטחוניים.

השכונות, בבית משפחתו הצנוע
באליכין, היה מוכן להשיב על שא-
ל לא אחת: מי אתה, מרדכי רחמים?

א **נ**י בחור רגיל, בלי סיפור מיוחד. נולדתי בעיר אקרה במחוז כורדיסטן, שבצפון עיראק. אבי היה שם סוחר ואמא הייתה עקרת בית. היינו חמישה בנים ב' משפחה. שניים מהם, בן רבת, נפטרו כשהיו ילדים. לא היכרתי אותם ואינני

נשיקה מאמא

קים בחורשות כמו טרזן ביערות. פעם נפילתי מעץ גבוה מאוד. הענף נשבר והי נשימה נתפסה לי. כמעט שברתי רגל ואז התיכתי למקוה בגלל העניימיה שיש שם. בבית היה המצב קשה והתנאים ב־עניימיה היו טובים יותר. הלימודים בפעם מקוה הכניסו שינוי קיצוני בחיי. בפעם הראשונה בחיים היתה לי מיסגרת קבועה, סדירים קבוע ומשמעת. היו לי חורבות וזכויות מוגדרות. בפעם הראשונה גם לא הרגשתי את עצמי כעולה חדש, אלא כאחד מבני הארץ הזאת.

כל המאורעות הטובים בחיים קרו לי שם. כל יום היה חוריה.

אני חושב שבית-הספר הזה עיצב את
הדמות שלי. שם קיבלתי את החינוך ל-
אזרחות טובה ולאהבת מולדתי. המחנכים

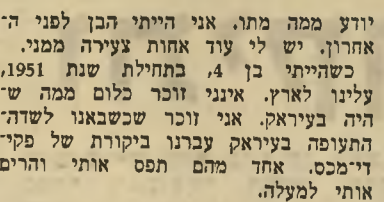
אני גדול ביישן!

שלנו היו כל אחד סופרמן במיקצוע לו.
וכל הסיפורים על כל האנשים הנפלאים ש-
יצאו ממקוה, נתנו הרגשה מחייבת.

„לא ישובא ערבים!“

ני זוכר ששעיתי במקוה מעשה
שובבות אחד. פעם, בשעת הכנה
השעורים המוקדמת, הביא משהו חזיו
לחד' הכיתה הבגורות. החליטו לעשות
רעש ולזרוק את החזיון לכיתה הנמוך
רות. שלמרו למטה. החברה שאלו: מי
מוכן לעשות את זה? אף אחד לא הת'
נדב. אמרתי שאני מוכן.

תפשתי את החזיו וזרקתי אותו למִי-
טָה. הוּא התפוצץ ועשה רעש עצום. בא
המדריך ושאל מי עשה את זה. לא אמר-
נו לו. גם כשבא למחרת המנהל ודרש
לגלות מי זרק את החזיו לא אמרו לו.

אני לא יודע למה, אבל אני זוכר יפה
שהייתי בבית-השימוש במטוס שהביא אותי
תנו לארץ. אני משתגע איך אני יכול
לזכור דבר כזה מגיל 4. אני משתגע על
עצמי איד החמונה לא יוצאת לי מהראש.

היכירו הראשון שלי מהאנץ הוא מ
המעברה. גרנו במעברה אשורית של עמ
חפר. היו שם עולים מכל הארצות. גרנו
בכדון ואני זוכר את כל הימים הקשים
שכל סופות הגשם והרוחות שעברו עלי
שם. באותה תקופה לקחו ית אבי לבית
חולים. אני זוכר כשהייתי ילד לקחו או
תי לבקר אותו בבית-חולים.

★ ★ ★
כמו מרדן ביערוה

חרי שגממרת את כיתה א' במעברה
עברנו לאלכין. זה היה צריך להיות
מושב. הבטיחו לתת לנו קרקע. אבל קר
קע לא נתנו והמקום נהפך בעצם לשיכון
אבא התחיל לעבוד. ועובד עד היום
כפועל חקלאי. אני למדתי בבית הספר
עממי הדתי במקום. לא הייתי תלמי
מצטיין אבל גם לא גרוע. הייתי גבו
משאר חברי לכיתה. זה משהו תורשת
אצלנו. אבא הוא אדם גבוה וגם אחותי.
עצמי מגיע לגובה של 1.82 מטר.
אני זוכר את עצמי בתקופת ביתה"ס
היסורי כילד שתמיד אהב לקרוא עיתון
נים. תמיד עניין אותי לדעת מה הול
בעולם. להכיר את הבריות של כל ה
דינות, לדעת שמות ראשי הממשלות ש
הם ושריהן.

עד לסיום בית הספר העממי הלב
חבוש כיפה. אחר כך זכיתי במיבחן הסק
בסטיפנדיה. בחרתי ללמוד בבית הספר ה
חקלאי במיקוה ישראל, והורדתי את הכיפה.
אבל הלאומי והייטי כולל לחזור למתח
הה נשען על דלתות רבות ונינו מתח

שובו של ג'יבור

מים נושאים אותו על כפיים בנמל־התעופה

מ, "ג'יימס בונד הישראלי" כפי שכינתה אותו
גולומית, גיבור פרשת אל-על בציריך, שב לביתו
אלו ניצב אביו, פועל חקלאי במשקי הסביבה.

אבל כשאיים להעיק את התלמיד האח
ראי עלינו מבית הספר, קמתי ואמרתי
שזה אני. שלחו אותי הביתה, אבל החבר
הזה הקימו רעש ובסופו של דבר החזירו
אותי. באותה תקופה הייתי אחד ממועצת
התלמידים, והמנהל שאל אותי איך אני,
בחור חבר ועדת הסקטור, לא מתבייש.

"כן, אבל אני גם ילד," אמרתי לו.
 "וילדים עושים לפעמים מעשי שובבות."
 היו לנו במקוה הרבה תלמידים ער-
 ביים. לי עצמי היו המון חברים ערבים.
 חייתי איתם ואני יכול להעיד על עצמי
 שאינני שונא ערבים. אני לא מתייחס
 אליהם כלל. אפילו אחרי המלחמה האחרונה
 אני לא מוציא מסקנות לגבי כל העם הי-
 ערבי. אני יודע שכל מה שקורה זה בגלל
 המנהיגות המושחתת שלהם.

לכל אדם יש חולשות, ואני חושב ש-
החולשה הגדולה ביותר שלי היא זו ש-
אני ביישן. ביישן גדול מאוד. אחת כזה
משגאר מצדד בחיכוחים עם החברה; עד
שלא הייתי חי ממש עם החברה, במקוה
או בצבא, לא הייתי אומר מילה ולא
מתוכנן.

אני פשוט מתבייש להשמיע את הקול שלי. הדבר שאני הכי מפתח ממנו זה לדבר בפני קהל. פשוט אני לא יכול לעשות את זה. פעם קמתי לדבר בוועדות הסקטור במקוה. מרוב התרגשות פלטתי שטות והעלתי מורה שלא היה מגיע לה.

★ ★ ★
לֹא דוֹקָה שְׂאֵנִים

אני יכול לשפוט על תכונות חיות של עצמי, אני חושב שהתכונה החשובה שלי זה כוח רצון. מה שאני מרגיש שאני יכול להשיג אני משיג. בן מקוה החלטתי שאני מוכרת להשיג בן רות. זה היה די קשה. היינו עובדים ארבע שעות ובמסגריה היו כל הניזמים. היתה לי עבודה אחראית. אך למרות זה לחץ השתדלתי למיד לעבוד טוב. יחד עם זה אף פעם לא השתמטתי מביצועים עם החברה, כמו לאסוף מסיירות, לסחוב ענבים בכרם או דברים אחרים. וכשכולם היו כבר עייפים והולכים לישון אני הלכתי ללמוד.

במקוה הייתי במיסגרת גרעין של
המחנות העולים. היה מדובר שאנחנו נלך
לקיבוץ צובא בהרי ירושלים. החיים ב-
קיבוץ דווקא משכו אותי, אבל ידעתי
שאיני מוכרח לעזור בבית. ההורים סמכו
עלי. לכן העדפתי ללכת לצעזענים.

המלחמה עצמה, אני חושב, לא שינתה
איתי, חוץ מזה שהתחלתי לעשן בתקופת
המתח של הכוננות, ומאז אני מעשן קבוע.
אני לא אחר כזה שמתפרק. בשנתי נוהג
אני לא עושה פלאברות. אף פעם לא ליר-
קט שאנסים, ונוהג נהיגה זרימה.

אחרי הצבא רציתי ללמוד מזרחנות ב־אוניברסיטה בירושלים. התחלתי ללמוד לשם כך אנגלית. זה היה דרוש לבחינות הכניסה, מפני שאני חלש באנגלית. כש־הייתי שם הציעו לי את העבודה הביט־חונית וצוּבתי.

עכשו אני חוזר ללמוד. אני לא ממחר
בשום דבר. השמינה העולה ביותר שיש
לכל אדם היא כמובן להקים משפחה. אבל
לכלת לזה במהירות, זה לא רצוי.
ראיתי את הצער של אחי שהתחתן בלי
שתהיה לו ידירה ובלי כסף, ונוכחתי ש-
לרוץ לזה בעיניים עצומות זה לא עסק
אני חושב קודם ללמוד, להתבסס, לעזור

זה באמת מצחיק

אורי אבנרי: מה שקרה להצעת חוק זו אופייני למה שקורה בכנסת בכלל. היתה קריאה ראשונה. נשמעה מקהלה רחבה ומגוונת נגד הצעת החוק; נמתחה ביקורת מכל הצדדים, וגם מספלי מפלגת העבודה. אפשר היה להניח שכאשר יגיע נוסח הצעת החוק בקריאה שנייה, תהיינה מצורפות אליה הסתייגויות מסיעות רבות. והנה — אין אלא הסתייגות אחת שלי.

הפער בין הדיבורים בקריאה ראשונה, הנועדים לסבר את אוזני הציבור הרחב, התמים לדעת הנואמים, לבין המצב בקריאה השנייה והשלישית, כאשר מורמות הידיים, הוא בולט, ויש להפנות אליו את דעת הציבור.

במילים אלה פתחנו את נאומנו להנמקת ההסתייגות שלנו לחוק „מועצת הרבנות הראשית“ — חוק שבא להאריך את כהונת הרבנות לשנתיים, ללא בחירות.

בקריאה הראשונה של החוק אומנם נאמנו את הנאום החריף ביותר — אך גם דובריהן של סיעות אחרות דיברו נגדו. הצטיינו בחריפותם, בדיבורים נגד החוק, שולמית אלונגי (מע"י), שלמה זלמן אברמוב ויוסף שופמן (גח"ל), שלמה כהן-צידון (המ"ח), שלמה לורנץ (אגו"י), אמה תלמי (מפ"ם) ועוד ועוד. אפשר היה לחשוב כי בתום הדיבורים יהיה רוב מכריע נגד הצעת החוק, והיא תוסר מסדר-היום בבושת-פנים.

אך שרידתו המפד"לי לא נבהל, ובצדק, כאשר הורמו הידיים, הורמה רק יד אחת נגד החוק — היד שלי. שולמית אלונגי, אנשי המרכז החופשי, אנשי „לע“, אנשי מפ"ם — כולם פשוט נעלמו מן האולם. גח"ל הצביעה בעד החוק, יחד עם כל המערך והרתיים.

אותו הדבר קרה גם בקריאה הסופית — הייתי היחידי שהצביע נגד החוק. דבר דומה קרה כאשר עלתה הצעה לסדר-היום נגד הקפאת השכר במדינה. מפ"ם דוגלת, כידוע, בהעלאת השכר. אבל כשהורמו הידיים — מפ"ם נמנעה. אותו הדבר קרה כאשר נדון החוק להקמת בתי-דין לעבודה. שופטי ישראל מתנגדים בחריפות לחוק זה, המערער את מערכת-השיפוט. נואמים רבים, ובראשם נואמי גח"ל, נאמו בשבץ-קצף נגד החוק. אבל כאשר הורמו הידיים — גח"ל לא הצביעה נגדו. היתה לנו הסתייגות כימעט לכל סעיף מסעיפי החוק — וברוב ההצבעות הורמה ידי לבדה נגד הסעיפים שנועדו לבטל את סמכות ביהמ"ש משפט הכללי לענייני עבודה. בחלק מן הסעיפים הצטרפה אלי יור של כהן-צידון.

(אחד הפקידים שנכח בוויכוח אמר אחר-כך: „מהצד זה נראה כמו סרט של צ'רלי צ'פלין. היד שלך הורמה [נגד סעיף], ואחר-כך כל שאר הידיים [בעדו], היד שלך, כל שאר הידיים — וכך הלאה וכך הלאה, כחמישים פעמים. כמו תרגיל-התעמלות, או סרט סדאפסטיק אמריקאי.“)

זה היה באמת מצחיק. אבל לא בגלל המראה החיצוני — אלא בגלל הצביעות של הסיעות, המדוברות נגד החוק ומצביעות אחר-כך בעדו, כתוצאה ממקדומי-מכר מסלגתי, המציאות בכנסת לא השתנתה. היא עדיין: 1 נגד 119.

השיא הארצי

נדמה לי שבשבוע שעבר הישגנו שיא ארצי ועולמי חדש בעבודה פרלמנטאית. רית. בארבעת ימי הכנסת דיברנו — מן הדוכן — 12 פעמים.

אם לוקחים בחשבון שכל נאום הצי- ריך הכנה מדוקדקת, בדיקה משפטית קפדנית של הצעות-חוק (מצד אמנון זכרוננו), איסוף עובדות וחוויות-דעת מיק- צועיות (מצד היועצים שלנו בשטחים השונים, שכימעט כולם אלמונים) ומח- שבה על מנמט הנאום — ברור כי העבודה היתה רבה. יש עשרות חברי- כנסת שלא דיברו 12 פעמים בכל שלוש וחצי שנות כהונתה של הכנסת הנוכחית.

מירוט הנואמים ילמד על מיגוון ה- נושאים:

הרכבת ממשלת מאיר. זהו הנאום שפורסם בגליון האחרון של העולם

הזה, במדור „הנדון“. אחד משני הנואמים היחידים שגולדה הגיבה עליהם.

● **חוק מועצת הרבנות.** נאום חריף ביותר נגד הכוונה להאריך את תקופת כהונתה של הרבנות הראשית ללא בחירות.

● **חוק המקדמה.** נאמנו נגד, ואחר- כך הצבענו נגד, הכוונה להגדיל את המקד- מה של בנק ישראל לממשלה. הייתי אחד משני הנואמים על נושא זה.

● **חוק מלווה קצרי-מועד.** נאמנו נגד — ואחר כך הצבענו נגד — הכוונה לקחת מלווה חדש מהציבור. הייתי הנואם היחיד בוויכוח.

● **חוק מס רכוש וקרן פיצויים.** תמכנו בחוק המשפר את מצב הזכאים ל- פיצויים. תוך כדי כך העלינו כמה שאלות משפטיות מעשיות.

● **חוק בתי-הדין לעבודה.** נאמנו נאום משפטי מנומק נגד הקמת בתי-הדין. הבאים לצמצם את סמכויות בתי-המשפט הרגילים ולתת למע"י השפעה מכרעת על מערכת-שיפוט חדשה ומיוחדת.

● **משבר הטלוויזיה.** נאום קצר ו- חריף על התפרקות הטלוויזיה, תוך הנמקת הצעתנו להעביר את הנושא לדיון בוועדה.

● **שכר העבודה.** נאום להנמקת הצי- עתנו להעביר לוועדה את הדיון בדברי שר- האוצר נגד העלאת-שכר.

● **חוק הרשויות המקומיות.** תוך כדי תמיכה בהצעה להעלות את הגימלאות לראשי-הערים לשעבר, מתחנן ביקורת חריפה ביותר על שלטון העסקנים המפלגתיים ב- עיריות וברשויות המקומיות.

● **שכירות פועלי הנמלים.** נימקנו את הימנעותנו בהצבעה על הצעת גח"ל ל- נות את הפועלים, תוך הסחת דברים קשים נגד השימוש בנימוקי-ביטחון לקיפוח פוע- לי.

● **חוק מועצת הרבנות.** נימקנו את הסתייגותנו מהצעת-חוק זו, כשחזרה בקריאה סופית.

● **תקציב המדינה.** נימקנו תוך 10 דקות את 174 ההסתייגויות שלנו ל-14 משרדי ממשלה.

חבלנים וצנזורים

בשבוע שעבר ענה משה דיין לשורה של שאלות שלנו, ותוך כדי כך התפתחו שוב כמה ויכוחי-זוטא. בין השאר:

● **רמת החבלנים.** ביקשתי לפרט אילו שינויים חלו ברמת כוח-האדם של אירגוני-החבלה מאז מלחמת ששת-הימים. **משה דיין:** בעבר היו רוב החבלנים אלמנטים של שכירי-רוב, מכריחים מיקצוי- עיים, טיפוסים פליליים וכו'. לא כן עכשיו. רוב המתגייסים לאירגוני-הטרור הינם מ- הטיפוס הערבי הממוצע הנמצא במחנות- הפליטים, ובציבור הפלשתינאי.

● **אורי אבנרי:** האם יש לכבוד השר הערכה לגבי מספר אנשי האינטליגנציה, סטודנטים וכו', בין המתגייסים האלה? **משה דיין:** אולי אני יכול לבקש ולק- בל רשימה של חלוקת העצורים לפי ההשכ- לה, אולם הערכה כללית אין לי. אני מניח שאם תפנה בעניין זה בכתב, אקבל את הפרטים מאנשי השירותים העוסקים בכך.

● **צנזורה צבאית.** שאלתי את משה דיין ביחס לטענת העיתונאים, כי קול ישר- אל משרד לא פעם ידיעות אשר הצנזור פוסל את פירסומן בעיתונות. השר אישר שהיו ידיעות שפורסמו ברדיו, מבלי ש- הוגשו לאישור הצנזורה.

● **אורי אבנרי:** כבוד השר, כשעיתון מפר את הוראות הצנזורה, הוא צפוי לכל מיני עונשים. מה דינו של גוף ממלכתי, כמו קול ישראל, כשהוא מפר את ההוראות? **משה דיין:** אינני יודע.

הדתיקון אינו ותיקן

מצב שהיה קיים בוותיקן, כאשר נבחר האפיפיור המנוח יוחנן ה-23.

יש רב ראשי אשכנזי, שהוא זקן מופלג, עד 120: הוא כל כך זקן שאינו יכול אפילו להיות דיין. הוא איננו מוחלף בבחירות, כי אין הכרעה בין המועמדים לירושתו. זה דומה במיקצת למעמד של ראש הממשלה, הגברת גולדה מאיר — אלא שכאן אין עניין עם דיין, אלא ספיר-זאב, אלא עם הרב שלמה גורן, הרב שאול ישראל, הרב בצל- אל זולטי, הרב פרנקל ועוד. אין הכרעה בי- גיהם, לא מוסכם מי יהיה הירוש, לכן מאי- ריכים את כהונתו של הרב הוקן הנוכחי.

אילו היו באים היום ומציעים לנו לדחות את הבחירות לכנסת כדי לתת שהות לוועדה איזושהי לסיים את עבודתה — היתה קמה צעקה גדולה. הוא הדין לגבי כל מוסד צי- בורי אחר, כמו העיריות.

האם מעלה משהו על הדעת שיבואו אלינו בהצעה לדחות את הבחירות לכנסת, מפני שהמשרדים הנוצעים בדבר לא סיימו את מלאכת הכנת החוק?

האם עולה על הדעת שלא ייב- חר אפיפיור לכנסייה הקתולית, מפני שמשרדי-הדתות האומלקי לא סיים את כעשה החקיקה?

כל העניין הזה מראה איזה מעמד מגוחך שאחם מקנים למוסד הזה, שאחם כל-כך מפליגים לדבר ביקור!

אפשר לשאול: מה זה נוגע לנו, החילוי- גיים, הדוגלים בהפרדת הדת מהמדינה? זה נוגע לנו מפני שמוסלים על הרבנות תפקי- דים ממלכתיים מובהקים, בניגוד לדעתנו ו- נגד רצוננו; מפני שלא קיימת הפרדה בין דת והמדינה, והרבים ממלאים פונקציות ממלכתיות. כל אדם נאלץ להיוקק להן מ- אונס, גם כשאנינו רוצה בהן, ואפילו מת- נגד להן.

ביקש סמכויות מהפרלמנט האיר- טלקי, או אילו היה מבקש תקי- ציב ממדינת איטליה?

זוהי סיבה אחת לדחיית הבחירות לרבנות. כדי לקיים בחירות דרוש חוק — ואת ה-

הנושא: חוק להארכת כהונת הרב- נות הראשית. הסיבה המוצהרת: אין אפשרות לקיים בה בחירות חדשות, מפני שמשרדי-הדתות לא הספיק לה- כין חוק מתאים. מגיש הצעת החוק: שרי-הדתות, זרח ורהפטיג.

אורי אבנרי: בתלמוד יש חיה הקרויה כו"י, ורש"י מפרש: ספק חיה, ספק בהמה. מעמדה המשפטי של הרבנות הראשית בארץ גם היא מעין חיה משונה: תערובת של רב קטן בקהילה גלוית, הוועד הלאומי בימי המנדט, סוכנות מפלגתית, ופקיד ממלכתי במדינה מודרנית.

הרבנות הראשית פועלת ללא חוק, כמעט מחוץ לחוק. יש איזה שהוא חוק מנדטורי משנת 1928, על-פי „דבר המלך במועצתו“ — (זה היה לפני שהיתה מלכה בישראל) — וזהו הבסיס החוקי היחיד של המוסד הזה.

אחרי שקמה המדינה, הפכו הרבנים פקיד מדינה. דגל המדינה מתנוסס מעל משרדי- הם, וסמל המדינה — על גייר המכתבים שלהם.

אך באותה שעה עצמה אין הרבנים רוצים לקבל על עצמם מיסגרת של חוק ממלכתי, והם מחבלים בקבלתו מזה כמעט 20 שנה.

הרבנות רוצה ליהנות למעשה משני עולמות: לקחת מאזוהים את אשר לאזוהים, ומהקיסר את אשר לקיסר. היא רוצה לקבל את כל ההנאות שאפשר לקבל מה- מדינה, אך להישאר בלתי תלויה במדינה.

הרבנות הראשית רוצה להיות מעין ותיקן יהודי, תיקן יהודי — והרב ניסים אף מת- וכת עם הווייתן הקאטולי ומדמה לעצמו שהוא שווה מול שווה.

אין היה נראה הוותיקן אינו

ורפהפטיג

מניפולציות המופקדות שלה, הזיקו לביטחון-המדינה יותר מאשר תביעות פועלי נמל חיפה.

יצחק קלינגהופר: מדוע אתה מכניס נימה אישית לחיכוך כזה? האם זה הוגן, לדעתך?
אורי אבנרי: חברה-הכנסת קלינגהופר, כאשר אתם מאשימים 2,600 עובדי נמלים, באופן אישי, בכך שהם תוקעים סכין בגב החיילים בחזית — זוהי פגיעה אישית!

על ביטחון ורווחים:

כאשר לבנקים יש רווחים שנתיים בשיעור 30% — זה טוב למדינה, טוב לחיילים וטוב לביטחון. אבל כאשר עובדי בנקים מבקשים תוספת של אגורה אחת למשכורתם — זאת תקיעת סכין בגב המדינה, והם עוכרי ישראל. זהו הגיון משונה מאוד.

על ההסתדרות:

מדיניות-השכר היא דבר כל-כך מרכזי לגבי המשק, לגבי המדיניות הסוציאלית, לגבי כל המערכות הלאומיות, שלא ייתכן כי הכנסת תתפטר מדיון נוקב בעניין זה.

ברק

משה ברק: זה תפקידה של ההסתדרות.

אורי אבנרי: זהו בי דיוק הדבר שאני מערער עליו. אני סבור, שאין זה עניינה של ההסתדרות בלבד, לכן נוח להוציא נושא זה מידי המדינה, ולהעבירו לפורום שאחם שולטים בו, ושאינו עליו ביקורת.

משה ברק: האם משום שאתה אינך חבר בוועד הפועל, אין שם ביקורת? האם רק אתה חסר שם?

על חסידי הסיפוח:

הערה אחת לנואם שקדם לי (אליעזר שוסטק), הוא אמר שעד מלחמת-ששת-הימים סבלנו נזקים בעיקר מהפגזות מעבר לגבול. עכשיו נוצר מצב שכל הארץ חזית. אם שאל הנואם את עצמו איך זה קרה, שאחרי נצחון פאנזאסטי כזה שהשגנו במלחמה האחרונה הרי המצב הביטחוני הוא כפי שהוא מתאר אותו, לאין שיעור יותר גרוע מכפי שהיה קודם לכן? האם זה לא צריך לעורר אותו למחשבה על הקו של סיעתו, הדוגלת בסיפוח השטחים?

על בתי-הדיו הצבאיים:

לאחרונה התפתחה אצלנו מערכת שיפוט צבאית מיוחדת, המורכבת משופטים צבאיים, שאינה נוהגת על-פי החוק הכללי הקיים במדינה. כוונתי במתני-הדין בשטחים המוחזקים. גם בקרב משפטי המימסד יש רבים המברכים על כך, משום שבתי-דין אלה עושים דברים שבתי-המשפט הסדירים של המדינה היו מהססים, ואף נרתעים, מלעשותם. ההפרדה מונעת לפחות פגיעה במערכת השיפוט הכללית במדינה. ודי לחכימא ברמיזא.

על זמן הדיבור:

יש לי לחוק הזה (בתי-דין לעבודה) 27 הסתייגויות, ולפי התקנון הייתי צריך לנאום עכשיו שתיים-עשרה. אסתפק בעשר דקות — אלא אם כן יבקשו אותי לדבר יותר (צחק באולם).

על איסור השביתות:

לפי חוק זה אפשר יהיה להוציא צרימניה למנועת שביתה או השבתה. רוצים להכניס דרך הדלת הא-

מכיוון שאין כל אפשרות לפרסם במלואם את כל 12 הנאומים שנאמנו בשבוע שעבר — זה היה תופס את כל הגליון הזה — הנה כמה קטעים על הנאומים השונים:

על השר גלילי:

נדמה לי שאין שר כמו השר גלילי, שהוא תמיד צודק בעניינים פורמאליים, ולעולם אינו צודק לגופו של עניין. אבל רצה מולו הרע של השר גלילי, שהוא עוסק במכשירי שכל המדינה רואה אותו כמו עיניה ויודעת מה קורה בו. די ללחץ על הכפתור, כדי לדעת שהטלחיונה אינה מתקרבת להתפוצצות, אלא להתפרקות.

על תוכן הטלוויזיה:

לפני שנה קבע השר גלילי מעל דוכן זה, שבטלוויזיה הישראלית לא תהייה הופעות של ריקודי-בטן. נדמה לי שבמקומן עדים אנחנו להופעה של סטריפטז — סטריפטז של כוונות הממשלה, הנחשפות במהירות, שהן כיום כבר חשופות לגמרי.

על השולטים בטלוויזיה:

מנוי וגמור עם הממשלה לחנוק כל נסיון לקיים עצמאות כלשהי בטלוויזיה — עצמאות פוליטית, אינטלקטואלית, עיתונאית, בידורית — כל עצמאות שהיא.

די להסתכל בדמויות האנשים המעורבים בוויכוח: מצד אחד אדם כמו פרופ' אליהו כץ, שאתה (השר גלילי) עצמך הבאת אותו, אדם לא-פוליטי, אדם הנאמן על כולם מבחינת היושר האינטלקטואלי שלו, מבחינת היותו אדם ששום דבר אינו עומד לנגד עיניו וזולת טובת הטלוויזיה, ואיש בבית הזה לא יכחיש

את זאת אנחנו

אורי אבנרי: נכון שאני חסר שם, ואני גם רוצה לבוא לשם.

כאשר הלכה תנועתו לברר נושא זה, היא קיבלה חוות-דעת של היועצים המשפטיים שלנו על מצב הדמוקרטיה בהסתדרות. חוות-דעת זו, חשבו עיני, לא הייתה מאמין שאפשר לקיים מיסטר כזה של חוסר דמוקרטיה. לבוחרים בהסתדרות אין כל השפעה.

כשניסו לקבל את תקנון ההסתדרות, נוכחנו לדעת שאי-אפשר להשיגו. זהו תקנון סודי. מצאנו העתק בתיק של טורף-דין מסויים, שניהל משפט מסויים, וכאשר הצגנו אותו בבניין הוועד הפועל, התקבצו סביבנו עסקני הוועד הפועל, ונסתבר שמיהם לא ראו את המיסמך הזה.

במיסמך זה כתוב כי הבוחרים בוחרים בוועידת ההסתדרות, הוועידה בוחרת במוסד השני — במועצה. המועצה בוחרת במוסד השלישי — הוועד הפועל. הוועד הפועל, שגם לו אין שום השפעה, בוחר במוסד הרביעי — הוועדה המרכזית, ורק בה מתחילה להיות השפעה. השיטה הזאת מבטיחה, שלפועלים לא תהיה שום השפעה על ניהול ההסתדרות.

על המצב בעיריות:

דיברתי לפני זמן קצר עם קצין בכיר בצה"ל, שהגיע לו להיות מועמד של מפלגה רצינית מאוד לראשות עירייה רצינית מאוד. הוא הסביר לי מדוע הוא סירב לקבל את ההצעה. הוא אמר: אני אבוא לשם, אעמול מל ביורוקרטיה עצומה, ישנה, זקנה, מורשת, ולא תהיה לי שום אפשרות להזיז משהו בעירייה כזו.

זוהי התגובה האינסטינקטיבית המוצקת של כל אדם צעיר דינאמי, עצמאי, בעל אמביציה, שיגיע לו לקבל תפקיד בעירייה או במועצה מקומית.

לכן דרושה שיטה של בחירות אישיות של ראשי ערים ורשויות מקומיות. הכנסת, אחרי דיון נוקב והכרעה קשה, העבירה הצעה כזאת לוועדה. היא נקברה שם, ויחד עימה נקברו כל התקוות לרפורמה בעיריות המקומיות.

על הצעירים בפוליטיקה:

בכל מישורי החיים הציבוריים בארץ בולט היעדרם של צעירים. הצעירים בורחים מהפוליטיקה. ההרגשה היא כללית בקרב הנוער היא שהפוליטיקה היא מזלזלת ומלכלכלת, ושומר נפשו ירחק ממנה. מצב זה הוא סכנה לקיום מיסטר דמוקרטי במדינה. יצרנו את תנועתנו, לפני שלוש שנים, כדי להילחם במגמה הזאת. אנו אומרים לצעירים: אם אתם חושבים שהאנשים הלא-נכונים שולטים בפוליטיקה, היכנסו אתם לפוליטיקה, הרחיקו אותם וזבאו במקומם! אם אתם אומרים שהפוליטיקה היא ביצה — היכנסו לביצה, אפילו אם זה מלכלך, ועזרו לייבש את הביצה!

• מדרכי שטרן חית מנהל חברת רסקו, עד שנתגלת בה השערוריה.

חורית מה שלא הוסכם להכניס דרך הדלת הקידמית. הנסיון בכל העולם הוכיח ששום חוק האוסר שביתות באמצעות בתי-משפט, משטרה ובית-סוהר, אינו מצליח במציאות. ההיפך נכון: בכל המדינות שבהן קיימים חוקים כאלה, הם הביאו רק להחרפת המאבק המיקצועי. אם הכנסת תקבל את החוק הזה בצורה המונחת לפנינו, אנחנו פותחים בשטח של יחסי-עבודה תיבת פאנדורה חדשה.

על הסיכסוך בנמלים:

היו"ר אמה תלמי: חברי הכנסת, ניגש להצבעה. לפנינו שתי הצעות. האחת: לקיים דיון במליאה. שנייה: להסיר את ההצעה מסדר היום.

אורי אבנרי: אבקש למנות את הקולות.
הצבעה: בעד ההצעה — 12, נגד ההצעה — 3, נמני — 1.

היו"ר אמה תלמי: רשות הדיבור לחברה-הכנסת אבנרי, להנמקת הימנעותו.

אורי אבנרי: כאשר הכנסת בנוכחות של 16 חברים — ברוב של 12 נגד 3 — מגנה פועלי-נמל על העדרות מהעבודה או האסתי-העבודה, זה גובל בגיוח. אם לא להתבטא במילה חריפה יותר, מי שמטיף מוסר עבודה לאחרים, מוטב שימשיך דוגמה לאחרים.

על ספסרי הביטחון:

צרמו את אוזני דבריו של חברה-הכנסת מרדכי שטרן על ענייני הביטחון (בנאום נגד פועלי הנמל). אני רוצה להרים את קולי נגד הסיגר נון הגלוי הזה שפושט בזמן האחרון, נגד השימוש בסיס-מת הביטחון כשמדובר בכסף.

שטרן

כולי מלא כבוד לאדם ה-קס ואומרי: למען ביטחון-המדינה אני מהדק את ה-חגורה שלי. אין לי שום כבוד לאדם האומר: למען ביטחון-המדינה אני מציע ל-מישהו אחר להדק את חגורו. חו, חברה-הכנסת שטרן מייצג מפלגה (בחיל) המתנגדת ל-העלאת שכר העבודה, וזו זכותה. אבל להכניס את עניין הביטחון בכל פעם שמישהו דורש אגורה אחת יותר שכר — זה מוכיר לנו סיגנונות של תנועות מסוימות. השערוריה של חברת רסקו, וה-

זאת. ומצד שני: קבוצה של עסקני-מפלגה מדרג די נמוך, שהשר גלילי מכתיר אותם בנאומו בכתר של „אנשי רוח". ד"ר יחיל אינו איש רוח, מר לנקין אינו איש-רוח. מי הם אנשי-הרוח אלה? אנחנו יודעים מי בחר בהם, כי צד נבחרו.

יחיל

היו"ר קדיש לוז: לא מזכירים שמות אנשים שאינם יכולים להשיב.
אורי אבנרי: אינני מאשים אותם בשום דבר.
היו"ר קדיש לוז: אתה לא מאשים אותם, אבל אי-תה קובע את אופיים.

אורי אבנרי: אלה הם אנשים הנושאים ב-מישרות ציבוריות, וממילא הם עומדים לביקורת הציבור, וכל זמן שאינו אומר דבר הפוגע באופיים, מותר לי לדבר על כושרם למלא את התפקיד הזה. עם כל הכבוד, אני מרשה לעצמי לומר שרוב האנשים האלה פארים אולי רב בשטחים אחרים, אבל הם אינם „אנשי רוח".

על אחריות השר גלילי:

לשר גלילי היתה קודם פליטת-פה. הוא הוהיר אותנו בפני „דיג במים עכורים". המים העכורים שהוא מתכוון אליהם הם המצב בטלחיונה. אבל המצב בטלחיונה הוא כל כולו על אחריותו של השר גלילי. הוא יצר את ה-טלחיונה הזאת. הוא מינה את האנשים האלה. הוא אחראי למערכת-היחסים שנוצרה בטלחיונה.

על המיתון הבא:

אני רוצה לחשמיע את החשש, שאנחנו הולכים שוב לקראת אותו המצב שהיה קיים בשנת הבחירות הקודמת. מעגל הקסמים של ביזבז לפני בחירות, קוסמטיקה כלכלית ערב בחירות — ומיתון ואבטלה אחרי הבחירות.

יש רק הבדל אחד: בפעם שעברה נפלטו ממעגל העבודה עובדים שבין אזרחי ישראל. כפעם הבאה יהיו הקורבנות הראשונים העובדים מהשטחים ה-מוחזקים. למיתון העלול להתרגש עלינו, אחרי הבחירות, תחינה השלכות לאומיות מרחיקות-לכת.

על התימונים בצמרת מע"י שמטרתם לדחוף את דיין החוצה לעזוב או לא לעזוב

אילו היית דיין...

משה דיין אינו אדם המחליט מהר. בניגוד לדעה המקו בלת, הוא מתלבט הרבה. ואמנם — יש לו במה להתלבט הפעם, שכן לא קל להחליט אם לעזוב את מע"י לפני הבחירות או להישאר בשורותיה. נסה להעמיד את עצמך במקומו, ושקול את הנימוקים בעד ונגד. אחרי שתגיע אתה לידי החלטה — נסה לנחש מה תהיה החלטתו של דיין.

בעד עזיבה מייד

✓ אחרי גולדה: ספיר

הדרך לראשות הממשלה חסומה. נכשיו עלידי גולדה; אחרי הבחירות עלידי פינחס ספיר. אין טעם לחכות. האיחוד עם מפ"ם יגביר עוד יותר את כוחם של שוללי דיין.

✓ תמיכת ההמונים

כוחהמשיכה שלו חזק יותר אצל ההמונים ברחוב. מאשר במנגנון המפלגה. רק בבחירות יכולים ההמונים להכריע ישירות.

✓ המרד נגד הזקנים

פרישה מיידית תחזק את תודעתו כסמל המרד של הדור הצעיר נגד זקני הספילג.

✓ לשון-המאזניים

בזרחים רבים מצביעים יותר "נגד" מאשר "בעד". אם יתייצב דיין בראש רשימה משלו, ימשוך את הצבעת-המחאה הזאת. הוא גם ימשוך קולות שהיו ניתנים, בדרך הטבע, לגח"ל ולדתיים. הכנסת הבאה תהיה מחולקת לשלושה גושים גדולים, ושום גוש לא יוכל להרכיב ממשלה בלי תמיכתו. אז יוכל לדרוש לעצמו את ראשות-הממשלה.

✓ הכסף

הבעיה הכספית ניתנת לפיתרון. אפשר לגייס כסף בחו"ל, ויש גם הבטחות לתרומות מבעלי-הון בארץ.

✓ יישאר שריבטחק

אין להניח שפרישה מהמפלגה תשנה את מעמדו כשרי-הבטחון. אם תרצה גולדה להחליפו, עקב הפרישה, יגרס הדבר, כמעט בוודאות, לפירוק ממשלת הליכוד הלאומי.

נגד עזיבה מייד

✗ לקח הפילוג הקודם

הפילוג הקודם של רפ"י היה שיעור יקר, ואין בטחון שפילוג נוסף לא יסתיים אף הוא בכישלון בקלפי.

✗ מתלחכים ואינם מצביעים

הבחור הישראלי הוא חיה שמרנית מאוד. ההמונים המתלחכים ממשה דיין יצביעו, ברובם, כפי שהצביעו בפעמים קודמות. רק חלק מהם יסבור את הרגלו ויצביע בעדו.

✗ המשך הכהונה

אין ביטחון שגולדה וספיר ישאירו אותו במשרד הבטחון. אם יאלץ להתפטר, יאבד את מרכז-הכוח העצום המופקד עתה בידו, ושבעזרתו הוא נמצא במקדד ההתעניינות.

✗ מנגנון וכסף

התלהבות המונית לבדה אינה מספיקה כדי להבטיח נצחון גדול בבחירות. דרושים מנגנון, כסף, עורך אירגוני.

✗ העורף בהתיישבות

פילוג מע"י עלול לקומם נגדו את תנועת ההתיישבות, שהיא העורף הטבעי שלו.

✗ להיאבק מבפנים

את ראשי-הממשלה תמנה בעתיד הנראה לע"י, מפלגת ה"עבודה" מי שרוצה לזכות בתואר, חייב להיאבק עליו בפנים.

✗ רק אחרי הבחירות

אם לפרוש — אזי בתנאים נוחים יותר אחרי הבחירות.

עוד לפני שנפטר לוי אשכול, כאשר החישובים המפלגתיים של מע"י לקראת הבחירות היו שונים מכפי שהם היום, הב"יר פינחס ספיר למקורביו מה הוא מתכוון לעשות עם משה דיין: לדחוף אותו מחוץ למפלגה — לפני הבחירות. החשבון היה פשוט: מכיוון שאין המיש"מרת הוותיקה מתכוונת למסור לידי דיין את השלטון מרצון; ומכיוון שהוא לא יקבל את תכתיב הוותיקים — יש להניח שהוא "יארגן" אותו פוטש קטן. האפשרות הסבירה ביותר: דיין יסכים להיות מוצב באחד המקומות הי ראשונים ברשימת המערך, יבטיח לעצמו מספר רב ככל האפשר של תומכים בין הי מועמדים למקומות הראליים באותה רשימה. אחרי הבחירות יציג את דרישתו להיות ראשי-הממשלה — אחרת יפרוש עם מספר גדול של ח"כים של המערך. יחד עם הי ימין והדתיים, יוכל אז להקים ממשלה. על כן, החליט ספיר, יש להקים רפואה למכה. יש להביא את דיין לידי פרישה — לפני הבחירות. ואילו כמה מידידיו המובהקים של דיין הצהירו: "הוא לא טיפש. מס" פיק היה לו הפילוג הראשון של רפ"י. הוא יישאר בפנים."

★★★
המצב השתנה באופן דראמטי ברגע שמת לוי אשכול. לא היה זה שנוי מהותי של הנתונים היסודיים; הם פשוט קיבלו דחיפות מירבית. ואז הסתבר, כי ספיר רזי הרבה יותר מדין. הסתבר דבר נוסף, שפגע עוד יותר במעמדו הציבורי

היו שניהם נוחלים תבוסה. אבל אז לפחות היו מעריציהם ממשככים לדאות בהם פייטרים. תחת זאת היתה התגובה הניכזת: "הם גיבורים גדולים — עד הקרב המכריע. ילדי תנובה בסך הכל. רגילים שיגישו להם הכל על מגש."

דובריו של דיין — העושים את מלאכתם גם מבלי שהוא עצמו יבקש זאת מהם — החלו מחזירים לעיתונות ולרחוב את ה"מושג" "התבוסה של דיין". אבל דעת-הקהל לא קיבלה את הבלוף. היא ידעה שדיין נכ"נע ללא קרב; הוא לא הובס בקרב. יוקרתו של שר הביטחון — שמאז מאי 1967 היתה בקרעליה שאינו תלוי בשיקור לים הגיוניים — ספגה מהלומה קשה. עד כדי כך, שדיין עצמו היה צריך להצטדק: "לא הצגתי את מועמדותי מכיוון שלא היו שום סיכויים... פוליטיקה זה לא תחרות ספורט..."

כל אלה הם נימוקים נכונים. אבל נימוקים של עסקנציק מפלגתי, לא של מנהיג לוחם כריזמטי. מי שהכיר את דיין היטב ידע, שהוא יהיה מוכרח להגיב כדי להשיב לדמותו את ה"ברק שאבד". ומי שמגיב מתוך כעס — כמעט תמיד עושה שגיאה.

★★★

את השגיאה השנייה — אחרי הכניעה ללא קרב — עשה משה דיין ב"חיסה. חסידי אומרים שזו היתה "תאונה". היא עשה זאת בחיפה. בפני כ-1800 איש שמילאו את אולם ארמון. בערב שאורגן על ידי התאחדות הסטודנטים. כאשר שאל אותו אחד הנוכחים מהדעתו על מסע ההחתמות למענו כראשי-ממשלה, השיב: "איני רואה כל פסול דמוקראטי בהחתמת."

עשה זאת. שניהם קיבלו בחריקת-שיניים את תוצאות התימרון המהיר של פינחס ספיר, שהכחיר את גולדה מאיר במיכצע-בוק. ייתכן שאילו התייצבו השניים להתמודדות,

של דיין: שהוא, בעצם, והיר מאוד והססן. הוא לא התייצב מול האתגר הפיתאומי, והכריז: "אני מועמד לראשות הממשלה!" פרט מאלף: גם מתחרהו, יגאל אלון, לא

אבו ג'ילדה

בה אחרי אותם ימראורעות של שנות השלושים. בשנות ה-50, למשל, נהג ערבי יליד תל-חנן ותושב ג'נין להסתכן לחיפה, לפי שיטות-פריצה בדירות-מגורים על הכרמל. בחזרו לג'נין היה רוכב על אופנועו ומ"פור את שלל הפריצות ברחובות העיר, לקול מיצהלותיו של השבאב המקומי. "זה מחיפה! זה שלל יהודים!" היה קורא. מפקד מדור הבילוש החיפאי באותם ימים — רב-ספק קרל זינגר — ערך לו מארב על הגבול ולכד אותו. המסתכן גיסה לבורה, והבלש האגדי ירה בו והרגו. איך קראו לאותו ערבי? גם כן אבו-ג'ילדה. כי עם הזמן, הפך השם אבו-ג'ילדה כינוי לכל שודד-זרעים נועז, סמל מנהיג גי הכנופיות ההרריות הערביות. לשפה העברית חדר אבו-ג'ילדה כדמות אגדית, אשר רק מעט ידעו כי אימנם היתה קיימת במציאות. ילדי-הגן שרים לו חרוזים כמו: אבו-ג'ילדה השודד / מי שוטרים לא מפחד; או אבו-ג'ילדה מלך השודים / אוכל הרבה שקדים. / הוא אוכל אותם בבוקר / והם עוזים לו ביוקר.

שים היה מוכן להרוג בן-אדם. אחרי אי זה שנתיים של פעילות ביים כמודיע, מסית ומרגל עבור משטרת המנדט. לעיס קה הזאת הוא נכנס על מנה להציל את אחיו הצעיר מאיזה תיק שהיה לו במש"טרה. אבל לבסוף הוא הגדש את הסאה. הוא חטף קצין-משטרה יהודי בשם משה לזרוביץ' מעתלית, יחד עם אשתו ושני ילדיו. את הקצין ואת אשתו הוא רצח, ואילו את הילדים הוא החזיר תמורת כופר. אנשי משטרת המנדט ארכו לו ל"ה אחד בקירבת ג'נין, לכדו אותו, הביאו-הו למשפט בירושלים והוציאו-הו להורג. מסיפור זה הסתייג חוקר הפרשיות ה"נעלמות שלמה בן-אלקנה. לדבריו, רצח הקצין לזרוביץ' בוצע עלידי שודד מפורסם סם אחר — אבו-דורה.

★★★

מן האגדות עולה רצח דמות של רובין הוד ערבי, שפעל בין השנים 1933—1935 וביצע כל פסע אפשרי, מג'ניבה ועד רצח. מנהיג כנרשיה אלם ואכ"ז, שהפיל חתיתו על הישוב בכלל ועל המשטרה בפרט. האגדות כה שונות, משו"נות ומגוממות — עד כי משכו גם ה"ר

אבו ג'ילדה, בחיגום עברי, פירר-שו "אבי רצועת-העור". הכוונה היא לשוט, בו היה מלקה את מבעירי-חמתו. היחיד שניסה להדביק לאבו-ג'ילדה גם שם-משפחה היה עורך העיתון הערבי אל-קודס. מחמוד אבו-דוף; "שמו היה אבו-ג'ילדה אל-ערמית. הוא היה תושב גבלוס. בין השנים 1933—1935 הרג המון שוטרים וחיללים. הוא היה איש מאוד עממי, ונהג לחגור שתי חגורות-כדורים צולבות על חזהו. ב-1935 הוצא להורג עלידי ה"בריטים בירושלים". דויד תדזה, החוקר הנועז, ידע להוסיף כי השודד הנוראי נולד בכפר טמון שב"ביקעת הירדן. הוא עסק בשוד וברצח של ערבים ויהודים כאחד, הטיל את חתיתו על איזור ג'נין-שכם וישובי השומרון. את היריעה הרחב אברהם דרויאן ה"כפר-סבאי, לשעבר מזכיר אירגון השומר: "הוא היה שודד ורוצח. בשכיל כמה גרו"

במדינה

(המשך מעמוד 15)

יותר את ענייני העיר — כדוקטור לכל דבר. פלוגות האגרוף של הפועל לא רק הגנו על אסיפות מפא"י מפני מפריעים, אלא גם השליטו את רצונו של הבוס על עסקנים מרדניים בנמל, ואפילו על בעלי-מלאכה ו-קיוסקאים בעיר.

אבל אם איים ביד ימין, ידע ללחץ ביד שמאל. הוא הקים קרן סודית ובלתי-חוקית, אליה נכנסו תרומות של קבלנים אשר ביקשו להערים על מיגבלות חוקי-הבנייה. כי כסף זה ניהל מיבצעי-ראווה, או עזר לי-אנשיו. מעל לכל החליט להפוך את חיפה לעיר נקייה, מאוררת, ברוכת ירק.

תוך כדי כך "טיהר" אותה גם מרוב ה-סממנים של עיר גדולה: חייל-לילה, מיסחר תוסס, אפילו מכירת עיתונים ברחובות. כאשר נבחר לראש-העיר, התפטר מהכנסת. הוא רצה להוכיח את יכולתו בחיפה — מ-תוך תיקוה כי יקבל כפרס תפקיד מרכזי בהנהגת המדינה. אולם בדרכו אל השלטון רכש לעצמו אויבים רבים מדי, השתמש ב-כוח גם מדי, והשאיר פרשיות אפלות רבות מדי. כל אלה התפוצצו ב-1955, בסדרת גילויים של העולם הזה על מישטר חושטיסטן. חושי אמנם התגבר על גילויים אלה. ה-מפלגה התייצבה לצידו והבטיחה את בחירתו מחדש כראש-העיר. אבל הדרך לצמרת הלאומית נחסמה.

משטרה

הבוס

החדש

בשבוע הבא תקבל משטרת תל-אביב בוס חדש: במקומו של ניצב יעקב קנר ייכנס לתפקיד ניצב יהודה פראג.

שניהם החלו את הקריירה המשטרתית שלהם באותה תחנה — תל-אביב צפון — בימי המנדט; אך דרכם אל הצמרת היתה שונה לחלוטין. קנר עסק כל ימיו בעבודה מיבצעית, "נשם ואכל את הרחוב", רכש את נסיונו וידיעותיו בעבודה שחורה.

פראג (54), שגולד למשפחה ורשאית אמריקה, סיים את בית-הספר התיכון ושנה אחת בפקולטה למשפטים לפני שעלה ארצה כי-סטודנט, ב-1935. ההגנה היא אשר שלחה אותו להתגייס למשטרת המנדט. הוא החל תל-אביב הנוכחי, בו הוא עומד להיות ה-איש מס' 1. "הבית עומד במקומו ושום דבר בו לא השתנה", סיפר פראג השבוע.

כאשר התברר למפקדים הבריטיים, כי ה-מגויס הצעיר יודע גם לקרוא ולכתוב אנגלית, העבירוהו למטה הנפה ברחוב השחר. שם היה משמש כקצין תורן, על אף שדרגתו היתה זו של שוטר מן השורה. אך הסטר-דנט הצעיר מאס עד מהרה במישטר השחי-תות והשוחר ששררו במשטרת המנדט, וב-1944 פרש מן השירות.

משתמט בדישכת המפקד. ב-1948 חזר פראג לשירות: "הייתי מפקד כיתה ב-הגנה. זה היה ב-14 במאי. ישבתי על הדשא של הבית האדום בתל-אביב והמתנתי עם אנשי להישלח לחזית הדרום. לפתע נקראתי, וניתן לי צ'ר-תנועה למטה הארצי של המש-טרה בקריית. היה עלי להתייצב בפני ה-מפקד הראשון — יחזקאל סחרוב".

על מידת האירגון בימים ההם תעיד ה-עובדה שב-1951, בהיות פראג סגן מפקד מחוז תל-אביב, בא ללישכתו קצין בכיר של המשטרה הצבאית. הוא בא להודיע לו, שעל פי המידע שבידי המשטרה הצבאית מסתת-רים בשורות המשטרה עריקים מצה"ל. ביני-הם אחד בשם יהודה פראג.

פראג הצטרף למשטרת ישראל בדרגת מ-פקד, שירת כקצין-ניהול של אגף החקירות. בין 1949 ל-1951 היה ראש הענף הפלילי במשטרת תל-אביב, בדרגת פקד. בתור שכזה עמד בראש הצוות שחקר את רציחתו של דן פקטורי בנג מאיר בתל-אביב. היה זה רצח בעבורו נשפט ונדון למאסר-עולם אדם בשם דויד יעקובוביץ. "רוב הקוראים שלכם היום לא ידעו אפילו על מה אתם מדברים", פסק פראג בנימה נוסטאלגית. "באשמתו של יעקובוביץ לא היה לי, ואין לי אף כיום, שום ספק. הוא היה מה שקוראים. אשם מאד, וזה הוכח בשלוש אינסטנציות של בית-המשפט. דרך אגב, בחקירת אותו רצח עבד סמל-חקירות צעיר בשם יהושע וולפסון. כיום הוא עורך-דין, סגן-ניצב, ועומד בראש ענף התיבועות של משטרת תל-אביב.

על חיי הילדה. גם פראג התקדם ל-אחר חקירה זו. הוא מילא שורה של תפ-

לולא חש צורך להחזיר לעצמו את יוקרתו כמורד במיסדר המפלגתי, היה מסתפק ב-תשובה זו. אבל הוא המשיך. "אשר לעתיד האיש, אני רואה שני אפשרויות: בתוך המפלגה או מחוץ למפלגה".

הרמת נס-המרדה מחדש התקבלה ב-מחיאות-כפיים סוערות, ודיין הוסיף: "אני איש תנועת-העבודה, למרות שאני מרגיש בה כיום כנסע זר... אני בהרגשה רעה." אם יחליט לפרוש, הבטיח למאוינו, יע-שה זאת זמן ניכר לפני הבחירות.

באווירה הנלהבת של אסיפת-ההמונים שמו רק מעטים את ליבם לכך, שבמקום להציג את עצמו כנושא נס-המרד נגד זקני מע"י, ניראה דיין כהאמלט מפלגתי, המחלבט ו-מתמרסר בשאלה: לפרוש או לא לפרוש? והוא עוד הבטיח, שלבטיו יימשכו מספר שבועות לפחות. דבר שדחק את כתבת ה-ארץ סילבי קשת לשלח בו אחד מחיזיה, הטבולים ברעל האמת הקטלנית: "או — או, שיתלטי. למה רק על אשכול המיסכן אומ-רים שהיה הססן? ... מה הוא רוצה, להפ-חיד את הברחזים?"

הברחזים לא נבהלו. אחד מהם, לפי-חות, שמח מאד. המזכיר הכללי של מע"י שם מייד את האצבע על הנקודה ה-מכרעת בהצהרת דיין, קבע: "לא ייתכן ש-יהיה בפנים ויאיים בפילוג".

הוא דרש הכרעה — ולא בזמן שהיה נוח לדיין, אלא מייד. הוקמה ועדה של ראשי המפלגה, וזו קראה לדיין לבירור.

אפילו נקבע מועד: שבת, ב-9.30 בבוקר, בביתה של גולדה מאיר ברמת-אביב. אבל דיין לא בא. הוא גם הודיע, שאינו מתכוון להופיע לשום ביורר. הוא מוכן להתייצב רק ל"שיחת חברים".

לספיר לא היה איכפת איך קוראים לזה. העיקר לדחוק את הקץ, ללחוץ על דיין, להביא אותו לידי הכרעה מהירה — שבשני המיקרים תשרת את מטרותיו של ספיר:

● לפרוש מייד, ולהשאיר את השדה פתוח לתימרונו של ספיר בתוך המפלגה; ● לותר על פרישה, ולקבל את תכתיבו של ספיר בייחס לראשות-הממשלה.

כדי לשרוף את הגשרים — אם עוד נש-ארו כאלה — הטיל אחד מאנשי ספיר פצ-צה עיתונאית. עורך ביטאון המישמרת ה-צעירה של מע"י פירסם קטעים גנוזים מתוך ראיון עם לוי אשכול המנוח, אשר גולת-הכותרת היתה ציטטה מפי אשכול: "דיין הוא לפעמים אדם ולפעמים אברגילדה".

השאלה שוב לא היתה אם דיין יעזוב, אלא אם עזיבתו תגרוור פירוק הליכוד הלאומי. ההערכה הסבירה: רק אם גולדה תדרוש ממנו להתפטר מכהונת שר הביטחון, אז יש להניח, יסרב גח"ל להישאר בממשלה. אולם דווקא ספיר היה האיש שקבע: "לא איכפת לי שיצא מהמפלגה ויישאר במשרד הביטחון. אדרבא — ילך לבחירות הש"ה ב-ביטחון! ילך לבחירות כשהוא נהנה מכל הכוח האפשרי!"

מתוך הנחה, שכוח זה יוכח, במיבתח ה-קלפי, ככוח קטן לשבור את שלטון מע"י.

ניצב פראג בביתו

אתגר עצום למתאגרף-לשעבר

המועמדים לגיוס, ועוד כ-20% יורדים ב-קורס הטרונים בשפרעם. אם היה תלוי בי-הייתי מנפה עוד יותר, כי אני גורס שמוטב לעבוד עם מעט מאד אנשים — אפילו ב-חוסר כוח-אדם משוע — מאשר לנפח או-השורות באנשים שאינם מתאימים.

"אל תבין אותי לא נכון: אני מחפץ-גאונים. אנחנו לא חיל-האוויר, ואני חושן-שחומר אנושי המתקבל לחיל-האוויר טון-למשטרה. אני מחפץ איש יציב, ישר ובעי-אינטליגנציה ממוצעת. והעיקר, שירגיש ש-23 (המשך מעמוד 23)

זרקור
על
צה"ל

חוליה של העולם הזה

כדי לעמוד על תגובות

מי רוצה

במרכז נראה עורך־הדין רס כספי (ממשוקף), בנו של איש רפ"י לשעבר, עוזר מיכה כספי, המחלק את ספסי ההחתמה למחתמים. רובם של המתנדבים להחתמה היו מצפון תל־אביב ורמת־גן.

של התנועה למען דיון לראשות הממשלה מנחה את המחתמים ש־ התכנסו השבת ברחבת היכל התרבות כדי להשתתף במיבצע.

משה הפעולה

צירפו אלינו שני מתנדבים, את הארי ליי־בוביץ' מתל־אביב ואת שמואל רבין מחולון, אמרו לנו שאנחנו חוליה מספר 5, ושלחו אותנו לכיכר־דיזנגוף, פינת רחוב זמנהוף, ליד קולנוע אסתר, לאסוף את החתימות בשביל משה דיין.

הגענו ליעד ב־5.00 אחר־צהריים. בהתחלה לא היתה תנועה גדולה ברחוב. אלה שכבר הגיעו אלינו אכרו שחתמו אצל ה־חוליה בפניה השנייה ואת היתה חוליה מורכבת משתי חתיכות: ליאורה אבולעפיה ודליה האונגר, שתיהן בנות 18, שתיהן תל־מידות הכיתה השמינית בבית־ספר אורט ב־רמת־גן.

שאלנו אותן למה הן בעד דיין כראש־ממשלה. "תן לחשוב רגע", אמרה ליאורה, "אני רוצה לנסח את זה טוב. או ככה: מאחר ודמוקראטיה זה המישר במדינה, והשלטון נבחר מתוך הרחוב, לאור המצב, זו הדרך היחידה לבטא את רצון הרחוב."

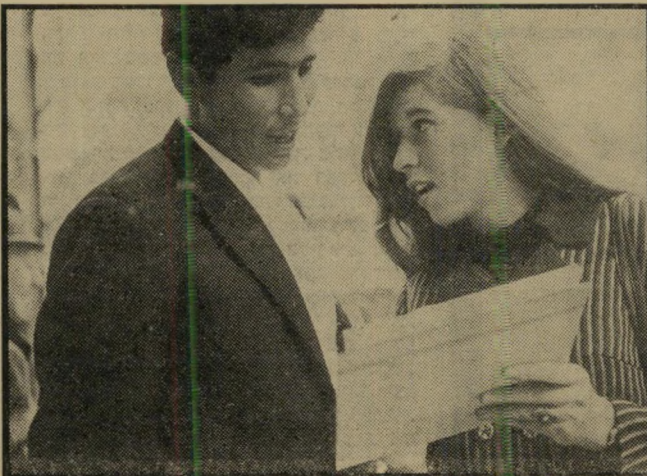
יצחק אסקיו (33) ש־צעק נגד המחתימים: אבל נגד ההחתמות ו־

המתנגד

"אני בעד דיין

בגשם שוטף וממפרטורה של 17 מעלות, נזעקי השבת כי מאה אזרחים תל־אביבים כדי לקדם את שריהביטחון משה דיין בצעד נוסף לקראת ראשות־הממשלה. הם התייצבו ברחבת "היכל התרבות", שם חולקו להם כריזות, נייר־דבק, טפסי החתמה והוראות, ויצאו לפשוט על הרחובות כדי לוודא מי רוצה במשה דיין כראש־ממשלה?

ביניהם היו גם כתבי "העולם הזה", נורית יהודאי ודן חולון, שהצטרפו למיבצע כדי לקבל תשובות על שאלה נוספות: למה רוצים החותמים במשה דיין כי ראש־ממשלה? מדוע צוות "העולם הזה"?

נשות וינדזור העליזות

אני מוצאת שמשה דיין הוא המועמד המתאים ביותר לראש־הממשלה, מפני שהוא מגלם בתוכו תכונות מתאימות: הוא איש צבא תקיף, יודע להתליט מהר ונכון. "יש לו את כל התכונות הנדרשות לראש־ממשלה", הוסיפה דליה האונגר, "הוא מהיר־מחשבה ופועל ישר אל המטרה. להתחשב

סג'ד לאוי (18) מבקעה אל־גרבית. חותם לדליה האונגר בעד דיין לראשות הממשלה. הסביר את מניעי חתימתו: "דיין בחור טוב. גולדה מאיר גם כן טובה, אבל משה דיין הוא יותר פיקח."

שני חיילים בחופשה, אברהם יובל מ־נתניה וצבי מתל־אביב, עצרו את מכוניתם, הזמינו אליהם את מחתימת העולם הזה כדי לחתום.

החיילים

החנדבה להחתים אזרחים למען ד"ן

ים של החוחמים ולשאול אותם שאלות

האת משה?

נערת-זוהר חוחמת לכתב העולם הזה

ס האחרים כיום — הוא בטח הכי טוב מכולם. הראשון שנענה מייד לפנייתן של השתיים וחתם בעדן הצהיר ששמו מגדל לוי, בן 18. שאלנו אותו מאיפה בקעה אליגריה, היתה התשובה: "אתה יהודי?" לא, אז למה שמך לוי?" כי אני עובד בתליאביב, ולא יעו שאני ערבי." מי צריך להיות ראש-ממשלה? שאלנוהו. הוא השיב

מי השאר? סגן צנחנים שסירב להזדהות עבר בין המחתימים, נכנס איתם בוויכוחים, הטיח בפניהם: "אתם תמימים! לחוליה אחרת צעק: "אני רוצה לדעת קודם כל מי הם שאר האנשים שהולכים איתו, לפני שאחתום כאן!"

ההוראה היתה לא להיכנס לוויכוחים. מי שרוצה, שיחתום. היו כאלה שידעו מייד במה המדובר, ניגשו וחתמו. אחרים הסתייגו במנדיראש והמשיכו ללכת. אך היו כאלה שמצאו לנכון לנמק את התנגדותם לחתימה.

★ ★ ★
"שתהיה עוד מרחמה?"

אני בעד ד"ן כשרביטחון: "הצהיר יהודי קשיש כבן 60, ממוצא יידי, "האיש המתאים במקום המתאים. ראשית הממשלה זה לא בשבילי." "מה אתם רוצים ממני?" שאל אחר, "אני רוצה את פנחס ספיר בתור ראש-ממשלה!"

החברה: קבוצת צעירים מצוטף פת סביב נורית יהודאי, מחתימת העולם הזה, שיכענו אחרים לחתום.

קומוניסטים? ועקנין באיה (52) מיפו, לא ידעתי מה זה? אולי קומוניסטים?

מי רוצה את משה?

(המשך מעמוד 21)

אנשים נוספים שפנינו אליהם, חתמו רק שניים. שני אחרים, בממוצע, טענו כי חתמו כבר. האחרים התחמקו או ענו בשלילה, ב"תקיפות".

ביקשנו מהחותרים להסביר לנו מדוע הם חותמים ואם הם יודעים לאיזו מטרה מיועד דת חתימתם. לפחות מחצית החותרים היו משוכנעים כי זוהי צורת בחירות חדשה, מעין מישאל-עם, ואחרי שיאספו מספיק חתימות, ימונה משה דיין לראשות-הממשלה.

הסביר דויד עקב (19), מרחוב 220 מס' 14 ביפו, פועל-דפוס במיקצועו: "זה ש'חתימתי' אומר שאני מוכן ש'משה דיין יהיה ראש-הממשלה. אם יהיו הרבה חתימות הוא יהיה ראש-הממשלה. אני חושב שמגיע לו להיות, מפני שהוא בן-אדם הכי טוב. חוץ מזה הוא לא ימות מהר כמו הוקנים".

לעומתו ידע יוסף עמרמי (27), מרחוב ה' מכבים 42 בבני-ברק, ביתר דיוק למה הוא חותם: "אני נגד זה שגולדה תהיה ראש-הממשלה. אני יודע שזה לא בחירות. אבל אנחנו רוצים להביא לידיעת המפלגה ש'אנחנו מייפים את כוחו של משה דיין לפעול בתוך המפלגה. אני אפילו לא חושב שדין צריך להיות ראש-הממשלה. אבל חתימתי כדי שזה יעזור שהוא לא ייצא מהמפלגה ויתן לו כוח לחשוף בה את הריקבון הפנימי".

★ ★ ★

"מגיע לו, אבל לא עכשיו!"

לדני פלדן מחיפה, היה הסבר משלו מדוע חתם על העצומה: "לפי דעתי, מגיע לדין להיות ראש-הממשלה. בטח שה'חתימות האלה לא יעזרו, אבל חתימתי, מה זה יכול להזיק?"

ואילו שלמה צוקר (63), משדרות בן-ציון 55 בתל-אביב, הסביר את חתימתו על העצומה במילים הבאות: "משה דיין גם כן יהודי, לא? אז מגיע גם לו להיות פעם ראש-הממשלה. בטח שלא עכשיו. עכשיו תהיה גולדה ראש-הממשלה. היא בסדר, אבל אחר-כך הוא יהיה. יש זמן. בשביל זה חתימתי, שאחרי גולדה ימנה את דין".

הסביר אברהם גרקיס (32), מרחוב רוני 30 בתל-אביב: "דין הכי פופולארי. צריך שראש-הממשלה יהיה אדם פופולארי". אמר דויד פלינקר (70), מרחוב פרישמן 73 בתל-אביב: "אני מכיר אותו, אני סומך עליו שהוא יהיה בסדר".

"יש לו יד קשה", נימק מרדכי אביעד (19) מהוד השרון. "אני פשוט מעריצה אותו", הסבירה בתיה סגל (17) מראשון לציון. "הוא מעניק לי הרגשת-ביטחון", אמר שלמה אלבו (21) מגבעתיים. ואילו דויד מורגנשטרן, מרחוב בני-משה 8 בתל-אביב, היה גלוי-לב יותר ואמר: "חתימתי, אבל באמת איני יכול למצוא סיבה למה חתימתי".

★ ★ ★

"אולי הקומוניסטים?"

בין אחרוני החותרים בחולייתנו היה ועקנין באיה (52), מרחוב 250 מס' 89 ביפו.

"על מה חתימתי?" שאלנו אותו.

"על משה דיין", השיב.

"למה חתימתי?"

"אמרו לי תחתום, למה שדין יהיה גדול על כולם".

"אתה חושב שהוא צריך לבוא במקום גולדה מאיר?"

"לא, מה פתאום? ירחם השם. למה יקח המקום של גולדה?"

"אבל אתה חתמת על זה?"

"לא באמת, באמת התורה לא ידעתי, לא אמרו לי".

מהורר בחתימתו הלך ועקנין כמה צע-דים וחזר. הוא קרב אלינו ולחש לנו ב-

אוזן: "זה לא בסדר. אולי הקומוניסטים עושים את זה?"

★ ★ ★

כוחה של אמונה

בסופו של הערב היו בידינו 32 חתימות, 16 חתימות למחתים. ההיראות היו למסור את החתימות בסיום המיבצע למטה הפעולה במלון דן. לא הלכנו לשם ושלחנו את החתימות למען דין בדואר, לתנועה למען דין לראשות-הממשלה.

אבל אין ספק ששאר המחתימים היו הרבה יותר מוכשרים ומצליחים מאיתנו. למחרת פורסם בעתונות כי נאספו באותו ערב 17 אלף חתימות עבור משה דיין. כל אחד משאר 98 המחתימים אסף בממוצע 173 חתימות. פי עשר מאשר כל אחד מאיתנו. אולי בגלל זה שהם האמינו במה שהם עושים.

מכנסי קרנֶקס
לצעירים ולצעירים ברוחם

להשיג בחנויות האופנה
המובחרות

INTERNATIONAL
Karnex
K&T קאופמן-טובולסקי - יצרני אדיג'יצמר

בהט/בן-לם

קופד-קרמון

במדינה

(המשך מעמוד 19)

עבודתו היא שליחות. בעל I.Q. גבוה לא יוכל להחזיק מעמד בעבודה האפורה של המשטרה. ואנחנו לא צריכים גורמים. אנו צריכים אנשים לעבודה האפורה.

ומה בקשר לחיי-הלילה של תל-אביב? אני מבקש שבעניין זה תצטט אותי ב"מדויק. המשטרה אינה נגד חיי-לילה, כפי שאינה נגד חיי-יום. אבל יש שלושה דברים שנבדקים בעת מתן רשיון לעסקיהבידור, ובניהם מועדוני-לילה ודיסקוסקים: בטיחות האנשים המבלים במקום, תנועה ותנויה לרכב במקום, והבטחת מנוחה סבירה לתושבי הסביבה.

"דברים אלה ייבדקו גם בעתיד. אבל ייבדקו בשכל. בשביל כל חוק צריך להיות גם קצת שכל. אי-אפשר להיות יבשים לגמרי. אני מקווה להגיע לאיוושהי דרך-פשרה שתבטיח גם את הבילוי הלילי בעיר, וגם את מנוחת התושבים."

כניעבודה טוב. יהודה פראג מתגורר בקוטג' נאה עם משפחתו, וחדרי-האורחים שלו מלא ספרים שניכר בהם כי קראו בהם. "נהניתי מכל רגע של שירותי במשטרת ישראל, ולא הייתי בוחר כיום בשום דרך אחרת. אני חושב שחיי היו מלאים מאד עד עתה, ואני מרגיש שאני ממלא שליחות לאומית, אפילו אם המושג הוא נדוש."

המתאגרף-לשעבר של מכבי ורשה הביט קדימה אל התפקיד הבא: "ברור שאנהיג שינויים מסוימים. שום מפקד אינו מנהל את העניינים בדיוק כמו המפקד הקודם. אבל זה לא בגלל שהמחוז לא טוב. להפך, זה מחוז מצויין. אני לא סתם אומר זאת. ב"י קרתי בידירות ולמדתי להכין אותן ואת האנשים... מובן ששאפתי לפקד על מחוז. כל אחד שאף לזה, ואני חושב שקיבלתי אתגר עצום וכלי-עבודה טוב."

אנשי-מופת

גיבורה

בלהבות

"אנשים! הצילו! אנחנו נשרפים! רחמי נות... יש לי אשה וילדים! הצילו!" הועקות בקעו דרך הסורים בקומה הישנה של הבית ברחוב יפת 12 ביפו. שני אנשים, שנראו כלפידים חיים, נאחזו בשארית כוחותיהם בסורים, זעקו לעזרה לעבר ההמונים שהצופו למטה ברחוב. אבל איש לא יכול היה להושיעם. בית-המלאכה לייצור נעלים, שבגלריה שלו נלכדו השניים, היה אחוז להבות ועשן, רווי גזים שמנעו כל אפשרות כניסה.

שני הגברים הבורחים נבלעו בעשן. רק

אשת-מופת בן-עמים

"הצילו!"

מאחר יותר הוציאו הכבאים את גוויותיהם המפוחות מתוך ההריסות. ליד מדרגות היצורים של התנוה מצאו הכבאים גופה חרוכה נוספת, גופתה של אסתר בן-עמים (17), ששערתיה ופניה היו חרוכות וביניה החזית קה סמרטוטים לחים.

כשהביטו אותה באמבולנס לבית-החולים, התברר כי היא עדיין חיה. היא סבלה מ-45% כוויות, והרופאים עשו מאמצים נואשים להציל את חייה של הנערה, שניסתה

לשרת בצה"ל מותר

לגור בבית אסור?

ביום החמישי האחרון, בשעות הבוקר המוקדמות, הקיף כוח משטרה גדול את שיטחי השבט הבדואי אל-הווייל, מול קיבוץ שובל, ליד הכביש הראשי תל-אביב-באר-שבע. כל השבילים למקום נחסו, ושיירה גדולה שכללה שריוניות, אוטובוסים ומשאיות פלשה אל שיטחי הי-שבט.

יום חמישי הוא יום השוק בכל שבטי הבדואים כנגב. מרבית הגברים של שבט אל-הווייל יצאו בבוקר אותו יום לבאר-שבע, כשחזרו בערב לשבטם, מצאו כי המשטרה הרסה ארבעה מתוך 11 בנייני האבן שהקימו בתוך השטחים שהם מעבדים והשייכים להם מדורות. בבתיים אלה לא ניתן מחסה לאנשי אל-פתח. גם לא התגלו בהם מצבורי-נשק

נכדי השייך בין ההריסות 11 ילדים שנשארו ללא קורת-גג: בני אחת המשפחות של השבט אל-הווייל ניצבים על הריסות ביתם, שנהרס ע"י המשטרה שניצלה את היעדרות הגברים מהמקום.

20 שנה מקור גאווה ליחסים היכולים ל-הירקם בין יהודים וערבים. הכוח הגדול של המשטרה, מלווה במספר שריוניות, הגיע למקום תוך ציפייה להתנגדות בכוח לפעולות ההריסה. למטר זה זו הובאו גם האוטובוסים, כדי להוריד את המתנגדים למעצר. אבל מול הי-שוטרים ניצבו רק ילדי השבט ונשותיו. הם הוצאו בכוח מהבתים שנועדו להריסה. מאחר שלבדואי שכנה בית אין אוהל,

בלתי-חוקיים. המשטרה הרסה אותם והפי-קרה משפחות מרובות-ילדים לגשם ול-רוח, מפני שהמיכנים נבנו ללא אישורה של הוועדה-לבניין-ערים.

★ ★ ★

"נפנה לנשיא ניקסון"; כן, במחיר יד אחת, הרסה ישראל את נאמנותו של השבט הבדואי הנאמן והמפורסם ביותר שלה, ששימש במשך

השייך ובנו

שייך סולימאן אל הווייל ובנו טאלב, המשטרה בצה"ל. "להחזיק בנשק מותר לנו, אבל לגור בבתיים כמו בני-אדם אסור לנו", אמרו השניים במרידות רבה אחרי שכוחות המשטרה הרסו את בתיהם בפעולת-יפתע יזומה.

איך להפוך ידידים לשונאים

הם נותרו מופקרים לרות הנגב, במזג אוויר חורפי.

"אתם לא רוצים בקידומנו", אמרו הי-שבוע צעירי השבט, הדוברים עברית רה"ט והשכמה מהם שירתו בצה"ל. "אתם מעוניינים בנו רק כאתר-קציה לתיירים. אתם רוצים להראות לאמריקאים שיש לכם עוד כאלה החיים כפי שחיו לפני אלפי שנים. אתם רוצים שנישן על הריצפה ונבשל במדורות."

"מה אנחנו?" שאלו בדואים נרגזים אחרים, "אנשי עזה או חברים ששונאים את היהודים ובשביל זה הורסים להם את הבתים? איפה ההומאניות שלכם ש-אתם מתפארים בה כל הזמן? בחברון, אחרי שהורסים בית של חבלן, נותן הצ"ב אהל למשפחה המפונה, וכאן השאיר רו את ילדינו בחוץ, ללא קורת-גג."

אנשי שיבטו של המפורסם בשייכים הבדואים בישראל, סולימאן אל-הווייל, החליטו להרעיש את העולם בגלל ההריסה. "אנחנו לא נפנה לשר-הביטחון", אמרו, "נשלח מברקים לכל השגרירויות ול-א"י, והשייך יפנה אל הנשיא ניקסון כדי שיגן עלינו מפני ממשלת-ישראל."

"את התורה שמשלמת מדינת-ישראל לערבים הנאמנים לה, רוצים לגזול לנו את האדמות. בבקשה, שהממשלה תגן שהיא רוצה לגרש אותנו — נהגר כולנו לאמריקה הלא-טובה."

שלושה ימים אחרי שהמשטרה הרסה בשבט אל-הווייל רכוש בשווי של 100 אלף ל"י, היא הגישה לבני השבט חשבון נוסף לפרעון: 8000 ל"י, תשלום בעד העבודה שעשו השוטרים בהריסת בת הבדואים.

סיפר גיסה, שלמה בן-יאיר: "היא היתה תמיד כזאת. אף פעם לא חשבה על עצמה, אלא רק על אחרים. פעם נכנס לבית עקרב צהוב. כל הגברים ברחו. אסתר הורידה אותי מעל החילון בידיים והוציאה אותי." בבית-החולים דוננו ביפו הביע הד"ר חיים איזק, מנהל המחלקה הכירורגית, את דאגת הרופאים לחייה של אסתר. "טרם ניתן לומר מה יהיה איתה", אמר. "אחרי כחיות מדרגה ראשונה כמו שהיא נכוותה, קשה לדעת. היא נמצאת בהכרה ומדברת, אבל המשבר יבוא ביום החמישי אחרי הכיזיה. רק אחרי זה נדע אם תחיה."

עסקים

במקום יצוא

יבוא

35 שנה מייצרים מרדכי לובניצקי ובנו וילי פינות שקופות לאלבומי-תמונות. מיפעלם, הקרוי תסנוג והנמצא ברחוב יר-מיהו בתל-אביב, לא התיימר מעולם להי-פוך לתעשיית ענק; כי היה זה מוצר שכל מהורו השנתי הגיע ל-20 אלף ל"י. זאת, למרות שעד לפני כ-10-15 שנה, היה המיפעל, שמבנותיו האיטומאטיות ניבנו

על-פי רעיונו של לובניצקי, אחד מחמשת בתייהחורש בעולם המייצרים מוצר זה. החורש — בשיא פרשת-ההיסטוריה שלו — פנה מרדכי לובניצקי במיברק אל שר-המיסחר-העשייה זאב שרף. מה שהיה לו לספר נגע אומנם למפעלו הפרטי, אבל הוא היה אופייני למצבם של מאות מיפ-עלים קטנים בארץ. כי בעוד שלובניצקי סיפק את כל הי-תיצורות המקומיות, ואף ייצא לארצות-זרות — ביניהן פינלנד, דנמרק, יוון, פרס, ניגריה, ולפני קום המדינה לכל ארצות-ערב — התיר משרד-המיסחר-העשייה ליבואן מקומי ליבא לישראל כמויות עצור מות של פינות שקופות.

כאשר פנה וילי לובניצקי אל משרד-המיסחר-העשייה בטענות על התרת הי-יבוא, ענו לו בתמימות: "לא ידענו שפי-ייצרים פינות לאלבומים בארץ." לאחר בירור נוסף, השיבו לו בנחת: "הרשינו אותך אושרו לסוג שאינו קיים בארץ." "זהו שקוף", קרא וילי, "אלה היו פי-נות בדיוק כמו שלנו, ולא כאלה הנד-בקות מעצמן, כפי שהם הסבירו לי." **אין מקום לפיצויים.** שנתיים לא-חר היבוא הראשון, נודע ללובניצקי על

על מי מחרבן בנימין

גלאי? * איך מוציאים פיל

ממטפחת? * זיוה רודן כאשה

נשואה * איזה מסיבות החמצתם?

המסיבה העליונה ביותר נערכה השבוע בביתו של האמרגן מרקו תורג'מן. בין האורחים המתפתלים מצחוק אפשר לראות את הספר דייב וחברתו וולי ואת כמאי הטלוויזיה ראלף עינבר (על הארץ) עם ידידתו דידי. האיש שהצליח להצחיקם היה עמוס צרפתי, עושה לחטים צעיר, שהדגים את לחטוטיו המעניינים בפניהם.

מישהו כבר כתב מוסיקה לביקורת של ה"ד"ר חיים גמזו? או האם מישהו כתב כבר אופרה מביקורת של בועז עברון? ... ישבתי היום באולם וראיתי אתכם. הייתם נחמדים. ראיתי גם את הקהל באולם. ואני רוצה להגיד לכם שאני מחרבן עליהם, על כל קהל הפרמיירות. ואני מחרבן גם על גמזו!"

היתה כמובן המסיבה של האמרגן מרקו תורג'מן. הוא הזמין את כל החברים שלו לשעבר, עם ידידתו ובעליהן הנוכחיים, ועוד כאלה שלא הצליח להיות חבר שלהן. ראינו את מלכת הגוגו סימה שובל, שלקראת הקיץ הקרוב הורידה כמה קילו ממשקלה. כשהיא אינה מתחשבת באף אחד מן הנוכחים, ורוקדת כל הזמן לעצמה. פתאום היא נעלמה. היפנו את תשומת ליבו של מרקו לכך. הוא לא שאל "מתי?" או "לאן?" אלא רק "עם מי?" זה היה יכול להיות ערב כמו בכל דיס-קוסק לולא התחיל פתאום הקוסם הצעיר

חצייר אורי ליפשיץ טופח על ביטנו של הפסל מתניה אברמסון, בקוטג' של עורך-חדין צבי לידיסקי, בו נערכה חשבת הערכות פסליו של הפסל מתניה.

היה שם אפילו ויכוח על אמנות. שמענו את אברמסון מתחוכך עם דצייר אורי ליפשיץ. ליפשיץ טען שאמנות אינה צריכה דווקא לגרום להנאה אצל הציבור. לא חשוב מה היא מעוררת, העיקר שתעורר כשהו. אברמסון אמר שהציבור זכאי לקבל גם קצת הנאה מאמנות.

אחרי הרבה שנות העדרות מהספר והכתבות, חזרה זיוה רודן למולדת. הפעם היא באה בתור זיוה קריץ, דעייתו של שחקן טלביזיה וקולנוע אמריקאי לא כל כך מפורסם. אם זיוה השתנתה לטובה ונעשתה יותר רגועה וסולידית, אין ספק שהוא עשה לה את זה. הבחור הזה בכלל לא מתי

למרות שכל אחד מהם מביט באובייקט אחר, מחזיקה זיוה רודן בחזקה בזרוע בעלה, השחקן האמריקאי ג'ימס קריץ, כשהיא מבלה עימו ב"מאנדיס".

אולי בגלל הגשם ואולי מפני שפחד היה לצאת השבוע לרחוב עם כל המחזימים האלה בשביל משה דין, הסתגרו הרבה תל-אביבים בבתים ועשו מסיבות. כל עורכי-הדין החדשים שקיבלו את הסמכתם בשבועות האחרונים, נכנסו למעגל חי החברה במסיבה עליזה שנערכה בביתו של שמואל שפירא, בעצמו עורך-דין צעיר. ואילו עורך-הדין צבי לידיסקי, שקיבל את הסמכתו כבר מזמן, ערך מסיבת-הערובה, כשהוא מעמיד את החילה שלו ברמת-חן לרשותו של הפסל מתניה אברמסון. שיתוף הפעולה בין החוק לאמנות היה מלא: לידיסקי הגיש ויסקי ולחיצות-ידיים ואברמסון הגיש פסלים ורישומים.

ראינו שם מי מתעניין היום באמנות: שופטים, עורכי-דין, פסיכיאטרים, אמנים וקציני-צבא מדרגת סגן-אלוף ומעלה.

כמה שעות אחרי הצות אפשר היה לראות השבוע את איש יחסי-הציבור מייק סטולביצקי מתאושש במיסעדת 24 השעות של מלון "שרתון" בחברת יפהפיה חדשה במחזור. אבל בניגוד לאינפורמציה שדואג מייק לספק תמיד על רבותיו, לא רצה למסור מילה על ידידתו החדשה: "יותר טוב שלא יכירוה, לא רוצה התחרות," אמר.

היא הביאה אותו לתל-אביב והוא ודאי התפלא כשראה שכל הנוכחים במאנדים הם החברים שלה. הבת-דודה שלה, תמי ישר, אשתו של האדריכל יצחק ישר, ערכה לכבוד דם מסיבה בדירתה בצפון תל-אביב והזמירה אליה 30 אורחים נבחרים. אבל היו לפחות עוד עשר מסיבות בעיר, שזיוה רודן היתה מיועדת להופיע בהן. כשעלינו לאחת המסיבות האלה, שמענו במעלית את השיחה הבאה: "מה הולך כאן? מי יביא במסיבה הזאת בכלל?" "אומרים שזיוה רודן תבוא." "או בשח יהיה גם יגאל ידין..." "מה פתאום?" "הוא מתעניין בארכיאולוגיה, לא?"

כ? מעם שהוא בא לתל-אביב, מקבל בנימין גלאי דם, ומצו לומר דברים ש אין לו אומץ להגיד אותם בחיפה. קרוב ל-חצות, במסיבה שנערכה בכסית לשחקני התיאטרון הקאמרי, אחרי הצגת-הבכורה של מחזהו הבתולה מרומא, ראינו את גלאי קם מתנדנד על רגליו, אחרי כמה כוסיות ויסקי, ושמענו אותו נושא את המוג'וליג הבא: "מהיום לא אכתוב יותר מחזות. אני כותב ביקורת. אבל אני רוצה לשאול אתכם: האם

"האורדום הצהוב", מועדונם של עמוס קינן, יהודה בן-יהודה, אורי ליפשיץ וגאזי, כימעט הלך השבוע בדרך כל חדיסקוטקים. המשטרה סגרה אותו לערב אחד. אבל הוא נפתח מחדש עם כל הסיסמאות והחתיכות הישנות, כאילו כדי לתצדיק את הסיסמה המתנוססת על חקיר: "אדם לאדם - זאב! אדם לחווה - שכן!"

קולנוע

סרטים

חוסר

תכלית

שעת הזאבים (פרס, תליאביב; שוודיה) יש לסרט התחלה וסוף יפים: בהתחלה, כשהכותרות הברגמניות הרגילות מופיעות על הבר, נשמעים ברקע קולות טיפוסיים של בימת-הסרטה, דפיקות, צע-קות הטכנאים, וכשקולו של הבמאי המשת-פר קורא: "אקשן" מתחיל הסרט לרוץ. והוא מסתיים כשליז אולמן, יושבת ומסמך-מת לספר למישהו את אשר אירע, ולפתע מתרחקת המצלמה, ומתגלה לצופה כי הוא נוכח בצילום אותה סצנה, בין אנשי הצוות. אינגמר ברגמן עצמו צועק: "קאט!" והאני-שים מתפזרים, נשאת המצלמה לבדה. תצלול נוסח גודאר, במאי שברגמן, אגב, טען שאינו מבין אותו. אלא שגודאר הוא קולנוען אפילו בשנתו, וברגמן — וזה ברור ביותר בסרט זה — הוא אנטי-קולנוען, איש-תיאטרון שהמנטאליות שלו היא מנטאליות של איש-תיאטרון, גם כשהוא במינים סרט. עלילת הסרט, בפשטות: צייר ידוע (מקס פון-סידור) מתבודד עם אשתו (או אהובתו) בביתו ליד הים, כדי להתרחק מאנשים, מזכרונות-העבר שלו, שכללו אהבה אסורה לאשת-איש. אלא שהעבר חוזר אליו בצורה של הווה וחלומות-סיוטים, המתגברים מ-שעה לשעה, וסוחפים איתם גם את אשתו (ליז אולמן), המנסה לסייע לו.

זהו שלד העלילה, ואף הוא ברגמני כל-כולו, אלא שברגמן מכסה גם שלד מורכב זה בעטיפות כבדות, שמשמעותיותן סתו-מות ואישיות. יש כאן משהו מהאוטוביו-גרפיה של-רעצמו, מסיפורי הילדות הקוד-רים שלו, שכבר זכו לפירוט, וגם ישנן הדמויות הברגמניות חסרות-הפשר. יוצר גדול, שהסתבך בקורי עצמו, ללא מוצא — ממש כגיבורי סרטי.

ספגטי

עם בשר

הסכניא (חן, תליאביב; איטליה) קשה להבין איזה פרצוף היה לארצות-הברית בלי האיטלקים. עד שלא הגיעו האיטלקים, לא ידעו מה זה גאנגסטר, לא ידעו מה זה מאפיא, לא ידעו בכלל מה זה "אקשן". האיטלקים תרמו לאמריקה את האלימות. רק המערבון נשאר צמחוני, עם קאובויים מתקתקים, נשים בשמלות רחבות וחיוכים מטופשים, סצינות-אהבה פוריות בין גיבור שלא רוצה ואשה שאסור לה. אבל עכשיו התחילה איטליה לגאול גם את ה-מערבון.

הסוב, הרע והמכוער יזכר כמערבון קלאסי. הסכניא כימעט עולה עליו. יש כאן המור אכזרי, רצחני, היאלוגים מזה-רים, העלילה אינה פשטנית כמו במערבון אמריקאי, וזהו סרט קשוח של גברים ללא נשים וללא אהבה, אף על פי שיש בו סצנה נפלאה על אלמנה, המקיפה עצמה באחוזה נידחת, בכנופיית בעלי-ידוע שרי-ריים, מסכסכת ביניהם, מולכת בהם כימעט כמו בסטאלאג, ממרומי המיטה שלה.

יש כאן רודף, ויש כאן נרדף, שתי ה-דמויות מפורטות ביד אמין, ויכולות להש-תות למיטב הקלאסיקה הקולנועית בנושא נצחי זה. לרודף יש הכרת צדק, הכרת כוח ותושייה. לנרדף יש ערומה, תושייה של חלשים, והוא מנצח בסופו של דבר — כי הוא היה הצדק.

יש בסרט הזה יותר ערכים תרבותיים מאשר סרטים בעלי יומרות, וכאן חוזר הקולנוע אל מיטב המסורת שלו, כאשר עלי-לה נמרצת יפעולה ללא הרף על הפריעו-לאמנות, אלא להיפך. לא להתמיץ!

סרט

של שחקן

צייד בורד הוא הלב (סטודיו, תל-אביב; ארצות-הברית) הוא קודם כל סרט של שחקן. השחקן הוא אלן ארקין. הוא מופיע בדמותו של ג'ון זינגר, צורך-חרש-אילם, טוב לב, ובודד מאוד, שסיפורו האישי מצטלב בסיפוריהם של כמה דמויות נוספות, גישות ובודדות כמוהו, בעייתיות דרמטית קטנה באמצעות-הברית: גערה חו-בבת-מוסיקה, שיכור המנסה לתקן את ה-עולם, רופא כושי גאה, ואחרים.

הקוסם עמוס ("הודיני") צרפתי פולט מפני שרשרת של כדורי פינג-פונג, כש-מסתכלים בו בהתפעלות גברי בנאי ורע-יתו שהיא בחודשי הריונה האחרונים.

עמוס ("הודיני") צרפתי, להדגים את להטו-סיו, הוא הפריח יונים ממטה קסמים, שרף-שטר של 50 ל"י והחזיר אותו שלם, הצליח לגנוב אונק כסף ממשוה ינוקא, מבלי שיר-גיש, והכריח את מרדכי ("פופיק") ארנון, מהתאומים, להטיל את מימיו דרך משפך. אפילו משה ינוקא, העוסק עתה בכתיבת-ספר חדש על הבוהמה התליאבית, הש-תכנע שעמוס הוא מכשף אמיתי. עמוס הכ-ניס את ידו לתוך מיטפתח ושאל: "מה אני אוציא מכאן?" — "פילו" צעק ינוקא נלהב.

את נסיעתו של שחקן הבימה ניסים עזיקרי לאירופה, חגגנו השבוע בכסית על חשבוננו של חצקל, שהכין לכבוד המא-רע תפרים של מאכלים בולגריים, כיאה ל-מוצאו הבולגרי של ניסים.

ניסים הרגיש בנקיפות מצפון, על שעור-כים לכבודו מסיבה כל כך מפוארת, עם כל כך הרבה אורחים, בגלל נסיעה של שמונה ימים בלבד. "אני מקווה שאליפת-חיסוף את המטוס שלי", אמר עזיקרי באופטימיות הטבעית שלו, "אז תהיה לפחות הצדקה ל-מסיבת פרידה גדולה כל-כך".

איפה יכולים בוגרי מחזור י"ב של בית-הספר לקצינים של משטרת-ישראל ל-ערוך את המיפגש השנתי שלהם? במועדון-הלינה כל-כך, כמובן. הרוח תהיה של רעיון המיפגש הקבוע הוא רב-פקד מאיר חובב, ראש המדור ל-עבריינות-נוער במטה הארצי של המשטרה. הסתבר שיש בכל זאת תועלת במלחמה של המשטרה בדיסקוטקים הקצינים למדו מזה משהו, ראינו אותם שתנועעים לצלילי השייק והווסט, ושני קצינים אפילו הדגירו את ריקוד ההאליגאלי המסובך, אם ימשיכו לרדת לדיסקוטקים לרשום פורטים, הם עוד ילמדו לרקוד טנגו וסלאו.

שמדאו השבוע עשר שנים למועדון עומרי-אם היפואי, והמאורע נחוג ב-רוב עם בהיכל-התרבות, הלכנו לראות כיצד נראה כיום המועדון עצמו. הסתבר שעומאר-כיאה הוא שמורת-הסבב האחרונה של ההוי הישראלי המקורי, כפי שתיירים אמריקאים רוצים לראות אותו.

המועדון המועדון הנוכחיים, דודו לווייטן ודני רומן, מגישים לקהל, המורכב רובו כ-כולו מתיירים, את אלישבע ברזילי, זמרת מתחילה אך חתיכה עולמית במושגים של המגזין היהודית: להקת ריקודיים עם רבי הרוקד ריקודי קוצ'יקו, ואת הזמרת שול-מית ליבנת, שממנה מתלהבים האורחים מחד, מפני שהיא ישראלית ומקורית באמת. מחר שרועה לדעת איך אוהבים האמריקאים לראות אותנו, שילך לעומאר-כיאה.

סצינת האונם ב"שוודיה" — ג'ינערן או גיהינום
סאדיום + מוטר = ליכלוך

סצינת השיזוף ב"שוודיה" — ג'ינערן או גיהינום
שוטרת + עירום = סטאלג

ההנאה של הצופה תהיה שלמה, כלומר לא רק הנאה ממין ומסאדיום, אלא גם הנאה מוסרית, צודקת, מסתיים הקטע הזה בקלור-אפ אל עיניה המאופרות של הבחורה שה-אונס לא קילקל בהן אף קו אחד, והקריין מסביר: "עיניים אלה לעולם לא ידעו מה זאת שלווה ומה זה אושר". זה הסרט. כל סצינה שבו היא מין של-מות כואת של חוסר-כישרון מושלם. עם בימוי מלאכותי מושלם, ומישחק כל-כך רע, עד כאב. עוד דוגמה: רוצים קצת סטאלג. לא? כיצד לא לשים בסרט כזה סטאלג? או מראים שוטרת, עם מדים. רושמת רפורטים. ואחרי שהיא מחכיכת יפה אל המצלמה שואל הקריין: "האם היא באמת כל-כך קרה ונוקשה כמו שהיא נראית? וה-תשובה היא: "לא. השוטרת השוודית היא לא כזאת". היא חוזרת הביתה, מורידה את המדים, ונשאת עירומה, כדי שאפשר יהיה לצלם אותה. והקריין, המזועזע מעונג ו-מכעס, שואל: "איך המשטרה יכולה לספל בחסא, כשהיא בעצמה מתנהגת ככה?"

זה לא סתם ליכלוך, הסרט הזה, וזהי חוצפה שאין כדוגמתה. אם מישוהו רוצה להראות מין, אלימות וכל השאר — ש-ייראה אותם. בבקשה. ברוב העולם אין צנזורה כזו, אבל להסוות את זה במסווה של ביקורת חברתית, זה דבר מגעיל. והסוף, הסוף של הסרט. אין מילים לתאר אותו. כשהקריין אומר: "עוד יום יבוא, ושמש חדשה תזרח על שוודיה", ורואים שמש, והמון בחורות ערומות מס-חובבות למרגלותיה, והקריין מדבר ומדבר, על עולם חדש ואמין, וטוב יותר, ועל חיסולו של העולם הישן, והוא לא מבין שאם רוצים לחסל את העולם הישן צריך להתחיל קודם כל בו, בסרט שלו.

במדינה

(המשך מעמוד 23)

כמות עצומה נוספת של פינות העומדת להיות מיובאת. הם שלחו מייד מברק דחוף לשרהמיסחרוהתעשייה דאז, חיים צדוק, ודרשו לעכב את המישלות עד ל- בירור העניין בוועדה להגנה על תוצרת הארץ, לשם הטלת מכס-מגן.

כעבור יום הגיעה תשובתו של צדוק, בה הרגיעם: "הועברו הוראות מתאימות לתחנות-המכס, שלא לשחרר פינות."

שבוע לאחר-מכן שוחרר מהמכס מיש-לוח, שיכול היה להספיק לכל ישראל ל-משך שנתיים. "מאז נשברתי לגמרי," סיפר וילי לובניצקי, "העניין הובא בפני הוועדה להגנה על תוצרת הארץ. על מחד-אודתי השיבו שהעניין בטיפול, אבל זה כבר לא היה יכול לעזור לי."

הוא נאלץ למכור את המוצר מתחת למחיר הקרן. האב ובנו עברו לייצור אלבומים, מכסי השילומים שקיבלו מ-גרמניה, אבל אחרי שייבאו ציוד וחומרי-גלם, התברר להם שישראל מוצפת באל-בומים יפאניים, בהם התמונות נצמדות לדפים ללא פינות. האלבומים היפאניים כבשו את השוק ותענוג נאלץ למכור את כל מלאי האלבומים שייצר בתנאי קוני-סיגנציה לכליבו שלוש במחיר 2.50 ל"י האלבום, כאשר רק חומר-הגלם עלה להם 3.40 ל"י.

זכות קיום. מרדכי וילי לובניצקי ביקשו להקים מפעל לייצור אלבום דוג-מת זה היפאני, לשם-כך בחרו באיזור-פיתוח, נצרת-עלית, אך נתקלו ביחס אדיש ליוזמתם, וחוסר כל רצון לסייע. "אני בן 72," כתב השבוע מרדכי לוב-ניצקי לשר, "שיכלתי בן באונייה הר-ציון, שטובעה עלידי טורפרו גרמני. בית-החרושת הקטן שלנו נהרס עלידי פצצה במלחמת העצמאות. אני מאמין שיש לנו זכות קיום."

"אני מבקש לפצות אותנו על הנזק ש-גרם לנו, לבטל את יבוא הפינות או לשם היטל של 50 אגורות לקופסה בת 100 פינות. הפינות שלנו טובות יותר מתוצרת-חוק, כי הן דקות יותר, ובר-המונע את ניפוח האלבום, ושומר עליו." אך על מפעל חייהם הקטן לא היה מי שישמור במשרד-המיסחרוהתעשייה החותר רק לגדולות.

פשעים

מלחמת גרילה

בבת-ים

בבת-ים לא פועל אל-פתח. בבת-ים פוע-לות כנופיות, אך התוצאה זהה: השניאה הולכת וגוברת, חומר-נפץ מתפוצץ. כאחד מהמוקדים של המלחמה החמה התגלה השבוע בית-קפה רומא. המתנקשים השתמשו ברימון חי, ורק במיקרה לא קרה אסון.

כנופייה ברי מטה. המלחמה בין כנופיות המצבה הבתיימית לבין בעל בית-הקפה ציון עגיב (30) נמשכת כבר זמן רב. הסיבה: ציון הפריע בעקשנות לחברי הכנופייה לקבוע לעצמם מטה בקפה שלו. לפני מספר שבועות ביקש אחד מאנשי החברה — המוכר בשם "גלם" — לקנות שלגון בקפה, נתקל בסירוב מוחלט. הוא לקח את השילגון בכוח, בעל בית-הקפה התלונן במשטרה — והלקוח העקשן נעצר.

רימון הגנה. המלחמה הגיעה למימדים מסוכנים כאשר נסגר בית-קפה אחר, בו ישבו בדרך-כלל אנשי הכנופיה. החבורה נשארה בלי נקודת-ריכוז, ואילו ציון עגיב עמד בתוקף בסירובו.

ביום הרביעי האחרון, זמן קצר לפני סגיר-ת העסק, הופיעו ליד קפה רומא שישה מ-בין חברי הכנופיה. לפי גירסתו של בעל העסק, באו לבדוק את השטח. כשעת האפט לפעולת-הנקם נבחרה השעה 2.00 בלילה. קפה רומא היה כבר סגור. ב-חדר האחורי ישן אלפונסו, אחיו של בעל המקום, יחד עם אשתו ושלושת ילדיו. פתאים התעוררה המשפחה לקול נס. אל-פונסו המבוהל הוזמין את המשטרה. החוק-רים גילו שאלמוני שבר את החלון, השליך פנימה רימון-הגנה חי — מהסוג המקובל בצה"ל. בנס — התפוצץ רק הנפץ, ולא ה-רימון כולו, וכך נמנע אסון. למחרת עצרה המשטרה שלושה מבין חב-רי כנופית המצבה.

הזוכה המאושר מצא

את

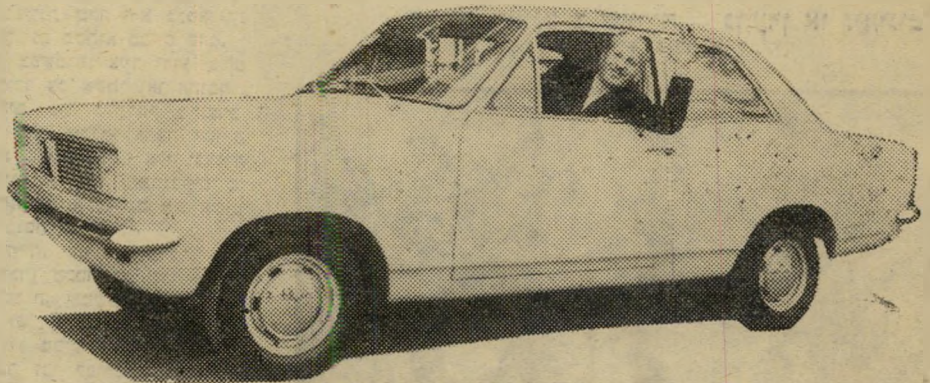
"סכין-המזל"

של

"פרמה-שרפ"

וזכה במכונית

"יוה-ווקסהול"

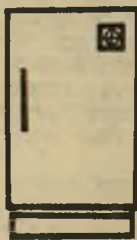

אליהו ראובני. מרחוב רזיאל 36 ברמת-חן. קנה חפיסת סכיני-גילוח "פרמה-שרפ" ומצא ביניהם את "סכין המזל". אשר זיכה אותו במכונית.

רבים אחרים זכו במכצע "סכין-המזל"

במכונית כביסה * תנור אפיה * שואבי אבק * מיקסר * שעוני יד * סייקו * מצלמות "אגפא-פק" * אופניים * ופרסים רבים אחרים

ישנם פרסים שטרם נמצאו!

מקרר חשמלי "אמקור"

טלוויזיה "זניט"

קטנוע "וספה"

מצלמות "אגפא-פק" * שעוני-יד "סייקו" * מיקסר * מכונית סריגה * טפולי יופי בסלון "אנטה" * מסחטת פרי חדר "מיצומטיק" * צידינות * שקי שינה * כלי סוף-שבוע לזוג * אלפי פרסי תחומים

חפש את "סכין-המזל" של "פרמה-שרפ"!!!

זכיתך רשומה על גבי "סכין המזל", באם תמצא אותו בין סכיני הגילוח, שלח אותו בדאר רשום בציון שמך וכתובתך אל: "פרמה שרפ", שד' רוטשילד 134, ת"א. הפרס יישלח לביתך. תוכל גם לקבלו אישית בכתובת הנ"ל. פרסי התחומים יימסרו לך על ידי המרכז במקום הקנייה.

ההופעות במועדון הלאומי ע"ש קלאוזנר

רח' שכמה המלך 95

שש - טראנס

מאת יוסף מונדי ובמבוי

ב השתתפות:

רחל שור, גי קינר, שבתאי קונורטי

יום ו' 28.3 — שתי הצעות ב-900

— ב-10.45

שבת 29.3 — הצגה אחת ב-7.00

יום א' 30.3 — הצגה אחת ב-9.30

יום ד' 2.4 — הצגה אחת ב-9.30

החודש נפתח קורס לגרפיקה

פרטים והרשמה: ו-8, 9-5

פוליטכניקום

ת"א: בונר 17, חיפה: שמויהו לוין 30, ר"ג: ביאליק 42

האסמכתות

של

משה סנה

דבר מצחיק קרה לפניכם ספיר בדרך לכפר-סבא. הוא ישב במכוניתו ונימנם לצד הנהג. לפתע התנגשה המכונית במכונית אחרת, וספיר נזרק קדימה. הוא התעורר מי תדהמה, ערך חשבון מהיר: רק מכות יב שות בחלקי גופו, בלי פצעים פתוחים. שירהחץ אבא אבן ידוע כאדם קרמוג. השבוע התחלה שגם הוא נזקק לכדוריהר געה. מתי? ספיר שר החינוך והתרבות זל מן ארץ, כי באחת מישיבות הממשלה, בה דנו על מאבקי המורים והשכבות, שלח אליו אבא אבן, שהיה שר החינוך לפניו, פתק ובו כתב: "לפני כל משאומתן עם המורים, נהגתי לקחת כדוריהרעה". בכל זאת כדאי להיות שר בישראל. השבוע הוכיח זאת שירהחורה משה כרמלי. הוא נסע במכוניתו, יחד עם אשתו ובתו, ליד קיסריה החליטה משפחת השר שהיא רעבה, נכנסה למלון סמדר הסמוך. כשגמרו לאכול, הגיש המלצר את החשבון. "שלח לי את החשבון למשרד", הורה השר למלצר. יש לי בריחה" אמר המלצר אחרי שהשר יצא. "הוא עוד יכול להעביר את הכביש למקום אחר, ואז אף אחד לא יוכל להגיע למלון". אחד הנאומים המרתקים שנש מעו מזה זמן רב בכנסת היה נאומו של סגן שר הקליטה, לייבה אליאב. למרות השעה המאוחרת, ביקשו הח"כים שנכחו בי אולם מסגן השר שימשיך ויספר להם על בעיות הקליטה של העולים החדשים. בין השאר סיפר לייבה על רב מסויים, המנסה להחזיר בתשובה את ההפיס המגיעים לי ארץ. אחרי הנאום החל הוויכוח. חבר הכנסת מטעם פא"י, אברהם ורדיגר, דיבר על ערביי של עולים, בהתכוונו ללא דתיים שביניהם. העיר על כך סגן ראש הממשלה ושר הקליטה יגאל אלון: "אתה מתכוון לדבר בוודאי על רב בשעות הערב". חבר הכנסת אשר חסין ממע"י בא בי טענה, כי עובדי משרד הקליטה "מאולפים" לבוסים שלהם. השיב אליאב במירות: "יש בינינו אלוים וסגני-אלופים, אבל לא מאר לפים!". גם מנהיג מקי משה סנה מביא אסמכתות מן ההלכה. אחרי שהירצה בשבוע שעבר בכפר-עציון על נושאי חוץ וביטחון, פנה אליו אחד המתנחלים: "לא יכול להיות ויכוח בינינו, משום שהוא נש ען על יסוד ההלכה, ולפי ההלכה — כל הארץ שלנו". השיב סנה: "היתה שיבת

התפילין

של

תאומי

הבדיחה האחרונה של טייסי חיל-האוויר היא שלאחר הפגזת שני בסיסי אליפתח בי ירדן, בשבוע שעבר, צילצל ראש-ממשלת ירדן לשעבר, בהג'את אדיתלהוני, לי מדך חוסין, ואמר: "הישראלים מפנים את חיציהם אלינו, מה לעשות?" השיב ה מלך: "עכשיו אנחנו יכולים לנסוע לקאהיר כדי לשוחח עם עבד אלינאצר. נדבר אליו כשוה אל שוה". השיב תלהוני: "ועוד

רומי שניידר. היא הגיעה לארץ יחד עם בעלה, השחקן-הבמאי הארי מאיין, ל- השתתף בטכס חנוכת הספריה והאודיטוריום במוזיאון ישראל, אשר נבנו בתרומתו של איל-העיתונות המערב גרמני אכסל שפרינגר. כשהגיעה הפמליה לטכס בי מוזיאון, חיכתה להם הפתעה לא-נעימה. כמה ישראלים, יחד עם גרמנים השוהים בי ארץ, הפגינו נגד איל-העיתונות. רומי קצת נעלבה. שפרינגר לא. הוא כבר התרגל ל- הפגנות. כדי להוכיח כי הוא לא כועס, הורה שפרינגר למלצרים שכיבדו את אורחיו, לתת שמפניה למפגינים ולשוטרים ששמרו עלי- הם. השוטרים שתו, ואילו המפגינים שפכו את המשקה. אורח נוסף שבא למוזיאון היה שגריר ישראל בגרמניה, ארתור בן נתן. כשראה את המפגינים, ניגש ושאל: "למי אתם שייכים?", "לאנושות", השיב אחד מהם. "לא שמעתי על דבר כזה", החזיר ארתור. "אתה לא שייך לזה ואתה מחוץ לזה", פסק המפגין. לא רק מחיאות-כפיים קיבלו את פניהם של שחקני תיאטרון הבי- מה בהופעותיהם בווינה. חלק מהם קיבלו גם מיכתבים. חנה רובינא וישראל בקר, למשל. המכתבים היו כתובים בגר- מנית. היה כתוב בהם: "חזירו לארצכם, יהודים מלוכלכים" בלוויית צלבי-קרוס, כי מובן. באותו מסע ערכו סטודנטים יהודיים נשף לשחקנים. בסוף הערב נערכה הג- רלה. הפרס הראשון היה טיסה מוינה ליש- ראל. משנפתחו פתקיה-הגרלה, התברר ש- שחקן התיאטרון שלמה ברשיביט זכה בפרס הראשון. מאחר ושלמה חזר בין כה

רומי שניידר בלוד הפתחה לא-נעימה

עוזר תאומי ליד הכותל בלית-ברירה

על חשבון הבימה, הוא החזיר את הוויכוח. בהגדרה חוזרת על הפרס — וזה סטודנט ישראלי הלומד בווינה. במאי הסרט מרגו שלי מנחם גולן, רצה לצלם את השחקן הראשי בסרט, עוזר תאומי, ליד הכותל המערבי. אך הדתיים השומרים על הכותל לא הסכימו. החל ויכוח. בסוף הסכימו ה- שומרים — בתנאי: שעוזר תאומי ייתן תפי- לין. בלית-ברירה הסכים תאומי. ולא רק זה. הדבר מצא חן בעיניו, ולפני ההסרטה הוא ניגש לכותל והתפלל.

הספר

של

סילבי

מה עשה השחקן יוסי כנאי כשהיה נער? השבוע, בערב-ראיונות של דן בן אמוץ, הוא גילה: "הייתי פועל-דפוס. הייתי מכין בעיקר מודעות-אבל". צילר מי אולפן עגול של הטלביזיה הישראלית כמעט והתבטלו, כאשר התברר שבמקום 50 המוזמנים שהוזמנו להשתתף בהסרטה התוכ- נית הגיעו למקום כ-400 איש, שנדחסו בי- אולפן ומנעו כל אפשרות של הסרטה. גם אחרי שהוזמנה מסטרה, אי-אפשר היה להת- חיל בצילומים. ברגע האחרון, לפני שמפיקי התוכנית כבר עמדו להחליט על ביטולה, נטל את היוזמה במאי התוכנית ראף עינבר. הוא עזב את עבודת-ההפקה שלו בקרון המיתות מחוץ לאולפן, פנה בקור רוח לקהל, תוך ניסיון לשכנעו לעזוב את המקום. דיבורו השקט השפיע ובאיחור של שעתיים ניתן היה להתחיל בהסרטה. מס-

עדתו של ג'קי רונן, מול עיריית תל-אביב, נראתה ביום השישי האחרון כחנות ספרים. היה זה כשגקי, שהוא גם מפיק ספרים, נוסף על היותו בעל מסעדה, הודיע שהעיתון נאית סינדי קשות תחתום במקום על ספרה החדש שיצא לאור. עשרות אנשים הצטופפו במקום כדי לקבל את חתימתה ה- אישית של סילבי. אחד החיצים אותו שלחה סילבי בהארג היה מכוון לעיתונאי אריה אבנרי, שכונה לצורך הכתבה אורי מירון. בין השאר כתבה סילבי שאת ספרו הראשון, ממות מתחת לחגורה, מכר אבנרי בכפה סקאלה בתל-אביב, וששם יש לו שול- חן קבוע עם סלפון לבן. כשהתיישב ה- שבוע אבנרי בטקאלה, ניגש אליו המלצר ו- הציע לו לקנות ספר חדש. היה זה ספרה של סילבי, ובו גם הכתבה על אבנרי. כשהזר השבוע הוזר הכושי-יהודי-ישראלי דוב סאבטו לארץ, לא הכיר אותו אפילו אמרגנו, שבא לקבל את פניו בנמל-התעופה. סאבטו ירד מהמטוס כשעל ראשו פיאה בלוגית ארוכה, ולגופו גלימה צבעונית. ה- אמרגן, מיכאל פלד, שחיפש אותו בנמל- התעופה ונואש — ניגש אליו לאחר היסוס ושאל באנגלית: "אולי את מכירה במקרה זמר כושי אחד... דוב סאבטו?...". לא, אני לא מכירה. תשאל את מיקי פלד, הוא בטח יודע", ענה סאבטו והסיר את המיאה.

פסוקי השבוע

- שר החינוך והתרבות זלמן ארן: "המורים הכירו במדינה ובמוסדו- תיה, פרט למשרד החינוך!"
- איש הביטחון מרדכי רחמים, עי ראשי-הממשלה גולדה מאיר: "אשה חביבה מאד."
- דובר ממשלת פין הקומוניס- מית, בעיקבות תקרית-הדמים בשבוע ש- עבר בין כוחות סיניים וסובייטיים, בסבי- בות האי דאמאסקי: "נקרע לגזרים כל רוסי שיעז לפלוש לאדמתנו."
- העיתון הסובייטי, "פראבדה": "גבולות ברית-המועצות קדושים, ואין להפר אותם."

החובות

של

מרים

ראש-הממשלה. ללא תמורה, ותקבל את הפנסיה. בחייו הציבוריים היה לוי אשכול, כי שר האוצר וכראש-הממשלה, אחראי ל- תוכנונים שעסקו בהרבה מיליארדים של לירות. בחייו הפרטיים הוא לא התעניין כלל בכסף. כשהיה לו — היה מוציא: וכשלא היה לו — היה לוה. מעולם לא חישב חשבונות ולא ידע כמה יש לו ר כמה אין לו. הוא היה עסוק בדברים אחרים. קשה להאשים אותו.

"יש לה פנסיה בטוחה." "יש לה דירה, והיא לוקחת שיעורי נהיגה במכונית." "לא חסר לה שום דבר." כך ריננו מכירה של מרים אשכול. אך האמת שונה במיקצת. לוי אשכול הוריש להעיתון אלפי לירות חובות. את הדירה שברחוב רשב"א בירוש- לים, עליה סיפרו כי השאיר לה, קנתה מרים בתכנוניתיה, מעבודתה כספרנית בכנסת. הדירה מושכרת ורובצים עליה עדיין חובות. מרים, שהמשיכה לעבוד עד לפני מות בעלה, נמצאת במצב לא-נורא. לפי חוקי

חדש בתיאטרון

שמואל (בתיאטרון הבימה)
הוא מחזהו החדש של **יגאל מוסרי**
נזון, המומחה מספר 1 של ישראל
לכתיבה על נושאים אקטואליים. הפי-
עם הוא חיבר מסכת על אחד שמי-
שון, שהתעורר במלחמת ששת-ה-
ימים, לא לפני שאחיו דויד ויונתן,
נהרגו, הראשון במלחמת 48, וה-
שני במלחמת 56.

הבמאי, **דויד לוי**, התייחס ב-
שיא הרציונות לחומר שהגיש לו
מוסינזון, וניסה לעשות ממנו תיאטר-
רונ. הוא בנה את ההצגה בסינזון
שמוזן אבד עליו הכלל. הבמה
ריקה מכל תפאורה, הזרקורים, ה-
תזמורת והלחשנית (!) גלויים ל-
קהל. השחקנים נכנסים, מתיישבים
על כסאות, וכל אחד קם ומנסה ל-
שחק כשמיני תורה, לפני ואחרי-
כן, הוא יושב בצד, נהנה מעישון
מקטרת פרטית, וחיוכים ענקיים שו-
ספים את פניו המתמוגגות למראה
חבריו המשחקים לפניו. אילו ה-
בימוי היה פחות בומבסטי, יתכן
שרגעי המשחק המשכנעים של
אברהם בן-יוסף ו**ליאור ייני**
היו נוגעים יותר לצופים.
דיבורים על אלוהים באמבוס, ו-
על לטאה באמצע קרב, אינם תח-
ליף לפיוס, ועברית עילגת בפיו של
קומיקאי מוכשר כ**בני עמרני**, לא
היו מצחיקים, אפילו בקומדיה כמו
עליזה מורתי.

לא עלידי בראסאס אלא עלידי אחרים, כמו
אראגון או **פול פור**. **יוסי בנאי** אסף
כ-20 יצירות קטנות של הסרובאדור המי-
שופס, החליף את הגיטרות בתזמורת, הר-
סיף קיטעי קישור משעשעים, תאורה ביי-
מתית ומיקרופונים מכחלים היטב; ולסניני
ערב מבדר של שחקן-פיומונאי מלוטש
ופיקח.

הזן, דויד (תיאטרון גודיק)
הוא מחזמר בינוני, שמלבד מגינה אחת או
שתיים, כימטס ואי-אפשר לזכור ממנו דבר.
מה שאפשר לזכור כן היא מקצועיות ההפי-
קה (חילופי התפאורה הענקית, התזמורת
המשיבחת) ובמיוחד הופעתה של **חנה**
מרון. בשביל שחקנית מהתיאטרון הקאמרי,
מגיע לה בפירוש פרס, על ההשתללות
המסוגנת שלה, שזוהי תרכוש לה מערי-

ג'אז פלום

צים חדשים, העשויים לשוב ולראותה במי-
חזה קצת יותר רציני.

תערוכות

יגאל תומרקין מבט בחללית
אפשר להשיג כאן הכל: לבבות שתולים,
רופאים משתילים, מארלין מונרו, דברים
נוצצים שאינם זהב, אלא ברוזה, וסתם חפי-
צים לא נוצצים מפלאסטיק, או ברזל יצוק
בצורות שונות ומשונות, מאניקנים לחלו-
נות ראווה, ובתוכם ברגים, מסמרים ואפילו
צבת להוצאתם. חוץ מכמה מזלגות ובשר
עגל יצוק מברונזה אין כל חדש באיטליו
של תומרקין, אשר לא לחינם קורא ל-
תערוכתו: "פורטרט של אמן קצב צעיר".

בגלריה לייסהיבוב מציג
הפסל הוותיק **אהרון פריבר** סלים
אנטומיים רבי קומפוזיציות, שהם בחלקם
אבסטרקט אימפרסיוניסטי מסוגנן, המצט-
יין פחות ביופיו מפסליו האנטומיים.

★ אפשר לראות
★ רצון לראות
*** חובה לראות
● לא כדאי לראות

הוליווד

סרטים חדשים

שעת הזאבים (פריס, תל-אביב) אינ-
גמר ברגמן חוזר אלינו שוב, הפעם עם
הזיות חזיונות ופחדים של אמן צעיר, בנוף
חשוף ומבודד, עם שחקנים ידועים כמקס
פון-סידוב, אינגריד טולין, ליב אולמן.

הקולונל האמריקני (תל-אביב, תל-אביב)
על מלחמותיו של הגנרל קסטר ותרומו
לחיסול חלק גדול מהאינדיאנים של אמריקה,
וחלק גדול מהצבא של אמריקה, נעשה כבר
מספר לא מבוטל של סרטים. זהו רק אחד
מהם, ולא הטוב שבהם. הבמאי: סם ונאמי-
קרי. השחקנים: סיים פיקנס ויין מאגנדר,
ועוד שמות לא ידועים מהסוג הזה.

הקפיצה מעד חומת ברלין (מוגרבי,
תל-אביב) אלקה זימר כבר הראתה את ה-
פרצוף חסר ההבעה שלה. בקומדיה הנוכחית
על הרפתקנית מורה ברלינית, המנסה לעבור
למערב, היא מראה דברים אחרים, שעל
מידת ההבעה שבהם אפשר להתווכח.

סרטים אחרים

הספינאי (חג, תל-אביב) קורי-
איים לו מערבון ספגטי, על שם ארץ מוצאו,
אבל הוא בכלל לא צמחוני. זהו מערבון
קלאסי, קשוח, עם טובים ורעים, עם צדק
מנצח, עם עלילה מלאת פעילות, לא נופל
מהטוב הרע והמכוער.

תינוקה שד רזומרי (אלנבי,
תל-אביב) אחירת כתח ובלהות בסרט על
נערה (מיה פאר) העומדת ללדת תינוק
לשטן. סרט התופס את האדם בגרון, ומ-
ערבב עליו את מושגי-המציאות והעל-
מציאות שלו.

בידור

חדש בבידור

להקת המחול **ג'אז פלום**, הסתחררה
מהצלחתה היחסית במסגרת הטלוויזיה הי-
שראליית, ועתה, לאחר ההילה הטלוויזיונית

חגיגות 75 שנה ל-Philco

מחזירים כסף

במסגרת יובל ה-75 ל-"פילקו"
יקבל כל קונה **אצלנו**
מכונת כביסה או טלויזיה
ממוצרי "פילקו", תלוש
המזכה את בעליו
בהשתתפות בהגרלה בה
יוחזרו סכום הקניה במלואו
לחמשה זוכים.

סלון סוכני מרכזי

תל-אביב רח' ב'יהודה 32 **בני אל על**
טלפון 58512, — חניה ללא תשלום בחניון אל על

**בנות
והמזאה
המלה
טוס
ארקיע**

למצדה

**בימים ראשון וחמישי
משדה דב**

פרטים — ארקיע
ואצל כל סוכני הנסיעות בארץ

במדינה

לשון

לכת

באורדום

הסרגל, פרצוף של ובלטה, הלך עם צני טוריוני כשהבראסו הרים אותם. משפט זה פירושו בעברית פשוטה: הגנב, שהחברה לא אוהבים אותו, היה בחברה בחורה מכוערת כאשר נתפס על ידי השוטרים הצבאי.

אבל הביטויים הכלולים במשפט זה הם מהמקובלים כיום בסלנג של חיילי צה"ל, סטודנטים ונוער ישראלי בערים ובקיבוצים. אלי גל (21), שעבד במשך שלוש שנים ב"גלי צה"ל ובמחנה, ניצל את מגעיו עם חיילים והכין לכסיקון שלם של הסלנג הישראלי המצוי ב-1969.

"כשאתה נמצא בצה"ל", מספר אלי, כיום כתב קול-ישראל, "או כבר במיפגש הראשון עם יחידת גולני, אחת יכול להבחין בסיגנון דיבור שאינו מוכר ואינו מובן מחוץ ליחיד. דה, החל ב"טיטור" (נאום ארוך) וכלה ב"מב"ס" (מטומס בסיסי).

לכל יחידה בצה"ל יש כמעט הסלנג היי אופייני שלה, השאוב מההוי המיוחד שלה. אם בחיל-השריון מכנים בחורה מכוערת בשם "צוטוריונית", הרי בחיל-הים מדביקים לה את הכינוי "מרוזה".

אבל חיילי צה"ל משתחררים והם מביאים עימם אל הרחוב האזרחי את הסלנג שלהם. לפעמים הוא מאבד את משמעותו הראשונית, אבל סלנג טוב נקלט תמיד.

הביטוי "לכת באורדום" נפוץ כיום במובן "לעשן חשיש". בתל-אביב אפילו קיים כבר מועדון-לילה המכונה בשם "האורדום היי צהובי". אבל מקורו של הביטוי הוא בשם הערבי של נהר הירדן — אורדון. חיילי צה"ל בביקעת הירדן המציאו ביטוי "לכת באורדון", שפירושו "ללכת לחצות את ה"ירדן". ברחוב קיבל הביטוי משמעות אחרת לגמרי.

סלנגאי גל

הבראסו הרים צנטוריונית

יידן". ברחוב קיבל הביטוי משמעות אחרת לגמרי.

"בקשתך נדחתה!" "סלנג נוצר ב"דרך כלל בחברה צעירה", מצטט אלי את הי פרופסור לבלשנות חיים רבין מהאוניברסיטה העברית בירושלים, "בעיקר בתנאים של מתח ולחץ, בהם נמצאים בעיקר סטודנטים וחילים". כל מלחמה הולידה את הסלנג שלה. מלחמת ששת-הימים והמלחמה בטרור המציאו סלנג משלהם.

"אדישיסטיים" הם ערבים המשתפים פעור לה עם המימשל הצבאי. "שיפור" נקרא הי צרור הראשון שתוקעים במארב לחילית חבלנים. "מועפפים" הוא הכינוי לאנשי הי סירות בצה"ל, העולים על מוקשים.

"גביא" זה אחד שהולך לבחלה-המערבי, מוציא פתקים עם בקשות שהוכנסו אל בין האבנים ורושם עליהם: "בקשתך נדחתה". "שפסו" זה אחד שמעלה סף מרוב ביצוע למופת של פקודות, ואילו "מסתבן" הוא משתמש.

"פרפר" נקרא חייל הבורר לחופשות בלתי חוקיות. וזה שאינו מעז להגיע לדרגת פר-פר נשאר "גולם".

לסטודנטים באוניברסיטה יש סלנג משל-הם. "שינקין" הוא כינוי למי שחטרו שר-ניים בפיו — שן כן שן לא; "סבאבה" הוא המונח האוניברסיטאי לתענוג ו"לקפטר" פירושו לבלות בקפטריה.

באחת הפקולטות שמע אלי גל מפי סטור-דנט סלנג מקורי ביותר, "שמולביץ" — אחד שמפספס הרבה; "רחמולוביץ" —

רתחון: "ציון" — פספסן. מה פירוש הסלנג הזה? שאל גל. "אין פירוש", השיב לו הסטודנט, "אלה שמות המרצים שלנו".

עסקים

בונים

והורסים

לפני שנה נפתח בתל-אביב מרכז הכדורת הראשון, אורן באולינג, שמייד עם פתיחתו הפך למרכז ספורט בידורי וחברתי. מדי ערב מצטופפים במקום עשרות צעירים הי מגלגלים כדורים לעבר שורות חיילי עץ. לאחרונה הצטרפו גם שלטונות האוצר אל משחקי הבאולינג, אלא שבכדוריהם הם איימו להפיל לא את חיילי העץ כי אם את בעלי המפעל.

כאשר ניסה איש העסקים הישראלי יצחק עורסיני לשכנע את חברת טון באולינג הבינלאומית להקים סניף בישראל, היה עליו להוכיח לה שרקמת העסק בישראל היא כדאית. משרד עורר-היון יעקב סלומון ערך עבורו בשנת 1966 סקר שהוכיח כי אומנם תשלום הקנית מרכז באולינג בחל-

מנהל עורסיני

האוצר משתתף במישוק

אביב. אולם כאשר נערך הסקר עדיין לא היה קיים בישראל מס שירותים. המשקיעים הזרים השקיעו מכספם בעסק ועורסיני עצמו המנהל את אורן באולינג רכש 20% מהמניות. זבל זמן קצר אחרי שפתח את העסק שובשו כל תחשיביו. הוטל עליו לשלם 10% מפדיון קופת הי באולינג כמס שירותים.

ספורט או בידור? "באף מקום ב"עולם לא משלמים מס כזה", נרגז עורסיני. "באולינג זה ספורט ולא בידור. שום ענף ספורט בארץ לא משלם מס שירותים. יש לנו אישור מרשות-הספורט הממשלתית הי מכירה בכדורת כספורט, כמו כל ספורט אחר. עיריית תל-אביב גם כן רצתה לגבות מאיתנו מס בשיעור 10%, אבל ביטלה אותו אחרי שהוכחנו לה שבאולינג זה ספורט". עשינו מאזן שנתי, מספר עורסיני, "והתברר לנו שאם החברה תיאלץ לשלם מס-שירותים היא תצא בהפסד. משקיעי החוץ כבר החליטו שאם יצטרכו לשלם את המס הם יסגרו את העסק ויעבירו אותו לארץ אחרת".

המעניין הוא שאורן באולינג הוכר כ"מפעל מאושר. הממשלה עודדה את מש-קיעי-החוץ להשקיע מכספם בארץ ולהקים את המרכז תל-אביבי. אותה ממשלה עור-שה עתה כדי לחסל את המפעל.

בלשים

גידלתי ורוממתי

כאשר פרש עמוס בן-גוריון משירותו כ"משטרת ישראל, ראו עצמם מספר קצינים כחיבי פרישה אף הם. היתה זו צמרת מדור-הבילוש המרכזי במטה מחוז תל-אביב, וב"ראשו — סגן-ניצב שלום ירקוני, מפקד הי מדור. הם הקימו משרד-חקירות פרטי בשם מודיעין אזרחי.

בזכות עבודה מאומצת, ובעיקר בזכות הי קשרים המצויינים שיצר עבורם עמוס בן-גוריון, הצליחו הקצינים המשותחרים להפוך (המשך בעמוד 35)

TISSOT PR 516

מבצע פרסים ענק
"מיום עם מיסו לשוייץ" מס. 7

פרס ראשון: מכונת פיאט 124
(כא כולל מיסים)
פרס שני: 6 פרסי טיסה לשוייץ
בסילוני אל-על
פרס שלישי: 10 פרסי שעון טיסו
פרסים בחנויות המובחרות

20116

הדגמים שונים האיכות אחת

**באיכות, בשרות,
בקליטה ובקול**
טלוויזית Metz
העל הכל !!!

הסוכן והיבואן בישראל: "רלפו" (ישראל) בע"מ. המכירה בסיטונות: רח' אבן גבירול 49 ת"א, טל: 227365
מפיץ לאזור הצפון: זאב כחנא בע"מ, רח' סירקין 10 חיפה טל. 67067

ספרים

על ירושלים,

בהבנה

לפתחו של בור (מאת לוי יצחק הירושלמי, חוצאת אור, 152 עמודים).

לוי יצחק הירושלמי (42) הוא יליד שכונת מאה שערים, בן למשפחת רבנים מפורסמים, ודור שביעי בירושלים. על כן הוא מטיב לכתוב באהבה על החיי נעוריו. אבל השנים בהן גדל מחוץ לשכונה הן סגורה מאפשרות לו גם לראות את נקודות החושך בחיי החברה הזאת.

כפי שהוא מטיב לעשות בסיפור בפתחו של בור, ששמו מתנוסס על הספר כולו: מעבר לשער היתר רפת. מעבר לרפת — בור. סמוכים היו זה לזה, כימעט צמיר דים. אך כל אחד מהם היה עולם בפני עצמו. בתוך השער פנימה התגוררו בני אדם. ברפת מצאו מחסה פרות — וערבים. לערבי קראו עבר, והוא היה הגוי של שבת של השכונה החרדית. הוא חי עם

סופר הירושלמי

מדברים בערבית לערבים דוברי אידיש.

אשתו וילדיו ברפת, ולא היה איש שלא הכירו. יום אחד היה שולש יריות ב' כניסה לשכונה. עבר נמצא הרג — קורבן מיקרי של יהודים, שביקשו נקום דם יהודים, שנרצחו בידי טוריסטים ערבים. "זו דרכה על מלחמה. כדורים תועים" טועים — בכל צד. טובים וישרים נופלים — מכל צד. זו דרכה של נקמה. היא מחיטאה את המטרה."

במשפט זה מקופלת השקפת-עולמו של הירושלמי, כפי שניקן אותה מן החברה של היישוב הוותיק — זה שחי, התקוטט וסחר בצד ערבים; ואשר דיבר עברית עם ערבים שהתעקשו להשיב לו דווקא באידיש.

בת המרתף. רחל, גיבורת החרפה, נולדה להורים עניים מרודים, אשר גרו במרתף. תושבי השכונה בוו להם — על עוניהם. רק בשעות הערב היתה רחל הפעוטה יוצאת עם אמא, לקנות שירים בשוק. מש' התבגרה, נישא אותה הילדים מהבית. הם לא רצו לשחק עם הבת מהמרתף. למולה מצאה עבודה כשופטת-כלים בבית-קפה. מעבידה התייחסו אליה כאל אדם, עורו לה להירשם לשיעורי-ערב; אך בשכונה הצביעו עליה כעל "המשרתת בבית-הקפה של האנגלים."

לילה אחד, שעה שהאם חיתכה לשוב בתה מהעבודה, הגיעו אליה צעקות של "פרוצה! פרוצה!" ומיד הופיעה רחל בריצה מבוהלת, כששני אברכים ורודפים אחריה. כל חטאה היה, שבחור מחוץ ל' שכונה לווה אותה הביתה. במשך כל הלילה בכתה, וכאשר יצאה בבוקר לעבודה המתינו לה נציגי השכונה הנוצמים — נשים, גברים וטף — שצעקו אחריה ב' מקהלה: "פרוצה! אין לך מקום בתוכנו!" היא יצאה ולא חזרה. עקבותיה נעלמו, עד שיום אחד הגיעה אל המרתף הודעה מעיר אחרת, שקראה להורים לבוא לראות את בתם. בהגיעם לכתובת שצויינה הובילו אותם שני גברים לחדר. מרים היתה מוגתת על הרצפה, מכוסה בסדין לכן.

במדינה

(המשך מעמוד 29)

את המשרד למצליח ביותר בארץ. הם סיפקו קציני ביטחון לכל המפעלים הגדולים בארץ, מאתא ועד תנובה, ערכו את כל החקירות הפרטיות הדרושות לאותם מפעלים, למן חקירת מצבו הכספי של יקוח ועד לחקירות על יושרם של מועמדים לקבלת משרות.

הכספים זרמו בקצב כה קדחתני, עד כי לפני כחודש רכשו בעלי מודיעין אורחיו קו מת-משרדים בבניין הדרי-פנה בתל-אביב.

מוקד ברחוב סמוך. אלא שעם העברת המשרד למישיכנו המפואר, הועמדו בעלי מודיעין אורחיו בפני עובדה לא נעימה. שלוש מהנחלי מחלקות של המשרד המצליח, אנשים שחלשו כמעט על כל העבודה המיבצית של מודיעין אורח — פרשו.

לא רק פרשו, אלא פתחו בעצמם משרד חקירות פרטי בשם מוקד, ברחוב סוטיץ' ה' סמוך. אל משרדם החדש משכו עיגם לקו חות גדולים וותיקים של מודיעין אורח, כהמשביר המרכזי ואף חלק נכבד מתנובה. היו אלה אריה רון, ראש מחלקת החקירות במודיעין אורח; עורך-דין דני שפירא, מ' בכירי חוקרי המשרד; יוסי קון, קצין ה' ביטחון של המשביר המרכזי.

מפני פעילות עויינת עתידה כזו, מנסים עתה האדונים יקונו, פונקל ושרבט, בעליו של מודיעין אורח, להתגונן בהחתימם את כל עובדיהם על הצהרה סודית והתחייבות שלא לעסוק בחקירות פרטיות משך שלוש שנים מיום פרישתם ממשרד-האם. אולם את הנעשה אין להשיב, וכפי שהתבטא אחד מ' עורכי-הדין הקשורים עם שני המשרדים גם יחד: "ההצהרות הללו לא שוות את הנייר עליו הודפסו."

דרכי-אדם

חשד

של שוחד

"לא יכול להיות, אתה בטח לא מודת טוב!" אמרו פקידיו מחלקת-ההגדרה של עיריית חולון להגדסאי ישראל שוץ (70). שוץ, שעלה לארץ לפני כ-50 שנה ופרש לפנסיה ממחלקת-ההגדרה של הקיבוץ-הארצי, הגיש להם לאישור תכנית מתאימה למצאת אות של מבנה-תעשייה שנבנה כמה שנים קודם לכן. הוא כתב כי גובה המבנה הוא 4.5 מטר. אבל במחלקת ההגדרה היה רשום שגובה המבנה הוא 3.5 מטר בלבד. רק אחרי בירורים ולחצים הסתבר כי מדידותיו של שוץ היו נכונות. מחלקת ההגדרה נאלצה לאשר את תכניתו. כעבור זמן קצר סירבה אותה מחלקה להכיר ב' תכנית בניה שהוגשו לה על-ידי שוץ, תבעה שמהגדס מוסמך יגיש אותה. יבש שוץ וכתב מכתב לראש-העיר חולון, פנחס איילון, ובו כתב בין השאר: "נראה לי שבמחלקת ההגדרה החליטו להתנגק כי על שלא הייתי מוכן לשתף פעולה לטש' טוש העסק הביש היה. אינני יכול להשתתף-ר מההרגשה שיש מקום לעורר חשד של קבלת שוחד."

מרבמים את המבקר. ראש העיר חולון לא טרח להשיב למכתבו של שוץ. רק אחרי ששוץ נפגש ללא תוצאות עם מהגדס העיר, כתב לו ראש-העיר מכתב: "אני יכול רק להצטער על כי רצון טוב לעזור לאזרח הוא בחזקת טשטוש וקבלת שוחד. אני שוקל אפשרות ושומר לנו זכות הגשת תביעה נגדך על הוצאת-דיבה נגד עובדי מחלקת-ההגדרה."

שוץ לא התעצב, למרות 70 שנותיו, כתב על הפרשה למבקר-המדינה. בשכונת מבקר-המדינה לחקירת הפרשה היו לעיריית חולון הסברים אחרים כיצד הוציאה מח' לקת-ההגדרה שלה תעודת-גמר למבנה ש' מיורחיו לא תאמו את התכנית שאושרה. "מפקח הבניה מטעם העירייה, שהפסיק לעבוד בינתיים," כתב מבקר-המדינה לשוץ, "לא מסר דו"ח על הסטייה לגובה. סטייה זו הובאה לידיעת העירייה רק כאשר המ' צאת לה תכנית של המבנה."

אבל שוץ לא נרגע. "עיריית חולון רימ' תה גם את מבקר-המדינה," טען. להוכחה הציג רשיון שמספרו 330584, שהוצא בשנת 1967 לאותו מבנה-תעשייה, לפיו מסתבר שלמחלקת-ההגדרה של חולון היה ידוע על הסטייה לגובה במבנה. הוא עצמו לא יכול היה להינות מההכ' רה בצדקתו. כי בינתיים יצא חוק לפיו אין העיריות יכולות לקבל יותר תכניות של הגדסאים שאינם מהגדסים.

JACOB ORI-
AKON BERMAN
PRESENT

יעקב אורי-
אהרון ברמן
מציגים

תכנית מלהיבה ומרתקת

- * האבקות סומו
- * אמני קאראטה
- * בלט יפני

להטוטנים, מוקיונים, סוסים, פילים, אריות, תוכים, "יונים וניצים" ועוד...

ב"ככר המדינה" ת"א

ממוצ"ש 29.3 ב' 6.54 וב' 9.15
יום ב' 4.30 וב' 8.30

לוח ההופעות לשבוע פסח:

יום ה', מוצאי-חג, 3.4, ב' 5.45—9.15
יום ו', 4.4, ב' 11.00—2.45
מוצ"ש, 5.4, ב' 6.45—9.15
יום א', 6.4, ב' 11.00—4.30
יום ב', 7.4, ב' 11.00—4.30
יום ג', 8.4, ב' 11.00 לפנה"צ, 2.45 אחה"צ
יום ד', מוצאי-חג, 9.4, ב' 6.45—9.15

כרטיסים: "כנף", "שרותרון", בכל המשרדים בעיר ובקופות הקרקס מ' 10 בבקר. * משרדי הקרקס: תל-אביב, פינסקר 19, טל. 59955, 59376

סרסום בלקין

ויצו ירושלים

נשאר מספר מקומות פנויים בקורס למטפלות מוסמכות שנפתח זה עתה בבית התינוקות ומרכז לילד של ויצ'ו בירושלים. מתקבלות מועמדות מגיל 16 ומעלה. ההשכלה הנדרשת 10 כחות. התלמידות מקבלות בתקופת למודיהן דיוור, כלכלה, בגדי עבודה ודמי כיס. ההרשמה במשרד בית הספר בבית-הכרם ירושלים.

SCHAUB

הטלוויזיה הטובה בעולם!

LORENZ

SONY

יש לי

רשמי קול-טלוויזיות-טרנזיסטורים מעובדות סטנדרטיות

העולם הזה

לולה ט וולה ט

ברגע האחרון מנסים מארגני פסטיבל הזמר השביעי להציל אותו מכישלון חרוץ!

מארגני פסטיבאל-הזמר השביעי היו אובדי-עצות. מתוך כ-700 פיומונים ש- נשלחו לתחרות, לא מצא חבר השופטים אפילו חצי תריסר שידיו ראויים להשמעה

החובבים לא שווים!

ביום-העצמאות הקרוב. המעמד החגיגי כולו היה קרוב לפשיטת-רגל.

ואז הגה משהו את הרעיון הגדול: מדוע שלא נערוץ פסטיבאל-זמר באותה מתכונת בה הוא נערך במקומות אחרים בעולם? במקום לפנות לחובבים, ולסמוך על הגט — הבה נזמין פיומונים אצל כותבים ומלחינים מיקצועיים.

כך נולד, זו הפעם הראשונה בתולדות פסטיבאל-הזמר הישראליים — פסטיבאל מיקצועי, אשר פרט לרמתו המובטחת, יש

הפסטיבל שבו נולד השיר „ירושלים של זהב“

לטנו להביא בפני קוראי המדור את הישימה האכסלוסיבית של הלהיטים שי- יושמעו בפסטיבאל, ואשר יתפרסמו רשמית רק בערב התחרות:

הנאמנה ביותר לטענתה באה לפני שנתיים, כאשר ירושלים של זהב, שהושר מחוץ לתחרות, הפך ללהיט הגדול ביותר מאז קום המדינה.

בו משום התגשמות משאלותיהם של לא מעט מלחינים ופיומונאים ישראליים. אלה סברו, ובצדק, כי במתכונת הקודמת קופח חלקם של העושים במלאכה משך כל ימות השנה.

אחת הלוחמות הבולטות ביותר למען עריכת פסטיבאל-זמר מיקצועי, היתה נעמי שמר. „זה מגוחך“, אמרה, „שדווקא בערב חגיגי זה של הזמר הישראלי, לא יהיה חלק לפיומונאים המיקצועיים.“ ההוכחה

שוקת שבורה ומירון כפול

ע? כן, כאשר גילו מארגני הפסטיבאל, כי נותרו לפני שוקת שבורה, מיהרו לפנות אל המלחינים והפיומונאים המיקצועיים. תנאייהם היו כאלה: כל מלחין יכול להגיש מנגינה אחת. כל כותב מילים יכול לכתוב שני פיומונים. המלחין הוא הבוחר לו את הפיומונאי ושניהם בוחרים את האמן שיבצע את הפיומון.

מובן שברגע בו ניתן האות החל מרוץ כפול: כל מלחין ביקש להשיג את כותב המילים הטוב ביותר, לדעתו, ושניהם יחד המשיכו במרוץ להשגת הזמר או הזמרת הטובים ביותר, לדעתם.

כדי לתת לפסטיבאל אופי של תחרות הוגנת, החליטו מארגניו שלא לפרסם את שמות הפיומונים, ואת שמות מחבריהם, אלא מר חנוך חסון, מפקד הפסטיבאל השנה: „אנו רוצים לתת סיכוי שדה לכל מלחין ולכל פיומונאי. לכן התחמנו כל זמר וכל מחבר על הצהרת סידורית, לפיה אסור להם לגלות לאיש את שמות הפיומונים ושמות מחבריהם...“

למרות שאין גישה זו נהוגה או מקובלת באף פסטיבאל-זמר בעולם, סבור עורך מדור לוחט ולהיט כי יש הגיון בהחלטה. לפחות במה שנוגע לחיסוי שמות מחברי הפיומונים. כי בדרך זו לא יושפע הקהל משמו של מלחין פופולארי, ויבטל, בתת הכרתו, פיוז מון טוב של מלחין שקרן ירדה. אולם יחד עם זאת אנו סבורים שאין כל טעם להסתיר את שמות הפיומונים ואת שמות האמנים שיבצעו אותם. על כן החי

הרשימה הסודית של להיטי המחר

יהורם גאון — בלאזה (על חובש ופצוע); עץ האלון; ירח מלא. **אריק אינשטיין** — פראג. **אבי טולר** — דאנו. **ברוך חזרה**; את הרוח. **רבי קה זוהר** — על טפיו יביא. **אלבי סנדרה** — שיר ערש 1969. **אילנית** — שיר בארבעה בתים. **ערנה גורן** — **קובי רכט** — מכתבי אהבה. **הי פריברום** — בהר הגלבוע. **יגאל בשן** — על גל האבן הלבנה.

רשימה זו אינה ערוכה באותו סדר בה יושמעו הפיומונים בערב החגיגי. לפני תחילת הפסטיבאל תערך הגרלה, ובה ייקבע סדר השמעת הפיומונים. הפרסים שנקבעו הם 1500 לירות לפיומון שיוכה במקום הראשון, 1000 לירות למקום השני ו-500 לירות למקום השלישי. הפרס מתחלק בין כותבי המילים והמנגינה. חיידוש נוסף שיוכנס לפסטיבאל הנוכחי, הוא פתיחת מקומות הצבעה נוספים. פרט ל-3000 האנשים שימלאו את אולם בנייני האומה, יועבר השידור לחמישה מקומות ישוב בארץ: לכפר מסריק, לקיבוץ מיעמי, למושב העולים ישעי, לאולפן עקיבא ב' נתניה ולכפר הנוער בן שמן. גם במקומות אלה יצביעו מאזינים, ותוצאות הצבעתם יצטרפו למניין הקולות הכללי. פסטיבאל-הזמר של השנה הוא, עלי-כן, רב חשיבות לא רק בשל מעמדו הלאומי, אלא גם משום שהוא ימשש קריטריון לעצם המתכונת בה יערכו פסטיבאל-הזמר בעתיד.

הכבאית שהציתה את המיצעד

תמי ג'ונס

במפקדת מכבי-האש שבעיר מולדתה. כמו בכל הסיפורים על יטורי-הדרן לעולם הי- שעשועים, כך גם תמי חסכה פרוטה לפרו- טה — או פאני לפאני — כדי להגיע ללונד- דון הגדולה ולבקש מבחני-קול אצל אמרג- נים שונים.

עד שלבסוף הסכים אחד האמרגנים לקחת אותה תחת חסותו. קודם-כל דאג שתצטלם בתמונת פירסומת יחד עם תום ג'ונס. זה עוזר לפופולאריות. אחרי-כן דאג שתקליט פיומון הנקרא שלום, והמספר על יהודים וערבים. אין ספק שליוזמת השלום של תמי מובטחים אצלנו הרבה יותר אוהדים מאשר לכל יוזמת-שלום אחרת.

קוראים לה תמי ג'ונס, ולמי ששם זה, במין זכר, מוכר מאיזשהו מקום, נוסף שזה איננו המכנה המשותף היחיד בין תמי ג'ונס לבין תום ג'ונס. כמו תום, כך גם תמי היא ילידת וולס שבבריטניה. היא תגיע אלינו בעוד שבוע- עות אחדים כדי לקיים כאן הופעות. פיוזמי- ניה כבר מציתים באנגליה זנבות המיצעדים. עד לפני שנה היתה תמי (21) מרכזנית

...השווים" בחדר נעול

תוכנית שלמה של פזמונים מכין בימים אלה **אבי טולידנו**. התוכנית תכלול, פרט לפזמונים מתוך תקליטיו, גם שורת חקירות של זמרים צרפתיים. **אפי נצר** מקבל בזמן האחרון מכתבים רבים ממעריצות. בין השאר יש כאלה הכותבות שהן מעריצות את הקול שלו, בלהיטיו האחרונים. אפי — שאיננו מקליט פזמונים סולו — מוטרד בשל כך מאוד. "אני משתגע לדעת עם מי הן מחליטות אותי", הוא אומר. "אם תשמעו בקרוב על להפסקת ישראלית במתכונת חדשה לגמרי, הנקראת **זוהר השביעי**, תזכרו שקראתם עליה לראשונה כאן. את הלהקה הקים המחזאי **זוהר לוי**, עם הסולן **דוד יפרח**, לשעבר חבר להקת האריות. אם תראו לי מלחינה יותר מוכשרת ויותר תמימה מ**נורית הירש** — אני בולע שלושה תקליטים. חברי להקת השווים גורמים לא מעט כאב-ראש לבעל מלון בול, בו הם שוהים. אומר סקיד הקבלה: "בדרך כלל אני לא יודע באיזו שעה בבוקר הם מתעוררים. אבל כשאני מקבל צילצול ואחד מהם מודיע לי לבוא לחלץ אותו כשום שהחברים שלו ועלו אותו בחדר — אני יודע שגם קמו מהשינה...". עד סוף השבוע שעבר לא היה ברור אם **יהורם גאון** יוכל להשתתף בפסטיבל הזמר, משום שהיה צריך להיות נוכח באותו יום בהקרנת הבכורה של כל ממזר מלך בני-יורק. ברגע האחרון הצליח יהורם לדחות את נקיטתו למחרת יום-העצמאות והוא ישתתף בפסטיבל. **חווה אלברשטיין** דחתה הצעה להופיע בפסטיבל-הזמר משום שלדבריה איננה מסוגלת לעמוד במחח הנפשי של המעמד. אם לא שמעוהם זמן רב על **צחי ויעל**, יש סיכוי שלא חשמו עליהם עוד 50 יום. הם יוצאים לסיבוב הופעות באמריקה הדרומית.

בשיניים ובציפורניים...

היה כישלון. עתה כתב אלן פזמון חדש לפול, ושמו השלום האחרון. והנה, עוד בטרם נגש פול להקליט, התקשר עימו אלן והודיע כי הוא מבטל את הסכמתו, משום שהיא מעוניין להקליט את הפזמון בעצמו.

"הולמסטי פזמון זה מוכרח להיות להיט, ולכן אני לא מוכן לחת אותו לאף אחד אחר. אני בעצמי רוצה לעשות ממנו כסף", אמר אלן. "חוקי מזה, הגיע הזמן שפול יהיה עצמאי, ויחבר לבד את החומר שלו. אני לא מוכן לתת לו פזמונים טובים, ומאידך גם אינני רוצה להשתמש בו כפחז'ו".

"וכן שאני מיניתי אותו לראש הלהקה, ואף פרסתי את חסותי עליו. אבל כל דבר יש גבול ואני חושש שפול יאלץ ללמוד את הכל בדרך הקשה, ממש כמו שעשו רבים אחרים לפניו...". עכשיו נחשו מי מתפלל בכל ליבו ל-כישלון הפזמון?

מלחמת ההצלחה בעולם הפזמונים היא מלחמה בשיניים ובציפורניים. החיפושים אחר להיטים טובים נמשכים יום ולילה, וכל מי שהצליח להפוס אחד כזה — אינו מניח לו לחמוק מבין אצבעותיו. הנה לדוגמה אלן פרייס. לפני כשנה פרש אלן מלהקת היתו שלו ומינה במ' קומו את פול ויל' יאמס לעמוד ברא' שה. אולם בכך לא סיים את תפקידו. מהיום בו קיבל פול את ראשות הלהקה, השתדל אלן לסייע לו ככל אשר היה ביכולתו.

אלן פרייס

לפני פחות מחצי שנה כתב אלן לפול פזמון אשר נקרא **סדי הערמומית**. או' לם הפזמון הזה

עשרת הלוהטים

6. גברתי הקטנה — המרמלאדה (סי. בי. אס.)	זהו דרוג עשרת הלוהטים הנמכרים ביותר השבוע:
7. דרך בלקברי — החנוכה (טרנסולנה)	1. צ'ואי צ'ואי — אהויו אקספרס (בודהה)
8. שני ותילתן — טובי גיימס והשוג' דלס (רוג'ס)	2. בום פאם — אריס סאן (א. ז. ה.)
9. ברכות, ברכות — השווים (פרזינט)	3. רקוד לצולי המוסיקה — סלי ומשפחת סטון (סי. בי. אס.)
10. לעולם לא אעובד — ניקול קוראזי (חד ארצי)	4. עורדיני נורית — היסודות (התקליט)
	5. רחמים — דואגי (התקליט)

חידון הבדלים

ייתכן ולא תצליחו לזהות את הלהקה המופיעה לפניכם, אולם אם תתאמצו תוכלו לזהות לפחות 6 הבדלים בין הצוירים. בין המזהים נכונה יוגרלו שלושה תקליטים מארכיבינון, מתנת חברת "פאקס", מתרונות יש לשלוח ל"לוהט ולהיט", ת.ד. 136 תליאביב עד ל-2.4.69.

שמואל צמח מציג:

אליל: הנוער העולמי

רק 10 ימים בישראל עם תזמורתו מכירת הכרטיסים החלה

תל-אביב, 7 באפריל, היכל התרבות

חיפה — 20 באפריל — הופעה יחידה לכל הסביבה בבית יד למגינים בנגור; **ירושלים** — 12 באפריל — בניני האומה; **נתניה** — 10 באפריל — אולם שרון; **כארישכע** — 11 באפריל — אולם קרן; **רחובות** — 12 באפריל — בית העם; **חולון** — 15 באפריל — קולנוע רינה; **גבעתיים** — 18 באפריל — קולנוע נוגה; **קרית-גת** — 9 באפריל — אולם העשור; **דימונה** — 16 באפריל — קולנוע אילת; **קרית-ביאליק** — 19 באפריל — סביון.

כרטיסים:

בתל-אביב — משרדי רוקוקו, לאן; חיפה (נגור) — מכבי, גרבר; ירושלים — לאן הערב, כהנא; באר המקומות — במשרדים המקומיים.

החשבון שלנו פשוט!

אנחנו, כלומר — "סלון מרכזי" בבית "אלי" בתל-אביב, יכולים להרשות לעצמנו מה שאחרים אינם יכולים לעשות כך. אנו יכולים להתמודד במחירים כיון שהמחזור שלנו הוא כה גדול, שמתיר לנו אפשרות להסתפק במעט.

לא בכדי הגענו למצב שאנחנו היסלון הגדול ביותר בארץ למכונות כביסה, מקלטי טלוויזיה וכלי בית. הגענו לכך עקב העובדה שצחת היעובדים שלנו הינו מקצועי ואף השתלם בידע חשמלי-אלקטרוני;

עצותינו עניינות, שרותיו אדיבים ומימינים.

ב"סלון מרכזי" בבית "אלי" מצויים כל הדגמים והסוגים של מכונות כביסה וטלוויזיה מתוצרת מקומית ומתוצרת חוץ, כך שבבואך אלינו אתה מוצא כל אשר תחפש, וחזקה אפילו להדגמה מעשית.

בקרוב ב"סלון מרכזי" בבית "אלי" בתל-אביב, תהנו ממתנה יום בחניון בנין "אלי", חהנו מקניה טובה וכדאית ותצטרפו אל רבבות לקוחותינו השומרים לנו אמונים ושאונו עומדים לשירותם.

עולם האשה

בסך-הכל שתי מטפחות פירחוי ניות והרבה קשרים ושרשרות. זה בשביל הים — אבל רק לי- שיוות. יש להסיר לפני הרחצה.

תלוי וגלוי

אם חשבת שהמיני הוא כבר סוף העולם, ויותר גבוה ממנו לא ייתכן — מוכיחה האופנה האחרונה של אירופה, שטעית: השמלה שב- חצולם — אם אפשר לקרוא לה כך — איננה יצירה של היפי שטוף T.O.L: היא מוצעת ליפופיות היבשת בכל הרצינות. הדגש הוא על השרשרות, לא האריג. השנה יהיה הכל מכוסה שרשרות ומחרוזות: הצוואר, המותניים, הקרסוליים — אפילו הביקיני. האף, בינתיים, יישאר ללא טבעת.

השרשרות תשמשנה לא רק ללבוש, אלא גם כתכשי- טים: בנות חוגי-הסילון הנוצצים כבר החזירו את ענקי- היהלומים שלא יסולאו בפז. במקומם ישתלטו תכשיטי- השרשרת של קנט ג'. ליין הניו-יורקי, שהגל החדש שלו מועתק עתה על-ידי כל יצרן תכשיטים ברחבי ארצות- הברית ואירופה.

אם תרצי גם את לנסות על עצמך וריאציה ב- נושא המטפחות והשרשרת, אנא — השתדלי לצעוד בעדינות. העסק הזה תלוי, ב- סופו של דבר, על הרבה רצון טוב והזדהות עם המר- אה החדש שהלבוש ה- חדש מעניק לך — אך בשום פנים לא יותר מזה.

הדגש מחמותניים ומטה. האביזרים: מכל הבא ליד בבית. ההגדרה: כל שר- שרת עשויה מתכת. חוסיפי מחרוזות, או מרליון עתיק, ואפילו הכלימשיכה של הווילון.

רועה זונות

אינו חייב

לתת גט

הנה ואפרים* ניהלו מאז ומתמיד חנה עזמה, היה אפרים המאהב שלה, כי אשר היתה נשואה עדיין לבעלה הראשון. ברבות הימים, הפך המאהב לבעל. אולם אפרים הבעל, לא היה אפרים המאהב: לדברי חנה, החל בעלה להתעלל בה מייד לאחר נישואיהם, התנהג בפראות, אילץ אותה לקיים יחסי-מין סוטים, ונהג להשתכר, כשלא יכלה לשאת זאת יותר, התגרשה ממנו — על-אף שבינתיים גולד להם ילד.

מייד לאחר הגירושין, ההחרט אפרים, החל מפציר בחנה שתחזור אליו. לאחר הפצרות ממושכות, נעתרה חנה — „ברגע של חולשה“ לדבריה הם נישאו מחדש. הפעם היתה זו חנה שהתחרטה. מייד

אחרי הנישואין היא קמה ועזבה את בעלה — שנעשה בינתיים רועה-זונות. אפרים סירב לתת לה גט, והיא הגישה תביעת גירושין לבית-הדין הרבני בחל-אביב.

★ ★ ★

אפרים הופיע בפני בית-הדין שליו וקרירות: הוא לא הכחיש כלל את עובדת היותו רועה-זונות — הוא פשוט ראה בזה פרט קטן, שלא שייך לעניין. מאידך, הוא הכחיש שהיה מאהבה של אשתו בעת היותה נשואה לבעלה הקודם, הכחיש שאילץ אותה לקיים עימו יחסי-מין סוטים, והכחיש שהיה משתכר. הוא טען שחנה עזבה אותו סתם, בלי סיבה, רק

תיק אישי ברבנות

בהשפעת הוריה, ואילו הוא עדיין אוהב אותה ורוצה לחיות איתה בשלום. הדיינים קבעו, שאומנם מחייבים בדרך כלל רועה-זונות לתת גט, מתוך הנחה ש' הוא אינו מספק לה את עונתה, ובגלל הח' שש שיוציא אותה לתרבות רעה, אלא ש' במיקרה זה, פסקו, אין לטענה זו תוקף: הלא חנה ממילא עזבה אותו — איילך' אין לצפות ממנו שיספק לה את עונתה. אין גם חשש, בנסיבות אלו, שיוציא אותה לתרבות-רעה.

★ ★ ★

מה בדבר הטענות האחרות שהעלתה האשה נגד בעלה — השיכרות, הפראות, הסטיות המיניות?

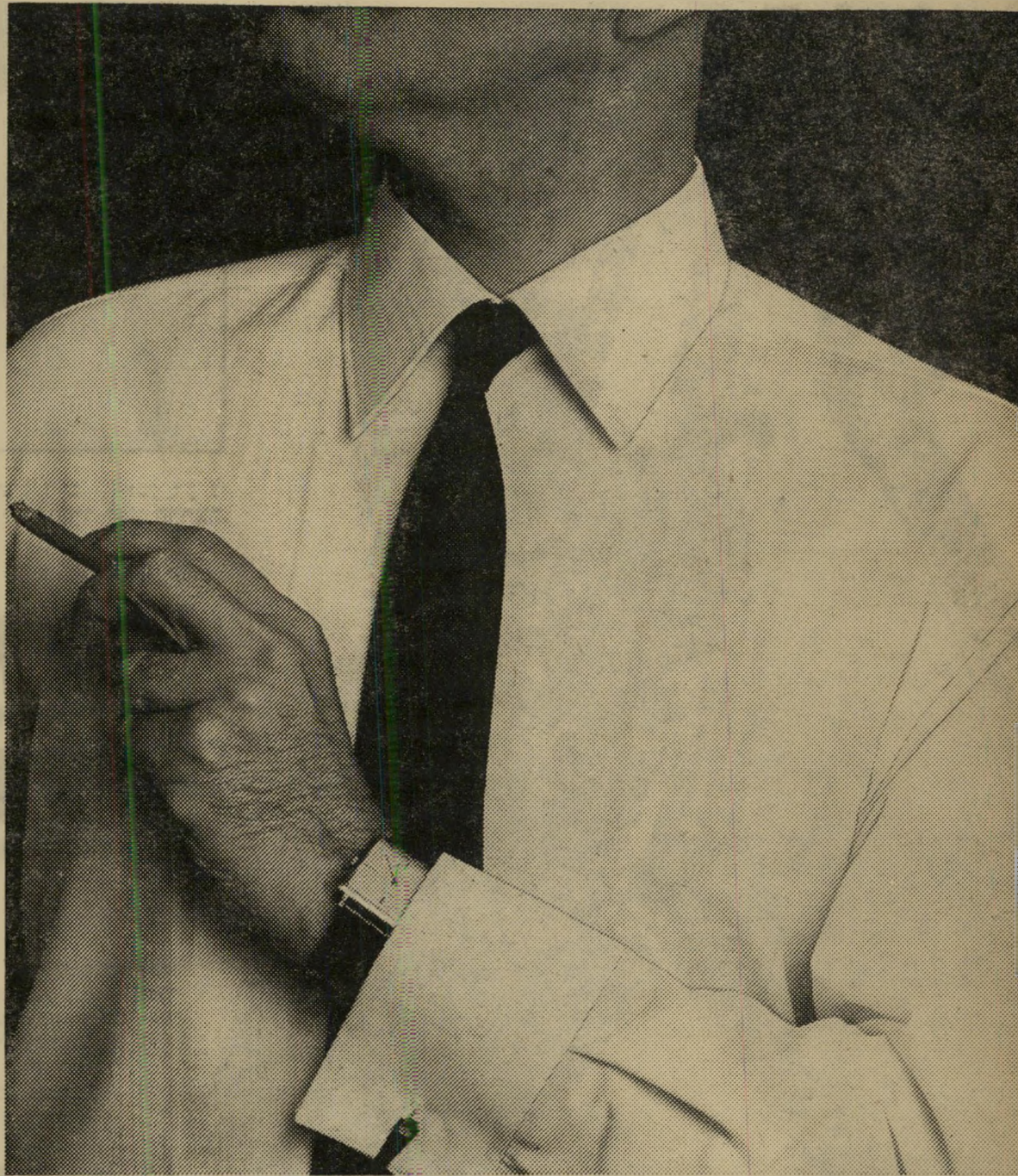
תשובת הדיינים: אין להתחשב בהן. הלא חנה הלכה והתחתנה עם אפרים פעם שנייה — למרות שידעה כבר על כל הדברים האלה. הוזה אומר, לא זו הסיבה האמיתית שבגללה היא רוצה להתגרש עכשיו. מלבד זה, הבעל בן-יבנה הכחיש הכל — ועל עדותה של האשה בלבד אין לסמוך.

מסקנתם: חנה לא תקבל את הגט המבוקש — ואף לא מוונות.

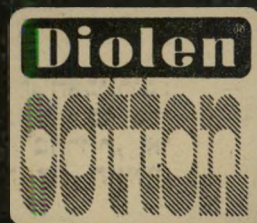
ולמה גם מוונות לא? הסבירו הדיינים: מפני שקיימה, לפי עדותה היא, יחסי-מין עם אפרים בעודה נשואה לבעלה הקודם — אסור היה לה להינשא לו. ומאחר שנישואיה היו באיסור — לא מגיעים לה מוונות.

* השמות בדויים, למניעת זיהוי.

DIOLEN

החולצה שיש בה יותר ממראה אופנתי

מתכבסת בקלות
אינה דורשת גהוץ

הדורה ונוחה
שומרת על צורתה

האורגאזם-מי

צריכה אותו בכלל?

במידה רבה אשם גם הגבר באורגאזם המזויף. משיחת-המיטה לומדת האשה עד כמה חשוב לו הגבר. בתחילת הקריירה שלה היא עשויה עדיין להיות ישרת-לב: הוא: הצלחה? היא: לא חשוב, זה בסדר. הוא: לא, זה לא בסדר, זה לא הוגן שרק אני אהנה. היא: לא, זה באמת בסדר. זה מה שהם אומרים. בליבם הם חושבים: הוא: עכשיו היא תסתובב לי מצוברחת כל היום. היא: הייתי צריכה להעמיד פנים. עכשיו הוא יהיה מאווכב.

לפעמים מאמיו

לפעמים לא

ך כך היא מתחילה להעמיד פנים. לעיתים, היא אינה עורכת הצגה פיזית. אבל בפעם הבאה כשהוא שואל, היא כבר עונה: "אתה עוד שואל? לא הרגשתי?" לא, הוא לא הרגיש. ואז, לפעמים הוא מאמין, לפעמים לא. כשהוא מאמין, רק היא מרגישה עצמה מתוסכלת. כאשר לא — גם הוא. ואם הוא מספיק סמבל, הוא גם מסר גל לשאול: "למה את משקרת?" והיא תענה, "אני לא משקרת" — וכבר היחסים ביניהם הרוסים, לפחות לאותו לילה. ככל שהיא תמשיך בנוהג פסול זה, תיוצר בין השניים חותמת-התנכרות. בתגובה עליך שהגבר מאלץ אותה, כביכול, להשיג פיל את עצמה, אף עלולה האשה לפתח כלפיו רגשי-זלזול, משהו בנוסח, "איוה טי" פש, איך שאני מצליחה לסדר אותו" — וזה סוף היחסים ביניהם.

לא

מירוץ סוסים

דרך הפשוטה לצאת מסבך זה היא: לנסות להגיע לאורגאזם אמיתי, במקום המזויף. זה קל בהרבה מיקרים, יותר משנים רבות מאמינות. נכון שאורגאזם תלוי גם בסיבות פסיכולוגיות. אך בעיקרו זוהי פעולה פיזית. מחקרים שנערכו בשנים החרונות בארצות-הברית, הוכיחו, שקבלת

התעלסות ומהמגע המיני שבא אחריה. לא רק שלאורגאזם את אינך זוכה — גם בהנאה המינית הטרומ-אורגאסטית את פוגמת. וזה אסון, פשוטו כמשמעו, אסון האחראי להרבה מהעצבנות וחוסר-השלווה של היאשה המודרנית. כי אצל רוב הנשים, היאורגאזם איננו דבר יומיומי. זהו למעשה המצב הנורמאלי — בדיוק כמו שהנורמאלי אצל גבר זה להגיע לאורגאזם מדי כל מגע מיני. לרוב, זוהי הנקודה שהאשה — וגם הגבר — שוכחים: המאה ה-20 החליטה אמר גם שקיים שוויון-זכויות בין המינים — אך שוויון זה הרי עוד לא הופך אותם לזהים! נותרו עדיין, ברוך השם, כמה הבדלים פיר-זיווגיים בין הגבר לאשה — על אף הי-

שוויון. תדירות האורגאזם הוא אחד מהם. ואם את חושבת שאני מגזימה — הייתי מציעה לך לערוך ניסוי קטן: העלי את הנושא בחברה מעורבת של גברים ונשים, והשגיחי בתגובות, ברגע שרק תזכירי את המילה אורגאזם. התגובות יוכיחו, קודם כל, עד כמה טעונה מילה זו חומר-גנף: גבות יתרוממו בהפתעה, נשים יצחקו במבוכה, כאילו חשפת נקודת-תורפה שלהן. על פני הגברים יעלו

אינני טוענת כמובן שהאורגאזם הוא הימיותר. חס וחלילה: הוא רצוי, נפלא, גדול, נהדר, מקסים, חלומי, מרעיד, מעלף. כל מה שאת רוצה. כל מה שאני טוענת, הוא: את עשויה להיות שלמה ובוגרת, מבחינה פיזית ופסיכולוגית כאחד — אף מבלי להגיע לאורגאזם. בדיוק כמו שאשה יכולה להיות ניאורית טית ופסיכופאטית — גם כשהיא מסוגלת

א ליד חדש בא לשכונה: האורגאזם הימיני. וכמו כל אליל המכבד את עצמו — גם אל חדש זה הוא אל איום, קנאי ונורא: אם אינך מגיעה לאורגאזם ביחסי-המין שלך — אינך אשה. התוצאה: כאילו לא היו לאשה המודרנית מספיק בעיות, פחדים וניאורויות בלי זה — נוספה להן גם דאגה נוספת זו, העמוקה מיכולן.

התיאוריה פשוטה: האורגאזם, שהוא שיא החוויה המינית — הוא ההוכחה להצלחת המיפגש המיני.

אה, כן, וכמובן: לא סתם אורגאזם. זה חייב להיות אורגאזם סימולטאני עם זה של הגבר. אם את זוכה לאורגאזם בנפרד ממני — את עוד די בסדר, אבל זה בכל זאת לא סוג א'.

כמו הקאדיאק בכבישים, הפך האורגאזם, בדורנו, לסמל ההצלחה במיטה.

ואם אינך מצליחה להשיג את השיא הזה — משהו לא בסדר איתך: את צריכה לראות פסיכולוג, סקסולוג, יועץ לענייני נישואין — או סתם לקפוץ מגג חגדל שלום.

מאת דורה לב

צילצלו הפעמונים, אחד הפחדים הכמוסים ביותר של אשה באשר היא אשה: הפחד שמא אין היא אשה של ממש, שמשהו לקוי בה — אם אינה מגיעה לידי אורגאזם בעת המגע-המיני. ובעיקבות הפחד, נולד הצורך להסתיר סוד נורא זה, להעמיד פנים לפני כל העולם. לשקר, לשקר ולשקר.

דורה לב, פסיכולוגית-מחקר ירושלמית, מנתחת בעייה מביכה זו, המוכרת יפה לליבך לכל אשה, ומחווה דעתה בצורה חד-משמעית. בזאת היא פותחת את מדורת הקבוע, שיטפל בבעיות נפשיות או חברתיות המטרידות כל אשה.

"האדמה רעדה", אמרה מריה, משפילה את עיניה. "באמת, זה היה משהו שאינני יכולה לספר לך." "למה, ילדה?" השיבה פילאר, "כשאני הייתי צעירה, האדמה רעדה עד כדי כך, שהיה נדמה לי שהיא תישמט מתחתי. זה חזר וקרה לי כל לילה." "את משקרת", אמרה מריה. "כן, הודתה פילאר, "אני משקרת. האדמה רועדת כך רק פעמיים או שלוש בכל ימי חייך."

כך, בפשטות קלאסית, תיאר ארנסט המינגוויי, ב"למי

אורגאזם או איקבלתו תלויים במידה רבה בתנוחת-המישגל. שינוי תנוחה עשוי להביא את הגאולה, אולם גם אם לא, העצה הטובה ביותר עדיין היא — הפסיקי לזייף. יחסית מיטה אינם מירוץ-סוסים שיש לנצח בו. היאורגאזם אינו מטרה. לכל היותר, הוא תור ספת-חיים. אם הוא בא, טוב. אם לא — גם טוב, וככל שתחשבי עליו פחות יש יותר סיכויים שיבוא.

פריגידיה

ואימפוטנט

שיום רבות מוסיפות למאמצי השיכנוע שלהן גם הצגה פיזית. האשה או נאנחת ונאנקת, ככתוב בספרים, ולובשת על פניה הבעת אקסטזה, שבחושך עשויה לשכנע (המשך בעמוד הבא)

אלף ואחת הבעות — ואף אחת מהן לא תהיה אדישות.

הצגה

למען הגבר

ה בעייה קיימת — וקיימת עמוק. והי הוכחה הטובה ביותר לזה היא האורגאזם המזויף: האשה מתביישת להודות בכיני בן-זוגה שהיא לא הגיעה לאורגאזם: היא חוששת שהוא יבזו לה, ייעלב מאדישותה: כביכול, ואולי אף ינח אותה. התוצאה: היא מבצעת אורגאזם מזויף, עורכת למענו הצגה כאילו אכן הגיעה לשאי. בחלק מן המיקרים — בהתחשב בכך שפיקחותו של הגבר, ביחוד במיטה, איננה משהו מיוחד — היא מצליחה, שומרת על כבודה בעיניו, פוגעת, יחד עם זאת, פגיעה נוספת בכבודה העצמי.

לקבל סידרת אורגאזמים נונסטופ בכל מיפגש מיני. הכושר להגיע לאורגאזם מוכיח רק דבר אחד: שיש לך כושר להגיע לאורגאזם. כל קשר בין פרט טכני מיני זה, לבין עובדת היותך אשה שלמה, במלוא מובן המילה — הוא מיקרי בהחלט.

בלי הנאה

מיחסי-מין

א שדיית האורגאזם היא מעגליסמים. ברגע שהשתכנעת משהו לא בסדר איתך — את מרחיקה עוד יותר את סיכוייך להגיע לזה. את נכנסת כבר למיטה כשאת מתוחה ומודאגת — אף אם מתח ודאגה אלו הם תת-הכרתיים. התוצאה: אינך גינוחה, אינך רגועה — ואינך מסוגלת ליהנות מה-

אורגאזם

"נון-סטופ"

א ני רוצה לקבוע בזאת מפורשות: אליל האורגאזם הוא אליל-שווא. נפצי אותו לכל הרוחות והשדים. זה לא קל ודאי. הבעייה מורשת עמוק מדי בתת-הכרתה של כל אשה, מכדי לפתור אותה בקלות. והבעייה, כמובן, היא של היאשה בלבד: שכן הגבר זוכה תמיד לאורגאזם שלו.

זוהי בעייה חמורה למדי: אשה שאינה מצליחה להגיע לאורגאזם, מפתחת רגשי נחיתות וחוסר-ביטחון חזקים ביותר. רגשות אלו מערערים את המיבנה הפסיכי שלה: היא יכולה להיות מוכשרת ומבטיחה בהמון שטחים אחרים — ההיסוס בקשר לבגרותה הנשית הינו קטלני, אינו ניתן לפיצוי על ידי תחליף, גורם לסבל מיותר.

(המשך מהעמוד הקודם)

המהדרות מגייסות למאמץ המלהמתי לא רק את הפרצוף ומיתרי הקול: הן מפעילות את שריריהן בצורה הניתנת אפקט של אורגאזם. למרות שקיימות ואריאציות על הנושא, התרגיל היסודי הוא פשוט: נושמים עמוק, מכנסים את החלק התחתון של הגוף פנימה וכלפי מעלה — המדובר במצב שכיבה על הגב — מרפים, וחוזר חלילה. לאחר אימון מסוים גורם חרויל זה, אם הוא מבוצע בעקביות, לכתרונות נעימה, הרגשת גירוי, כמו לפני החצושה, וכן, בזמן ובניסיונות המתאימים — אפילו לאירגאזם אמיתי.

האשה המבצעת הצגה פלאסטית כזו, עשויה לגנות ולעקוב גם אחרי הרנע הדמיוני בו מגיע הגבר לאורגאזם שלו — ולבצע או אורגאזם-מזויף-סימולטאני, אם כבר, או כבר, אלא שגם אז אין הצלחה מובטחת, וכל ההצגה הזו עשויה שלא להתקבל באמירה עלייני הצד שכנגד, לגרום לתוצאות עגומות.

כי כאשר הגבר חש באורגאזם מזויף, זה משפיע עליו לרעה, משכנע אותו שהוא לא עמד במשימה.

פסיכיאטר אמריקאי גילה, במאמר שפרסם לפני זמן מה, שעד שנות החמישים היו רוב לקוחותיו נשים שהתלוננו על סריגידיות. אך עם תחילת המהפכה המינית, השתנתה התמונה: רוב הפונים היו גברים שהתלוננו על אימפוטנטיות. בן חלק גדול מהמקרים, היא נבעה מאכזבתם מכך שאינם מסוגלים להעניק לאשה את האורגאזם המיוחל. האורגאזם, שהיה בעבר חבוץ ודחוק, גרם לסריגידיות באשה, פרץ בבת אחת לקיצוניות השנייה, הפך למטרה עליונה ביחסי-המין.

נטיות לסביות

לפעמים אין האשה מסתפקת בביווגה למיטה. חשה דהף בלתי-ניחן לשליטה לשכנע גם את חברותיה — ולעיתים אפילו אח חבריה — בכשרה המיני הדמיוני. לחופעה זו יכולה להיות גם סיבה ווסית: שיהרור דחפים לסביות. בכל אשה יש נטיות לסביות, כפי שבכל גבר יש נטיות הומוסקסואליות. ההתפארות המילולית בפני אשה אחרת על כושרה המיני המפותח נועד, בצורה תת-הכרתית, למשוך אליה את בת שיחתה. בין לסביות גלויות, מתבטאת חופעה זו בטענה הידועה שרק אשה מסוגלת להכיר כמו שצריך את גופה של אשה שנייה. סעי' זה, כמובן, היא סחם רציונליוציה: כל אשה המכירה את גופה שלה, מסוגלת לערוך היכרות יעילה ביותר בינו לבין הגבר שלה — במידה שאותו גבר אכן זקוק להדרכה כזו.

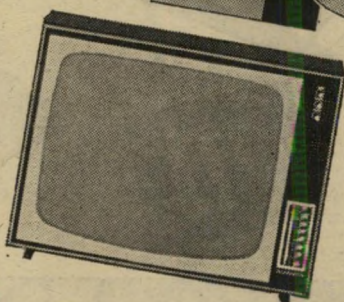
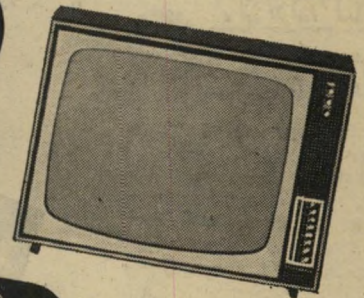
צווחות באישון לילה

בכל צורה שהיא, האורגאזם המזויף ייף הוא פסול, מיותר, מזיק ומחבל. חדלי ממנו. המקום שבו את עומדת, או, ליתר דיוק, שוכבת, חשוב מכדי להרוס אותו בגלל אמונות טפלות כאלו. בכל נסיוני המניפולציה, הכרתי רק אורגאזם מזויף אחד שגרם יותר טובה מאשר נזק. היה זה אצל בחורה שהיחה יוצא-דופן בכך, שה הצליחה להגיע לאורגאזם כמעט בכל מגע מיני. היה זה אצלה אירוע פנימי, בלי סימני התרגשות חיצוניים. אולם בעלה נהנה רק אם היחה נאנקת וצווחת בקול-יקלולות. מה היחה עושה? כל פעם, ברגע שסיימה את האורגאזם האמיתי שלה ונרגעה, היחה מתחילה לצרוח באקסטזה. רק אז היה הי בעל — שלא הבחין מעולם באורגאזם הי אמיתי — מחפרק בנחת על גבו. אלא שאפילו אורגאזם מזויף זה גרם בסופו של דבר צרות: לשכנים נמאס הי צריחות האלו בלילות — והם סילקו את השניים מדירתם.

הבאנו
בחינה
לבהשת
דגלי טלפונתו
בהחידים הישנים !!!

218

228

165
ל"י במזומן
והיתרה ל 20 חודש
ללא ריבית

בחודש החגים,
תנאי רכישה
ללא תקדים

בקש פרטים בחנויות החשמל המובחרות.
הסוכנים: אלקטרו ויסטה בע"מ ת"א

TELEFUNKEN

לא יאומן כי יסופר...

הנשים בוחרות בעלים

הנשים המאושרות ביותר בעולם הן נשי שבט קאלאביט בבורנאו: מנהגי השבט מתירים אך ורק ל- אשה להציע נישואין ולעומת זאת הם אוסרים על הגבר לסרב. כל עוד לא שוררים מנהגי שבט זה בישראל, כדאי לך להיראות תמיד במיטב חניך, כלומר להקפיד על לבישת גרבי "מרסיי", וזגריים המ שלבים איכות אירופית ומחיר נוח. גרבי "מרסיי" נמכרים ששה בארנק אחד (6. ל"י לגרבי קריסטל ו- 7. ל"י לגרבי רשת) ועליהם מסר מנת גם מידת האורך, להתאמה מושלמת לגופך.

נשים מאמינות בגרבי

Merz

אין מניס? אולי ארוס

המכון המיוחד לפיאות גברים
רח' גנסין 7 (מול קולנע הוד) ת"א טל. 24-69-24
בהנהלתו של אמן הפיאות — אורי גרוס.

הנסיך והנסיכה של ישראל

זוהי נעמי אלוני, מרחוב אלישיב 28, תל-אביב. היא בת שלוש, ופותחת בזאת את תחרות הנסיך והנסיכה של ישראל. גם לך יש בבית צבר או צברית — לא פחות מקסימים. שילחי את תמונותיהם בציון השם, הכתובת והגיל, אל מערכת „העולם הזה“ (ת.ד. 136, ת"א). מדי שבוע יפורסם מיבחר הצלומים. התחרות פתוחה לכל ילד וילדה מגיל שלוש, עד שש בלבד. הנסיך והנסיכה יוכתרו בסוף המיבצע בנשף חגיגי.

המיפלצות שלי

זה שנים כבר שאני מתנחמת במחשבה אחת: לא חשוב כמה שהן משגעות אותי, המיפלצות שלי — יום אחד גם זה ייגמר. הלא הם מוכרחים לגדול פעם. מסתבר שלא. תרשו לי להביא לכן שיחת-טלפון ששמעה ידעיה שלי לא מכבר:

...ואחת כזאת הולכת להתחתן!

הלו, ורדה מדברת. מי? ... אני לא שר מעת ... סבתה! סבתה! מותק, כליך יפה שצילצלת. מה נשמע אצלכם במסולה? אני מקווה שאת לא שוכחת שאני מתחתן ביום שלישי... מה? כן, פעמיים כייטוב, הרבה פעמים... אה, בגלל זה צילצלת? את שמחה שמה? שאנחנו מתחתנים עם רב? אה, היית מודאגת מזה שרצינו להתחתן בקפריסין בנישואין אז רחיי. שטויות, שכחנו מזה כבר מזמן. באמת סבתה! אה, שם אצלכם קצת לא מעודכנים... כן, נכון שרצינו, אבל תראי בחתונה איוו שימלה חלומית יש לי — אז מה, עם שימלה כזו אני אלץ להתייצב לפני איוו בקפריסין?

את מקווה שזאת לא הסיבה העיקרית שבגללה החלטנו לערוך חופה בקפריסין? לא, סבתה! אה, אם את רוצה לדעת את ה"אמת", אז לפני שלחשי חתנים בחתונה של מוסקה ובלומה, שמעתי שם את הרב, ששעה להם את הטקס, מזמר — והש"ת תגעת. כזה קול עוד לא שמעתי בחיי. אמרתי אז לפני על המקום — הרב הזה ישר אצלי בחופה. אז הוא ענה לי, אבל לא אצלי, טוב, הוא עוד לא ידע אז שהוא הולך להתחתן איתי, אבל אני הייתי בטוחה. כן, בטח הקדשתי-תשומת-לב מס' פקת למה שבא מייד אחרי החופה. תהיה מסיבה כזאת! את אל תדאגי — רק תבוי אי ותיחני. הכל כבר מסודר. זה יהיה עולמי. ואחרי המסיבה אנחנו נוסעים מייד לשבוע ירחידבש, ואנחנו מתכוונים להש"ת תכר לגמרי. החלטנו שאנחנו רוצים לנ-

ניצב

לאמבט התינוק

„נקח 7 לתינוק“ המותאם במיוחד לעורם העדין של תינוקות

תוצרת ביח"ר נקה בע"מ • המפיצים — חב' נורית בע"

ספר קריקטורות על משה דיין

לקראת הג הפסח יופיע ספר קריקטורות נדיר ויחיד במינו ב" נושא זה.

זהו אוסף קריקטורות מכל העולם על משה דיין מאז מלחמת ששת הימים ועד עתה.

בספר קובצו קריקטורות מישראל, מארצות ערב, מארה"ב, מברז"מ, מפולין, מאפריקה, מאוסטרליה, מצרפת, מאנגליה וכו'. את הספר ערך הקריקטוריסט של „הארץ" — יוסף בס, דברי פתיחה מאת דוד בן-גוריון והקדמה מעמיקה כתב גבריאל צפי רונן. המו"ל לוי-אפשטיין דאג ל"הוצאה מהודרת.

מכון פסיכולוגי

היפנוזה וטיפול בכל הבעיות הנפשיות, מבחני אישיות

בהנהלת

ד"ר רוניק

בחיפה מלפון 69300

ובתל-אביב ז'בוטינסקי 32

מ" 15.00 עד 18.00.

הופיע

בהוצאה עממית, ספרו של סאלבדור דאלי

„יומנו של גאון“

להשיג בכל חנויות הספרים

המחיר 4.30 ל"י

20 תיבות משוחררות ממס לשנה. שאר עובדי השגרירות יקבלו רק 48 בקבוקים משוחררים בשנה לנפש. לישראלים, שאינם יודעים לשתות, בקבוק אחד בשבוע יכול להספיק. אך מה יעשו דיפלומטים מארצות כמו שבדיה, גרמניה ו- ברית המועצות?

אנגיליה

הצנחנים הולכים,

הצנחנים הולכים!

הקלגסים הזרים חדרו לארץ. התושבים הביטו בהם בזעם עצור. ממי שחתם ביקשה מהם מראש שלא להתנגד בכוח לפולש הזר, כדי למנוע שפיכות דמים חסרת תועלת.

החיליים הפולשים מסרו לתושבים המדוכים אים כרוזים, בהם הודיעו להם שבאו רק כדי לשחרר מעול העריצים ולמנוע את השתלטותם של הפושעים. התושבים זרקו את הכרוזים החסודים בי בוז.

כלבים שחורים ושוטים. זה לא קרה בצ'כוסלובקיה בשנה שעברה, והפול- שים לא היו טובי-סיים. זה קרה השבוע באי זעיר בים הקאריבי, והפולשים היו ברישים.

לא נהיה צ'כוסלובקיה שנייה! קרא נשיא האי, מנהיגם הנערץ של 6000 ה- תושבים.

הם חושבים שאנחנו 6000 כלבים שחור- רים או שוטים! הוסיף. כי כמו רונאלד

היקום

האלו,

כוכב

חדש

האותות שהגיעו מהחלל היו אתגר למדע- ים. השבוע פירסם ד"ר קאמרון, מדען אוני- ברסיטת ישיבה היהודית בניו-יורק, את ה- פיתרון שלו: זה עתה נולדה בחלל מערכת- כוכבים שלמה חדשה, עם שמש מרכזית, כוכבי-לכת וירחים.

כבר במאה ה-17 טען הפילוסוף הצרפתי רנה דקארט כי מערכת-השמש מקורה בענן- אבק אדיר. כיום מסכימים הכל כי העניין- התחיל בענן של גזאים ואבק, שהצטופף בגלל כוח-המשיכה של עצמו. ככל שהצפי- פות בתוכו גברה, כך גברה מהירות סיבובי- יו עד שהוא הפך לדיסקית שטוחה. מרכז ה- דיסקית הצטופף עוד יותר, הפך שמש. ה- חלקים החיצוניים נפרדו, הפכו כוכבי-לכת וירחים. אחד מהם הוא כדור-הארץ.

אנושות חדשה. עתה, כך טוענים ה- מדענים, קרה באיזשהו מקום בחלל דבר דומה. זהו תהליך מהיר, של כמה עשרות שנים בלבד. בינתיים מתקבלים אותות חזקים שמקורם — כך סבורים — בכוכבים חד- שים. כולם משרדים גלי רדיו.

יתכן שעד שיושבי כדור-הארץ יצליחו ל- השמיד את כוכבם במלחמה גרעינית, כבר יתחיל כל העניין כחדש בכדור-ארץ אחר, אי-שם בחלל החיצון.

בריסניה

נסיך

בשר

ודם

באתר ביולי יהפוך צ'ארלס לנסיך של חלם. הבעיה היא שהרבה אנשים בולס אינם מת- להבים מן הנסיך החדש שלהם.

התואר מוענק באופן מסורתי ליורש-העצר הבריטי, מאז העניין אדוארד ה-1 את התואר לבנו, אדוארד ה-2, בשנת 1301. הדבר בא כדי להפגין את אחדות הממלכת המאוחדת, בה שוכנים עתה יהודי, באחוזה מופתית, אנג- לים, סקוטים וולשים. אולם לאחרונה יש תנועה לאומית הדורשת שילטון עצמי ל- סקוטלנד, ואילו בני וולס, שוחרי השירה, חולמים על שלטון עצמי משלהם.

לכן הופיעו ברחבי המחוז המרדני פלאקא- טים, המראים קארקטורה של הנסיך חלם- הסנטר, ומעליו, בשפה החלשים הגוועת, המילים: "גיבור, קדוש".

הפגנה בלי מכונית. צ'ארלס דוקא משתדל. ב-21 באפריל הוא גיע לעיירה ולשית, לקורס של תשעה שבועות במיכללה. הוא ילמד את השפה של נסיכותו ואת תולדותיה.

לא כל הולשים הם לאומנים, כמובן. רובם הם סתם אדחים טובים, הרוצים להר- ויה קצת כסף. הם מקווים כי נוכחותו של הנסיך צ'ארלס תביא הרבה תיירים לעיירה שלהם.

אבל מה יגידו הסטודנטים באוניברסיטה בה ילמד הנסיך? יש רק 60 לאומנים ביניהם. "יש להם הזכות להפגין, כמובן", אמר ה- רקטור, ד"ר תומס פרי, "אך בתנאי שלא יפגעו גופנית בנסיך, שלא יביאו אותו במ- בוכה, ולא יפריעו לעבודת המיכללה".

הוויסקי

החמוץ

מעטים המקומות בעולם שבהם הוויסקי ה- סקוטי עולה כל כך ביוקר כמו בסקוטלנד, וגם באנגליה בשכנה. כי הממשלה רוצה לייצר את הנוול היקר, ועל כן היא מרתיעה את האזרחים כללגום אותו.

עד כה היה כוג אחד של תושבים משוח- רר מן המס השחית: הדיפלומטים. אך ה- שבוע הלם הבקבוק גם בראשם. פקיד של משרד-החוק טילפן אישית ל-114 השגרירי- יות בלונדון, וביניהן השגרירות של ישראל. תוכן הודעתו: מעתה יקבל כל שגריר רק

• רק 3% מתושבי וולס עוד מדברים שפה זו, שמקורה קלטי.

היוהר מפספוט יתר; שמור בסודי-יחדות את פירטי המיבצע עליו אתה עובד כרגע. כדאי שתיוהר דווקא מ- זה שאתה חושב שהוא ידיך הטוב — הוא ולא

אחר אורב לכל רמז שי- ייצא מפך, לכל טעות מיקרית, או לכל מי- נה שתעשה. אתה בודד, לכן, ויהיה עליך לעמוד באתגר הזה לבדך, ללא גיבוי של איש. אם תצ- ליה — זרי הדפנה שי- יעטרו את קודקודך יהיו רק מעט-יזעיר. ממה שיבוא אחר-כך. אל תימנעו מבי-וויים.

★ ★ ★
הוצאות כספיות בלתי-צפויות עימדות לגרום לך לעמוד בפני מצב מביך. אל דאגה: אומנם המצב קשה, אך אתה תיח- לץ ממנו בכבוד. בע- תיד היות רחוק צפוי ייה לך צעירה ניכרת קדימה במישור הכל- כלי. יחד עם ההת- פתחות הזאת, תבוא התפתחות ניכרת בכל הקשור להצלחתך ב- קרב בנות הבין ה- יפה. המכתב שקיבלת — מפתח ומר- גיו. עני לו בקרירות, ותראי שזה יעזור.

★ ★ ★
המצב מעורפל ביותר; אל תמשיך לגשש באפלה — אלא דרוש הסברים, ותבע ביי- צוע החלטות שינצרו לך ולטובתם אותך ל- צאת מן הסבך. אם אתה ממונה על אחרים — מוטב שהשבוע תהיה פחות קשוח, ויותר נוח, גם צעד מסוג זה יגרום לתזוזה מועילה לענייך. בת קשת — הזנחת לאחרונה את נר- שא הופעתך. את ודאי אינך יודעת, שהופעתך החיצונית היא כר- טיס-הביקור שלך. אם את יפה — נצלי זאת!

★ ★ ★
הביקורת שמתחו עליך שונאך, היתה, למרבה הצער, מוצדקת בחלקה. השבוע יהיה עליך לתקן את המעוות. עשה זאת, בקפדנות וביעילות, ו- יוקרתך המיצועית והאישית תרכיב שח- קים. בחיי האהבה שלך אין שינוי — אתה פאסיבי בזמן ה- אחרון, ואין סיכוי ש- תשתנה דווקא השבוע, הצלחה חלקית עשו- ייה ליפול בחלקך אם היא היטול את היוזמה לידה. דע רק לא להפריע לה.

★ ★ ★
שמע לעצת זקנים וחכמים ממך. בדרך זו תצליח להתגבר על קשיים רבים. ולהימנע מעשיית טעויות. זכור כי הטיפש לומד משיג- אותי-הוא, ואילו חכם משגיאותיהם של האחר- רים. אמתיים זו נכר- נה גם לגבי חייך הרר- מאנטיים. וגם אם נראה לך שספגת אצלה מפ- לה — אל תתייחס, נסה שוב. כוכביך מר- רים כי דווקא בסוף- השבוע קיימים כל הסיכויים שחזקה להצ- לחה סופיסוף. הקפידו על קיון וסדר.

★ ★ ★
חוב יסן וגדול, אשר זמן רב העיק עליך, ייעלם השבוע. אותו נושה, שבעבר ידע לה- יות כה עוקפני, יור- תר לך עליו במפתיע. דבר זה ייתן לך מיש- נה מרץ, ויסייע לך להגשים את שאיפתך העיקרית בעתיד הק- רוב ביותר. יחד עם זאת, גם חיי האי- הבח שלך, עם בתיווג הקבועה, יפי- רחו ויגיעו לשיאים חדשים. משימות שיוטלו עליך במסגרת חג חברי, או במסגרת מילואים יעיקו אליך במקצה.

★ ★ ★
חוב יסן וגדול, אשר זמן רב העיק עליך, ייעלם השבוע. אותו נושה, שבעבר ידע לה- יות כה עוקפני, יור- תר לך עליו במפתיע. דבר זה ייתן לך מיש- נה מרץ, ויסייע לך להגשים את שאיפתך העיקרית בעתיד הק- רוב ביותר. יחד עם זאת, גם חיי האי- הבח שלך, עם בתיווג הקבועה, יפי- רחו ויגיעו לשיאים חדשים. משימות שיוטלו עליך במסגרת חג חברי, או במסגרת מילואים יעיקו אליך במקצה.

התחזקי, בת טלה — לפניך שבוע קשה בי- מיוחד. אל תנסו ל- התחמק מהאתגרים שיהיה עליך להתגבר עליהם. מעט שכל- ישר, הרבה אומץ-לב ועוז-רוח, יעזרו לך ל- דלג על פני המשוכות, ויגרומו לך, בסופו של דבר, המון נחת-רוח על הישגך, שלא יחיו מבוטלים כלל. אל תהא ותרי!

★ ★ ★
אם אין אני לי — מי ליי? שאל בזמנו חכם עתיק, ודבריו עדיין יפים מתמיד, במיוחד בכל הנוגע לך. אתה באמת מאמין שמישהו יעשה את עבודתך ל- מענך? רק יוזמה מצידי, בצירוף מאמץ לאקטן, אך כדאי, יביאו את הפרטה המתמשכת, בגללך, ליד יד נמר. עבדו רך — בת שור — זהו השבוע באדום.

★ ★ ★
דעות משונות ש- שמעת בזמן האחרון, גרמו אצלך מהפכת- ערכים, ורצון לחיות שונה, אקסצנטרי, ב- מרכז העניינים. אל תיתן לאותו אדם ש- סובב את ראשך עד כה בדברי ההבלים ש- הוא נוהג להשמיע לך, להמשיך ולעשות זאת. כל מה ש- עליך לעשות הוא להיות ישר עם עצמך.

★ ★ ★
כסף זה דבר רציני, ואת זה אפילו את יודעת. אלא מה? אינך יודעת ליישם את המשפט הזה בי- חייך. מניפת הביזבזו שמקדה אותך באח- רונה, תביא, בסופו של-דבר, לתוצאות ה- רות-אסון עבורך. לכן הימנעי השבוע מקניות מיותרות, ושיקי לי פעמיים כל דבר לפני פותחך ארנקך.

★ ★ ★
עבודת הנוכחית הינה קשה וחסרת תוצאות כאחד. דבר זה מחייב שינוי הגישה מחז, ויתר רצינות מצידי לנשוא בכללו מאידך. גם שינוי כללי של סידרי חייך יביא לך שמעך יש- תפר. בשבח הרומאנטי, עוד לא היה שבוע מוצלח יותר עבורך, אריה. מעט יוזמה והכיבושים יקנו לך שם של זאב נוראי.

★ ★ ★
במישור חיי האהבה שלך, בתולה, לא יחו- לו שינויים מרעישים. אל תיחדי בנסות את מחזור הנלהב, למרות שאינך חשה כלפיו כל משיכה. תני לזמן לע- שות את שולן, או שהרגשת תשתנה בי- כל זאת, או שהוא יתייחס ממך. בן בתולה, למרות אומיך הנוח, אתה נוטה להתפרצויות פרועות.

הפלאקאט נגד הנסיך צ'ארלס

גיבור! קדוש!

ובסטר עצמו, רוב תושבי האי הם בני- תעורבות, צאצאיהם של עבדים כושיים, ימ- אים שספינותיהם נטרפו בסערותים והר- פתקנים.

מוות לפולשים. הממדים הזעירים של המיבצע העניקו לו חזות של בדיחה. אך בשביל בני אנגיליה, אי-האלמוגים שאירכו 22 ק"מ ירוחבו 4 ק"מ (בערך כמו האי מנ- האטן בניו-יורק), לא היתה זאת בדיחה כלל וכלל.

האי, שאין בו מים זורמים, אין חשמל ואין עיר, מצטיין בשאיפת-החיות הקצור- גית שלו. כבר במאה ה-17 גירשו התושבים פעמיים פולשים צרפתיים, בקרבות אכזריים. לכן החליטו הבריטים מראש להשתמש בי- כוח כביר, כדי להתיק באיבה כל מחשבה של התנגדות. הכוח שהופעל: 220 צנחנים, נחתים ובלשי סקוטלנדי-ארד, שנחתו בסר- רות מפריגאטה. הצידוד הוצנח ממטוסי חיל- האוויר.

היכן הגאנאנסטרים? אך אם ממדי הפלישה נפלו מזו של הסובייטים לצ'כיה,

החייל הרוסי פטרוב צילם תמונה זו של הסינים המסתערים באי דאמאנסקי

מחיר התמונה: מוות

לא היתה זאת ועידה טובה לליאוניד בריזנייב. כלל וכלל לא. "פניו היו סמוקות, והוא לא נראה טוב. הוא היה עצבני וחטריסבלנות. הוא התרגז בקלות והלם באגרופיו על השולחן. הוא לא חשב על שום דבר, חוץ מאשר על דבר אחד — סין!"

כך תיאר את בריזנייב אחד המשתתפים האחרים בוועידת מינון ברית הרושה, ש נערכה בשבוע שעבר בבודפשט.

היה לו לבריזנייב על מה להתרגז. הוא בא לבודפשט כדי לתבוע מבעלי בריתו הנאמנים להתלכד סביבו בפרוס העימות הגדול בין ברית המועצות וסין.

אבל בעלי הברית רק חייכו באדיבות. ה' רומני אפילו הסביר לו כי ברית הרושה קב' עה רק שיתוף פעולה להגנת אירופה. הגנת ברית המועצות באסיה הרחוקה, כך רמז, היא עניינה הפרטי לגמרי.

כדי להגן על גבולה הארוך עם סין, בן 6000 הקילומטרים (כמרחק שבין תל אביב ליוהנסבורג), זקקה ברית המועצות לחיילים. היא רוצה שמדינות ברית הרושה יגבירו את צבאותיהן, כדי לשחרר — בעת הצורך — את חצי מיליון החיילים שמחזיקה ברית המועצות בגרמניה המזרחית, בפולין, ב' הונגריה ובצ'כוסלובקיה.

אולם מדינות ברית הרושה לא מגלות שום נכונות להיענות לבקשה זו — אף שהן תהינה מאושרות מאוד אם מוסקבה תאלץ להוציא מהן את חייליה. הן אפילו שמחות לקראת העימות הסובייטי-סיני — הגורם

התמונה האחרונה

שתי תמונות אלה פורסמו השבוע עלידי סמו צולמו עלידי חייל

היחידה בעולם העשוי לשחרר אותן מן ה' נוכחות הידיוניות של הצבא הסובייטי.

בעת הוועידה רמז בריזנייב על האפשרות של שימוש בנשק גרעיני נגד סין. אך גם הוא לא העלים שאין בכך פיתרון. ברית המועצות יכולה להפציץ את מיתקני הנשק הגרעיני הסיני בסינקיאנג, מחוז הגובל עם

סובייטי בשם פטרוב, באי דאמאנסקי. כאשר צילם את התמונה הזאת, המראה את החייל

ליום הסינים המתאייצבים מול יחידתו, פתחו הסינים באש והרגוהו. את האיום מיידי? בינתיים התחדשו השבוע הקרבות באי דאמאנסקי, כנהר אוסורי — ובריזנייב נטש את בודפשט — סמוק, נרגז ועצבני יותר מכפי שהיה בבואו.

שתי תמונות אלה פורסמו השבוע עלידי סמו צולמו עלידי חייל

ליום הסינים המתאייצבים מול יחידתו, פתחו הסינים באש והרגוהו. את האיום מיידי? בינתיים התחדשו השבוע הקרבות באי דאמאנסקי, כנהר אוסורי — ובריזנייב נטש את בודפשט — סמוק, נרגז ועצבני יותר מכפי שהיה בבואו.

לגטייה מינית לאובייקט האסור על פי כללי החברה.

לגמן אינו מתנגד לבדיחות מלוכלכות. להיפך, הוא סבור שיש בהן גורם מרפא. כי הן מאפשרות לאדם לשמור על שיווי-משקל הנפשי, לדבר על בעיותיו ופחדיו — עם הבעת פנים צוחקת.

כן ירבו

בארצות הברית אין יועצת דמוגרפית ל' ממשלה. בכל זאת יורדת שם הלידה אף יותר מאשר בישראל.

הריבוי הטבעי בשנת 1968 הגיע בארצות הברית רק לאחוז אחד — קצת למעלה מ' מחצית הריבוי הטבעי בישראל.

אך המיספר הכולל של האמריקאים עדיין עולה על מיספר הישראלים. ליתר דיוק: 202.3 מיליון באחד בינואר.

במשך השנה נולדו 3.5 מיליון אמריקאים טריים, 1.9 מיליון מתו, ו-444 אלף עולים חדשים הגיעו לחופי ארצות הברית — הרבה יותר מכפי שהגיעו לישראל, למרות שאין לאמריקאים המיסכנים הסתדרות ציונית ו' קונגרסים.

שיעור הלידה: 17.4 לאלף, לעומת 17.9 לאלף בשנה הקודמת.

"ריבוננו של עולם! מתי יש לה זמן לנהל את משק הבית שלה?"

שתי בדיחות אלה מופיעות, יחד עם 5998 אחרות, בספר חדש של הומור מיר' חד: בדיחות מ'ן המכונות "מלוכלכות". האיש שאסף אותן אינו פורנוגרף. גרשון לגמן (49), יהודי אמריקאי החי בדרום צרפת, אסף אותן בעמל של שנים רבות. עתה פירסם אותן בספר פסיכולוגי מדעי, תחת השם "ההגיון של הבדיחה המלוכלכ' כת".

שריקה בחשיכה. ללגמן יש, כמובן, תיאוריה. הוא טען כי אפשר ללמוד הרבה על אופיו ועל בעיותיו של אדם, על פי טיב הבדיחות שהוא מספר. כי הבדיחה הוא שיטה לפורקן נפשי, הדרך בה מרגיע האדם את פחדיו וחששותיו, כמו ילד קטן השורק בחושך.

כך, למשל, מבטאת הבדיחה עם המורה את פחדיו של גבר, החושש כי אינו מסוגל לספק את דרישות הנשים. אותו חשש מפני אינפוטנטיות מתבטא גם בבדיחה על הרביעייה.

כל הבדיחות על ניאופיהם של אנשים נשואים מבטאות, לדעת לגמן, פחד נדחק מפני נשיות הומ'סכסואליות. והבדיחה ה' טיפוסית על החורגת היא, לפי לגמן, ביטוי

בריטים בכך שלא יוכלו לכפות על האי "פיתרון כפוי". החלום להטיל על אנגליה שלטון של סינטיקטס נגזר בשקט. לא היה ספק כי חוץ זמן קצר יצטרפו להחזיר לאי הקטן והאמיץ את חרותו.

ארצות הברית

צחוק

צחוק

אבל...

המורה, שהיא בתולה זקנה, נתפתתה להיענות לשידולי מנהלה. לאחר מכן היא פורצת בבכי: "איך אני יכולה להתאייב לפני תלמידי. אחרי שחטאתי כל כך הרבה?" המנהל: "מה פיתאום הרבה? הרי זאת היתה הפעם הראשונה!"

המורה: "כן, אבל אנחנו נמשיך בזה, לא?"

"שמעת מה קרה לגברת כהן? היא ילדה רביעיה!"

"באמת? אומרים שזה קורה רק פעם ב' 60 אלף פעמים!"

הרי הצביעות שנדפה ממנה היתה דומה.

טענת הבריטים: הם באו להגן על האי מפני מזימתם של אנשי העולם התחתון ה' אמריקאי, המאפי' ה'וממים להשתלט על האי כדי להפכו לקאזינו ולמרכז בינלאומי של הברחות. האנגלים הפיצו שמעות על מצבורים נוראים של נשק. אך כשפלטו ה' צנחנים, לא נמצא אף גאנגסטר אחד, ומצ' בוריהנשק של האי היה מורכב מכמה רובים חלודים.

גם האמריקאים, שתמכו בפלישה, דיברו על גאנגסטרים — אך גם על החשש שמא ישמש האי קרשיקפיצה לסוכנים של קובה וברית המועצות.

יריות מעל הראש. הסיבה האמיתית: לפני שנתיים הכריז האי על עצמאות, ו' שיתר את עצמו משלטון האי השכן סינטי קיטס, הגדול ממנו, והשגוא על בני אנגילה. במשך הזמן שעבר מאז, ניסו הבריטים להחזיר את השלטון הקודם. אולם השליח הבריטי האחרון הרגיו את בני המקום, והם הביעו את מורת רוחם בכמה כדורים שנורו מעל לראשו. הוא הסתלק — ובמקומו באו הצנחנים.

אולם שנת 1969 אינה שנת 1869. מדיניות התותחים אינה משתלמת — אפילו נגד אי זעיר. "לא הפסדנו את הקרב. ניצחנו בו!" הכריזו ובסתר, בהתכחזו לניצחון מוסרי.

ואכן — כבר למחרת הפלישה הודו ה'

בגליון
זה

הבעיות
הכספיות
של
מרים
אשכול

נא להכיר:

אבו
ג'ילדה

מי

חותם

בשביל

דיין

העולם הזה

דחמים

מיספר על עצמו